Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 1. júna 2022 *

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Postup riešenia krízovej situácie v prípade subjektu, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá – Prijatie programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español zo strany SRB – Prenesenie právomoci – Právo byť vypočutý – Majetkové právo – Povinnosť odôvodnenia – Články 14, 18 a 20 nariadenia (EÚ) č. 806/2014“

Vo veci T-628/17,

Aeris Invest Sàrl, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset, G. Serrano Fenollosa, E. Galán Burgos a M. Varela Suárez, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Flynn a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

a

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: J. King a M. Fernández Rupérez, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti,

žalovaným,

ktoré v konaní podporujú:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz a J. Rodríguez de la Rúa Puig, splnomocnení zástupcovia,

Európsky parlament, v zastúpení: P. López-Carceller, M. Martínez Iglesias, L. Visaggio, J. Etienne, M. Menegatti a M. Sammut, splnomocnení zástupcovia,

Rada Európskej únie, v zastúpení: A. de Gregorio Merino, J. Bauerschmidt, H. Marcos Fraile a A. Westerhof Löfflerová, splnomocnení zástupcovia,

a

* Jazyk konania: španielčina.

Banco Santander, SA, so sídlom v Santanderi (Španielsko), v zastúpení: J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero a J. Remón Peñalver, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia výkonného zasadnutia SRB SRB/EES/2017/08 zo 7. júna 2017 o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español, SA, na jednej strane a rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15), na druhej strane,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda M. van der Woude, sudcovia M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (spravodajca) a G. Steinfatt,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. júna 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Právny rámec

1 V nadväznosti na finančnú krízu z roku 2008 bolo prijaté rozhodnutie o vytvorení bankovej únie v rámci Európskej únie, založenej na jednotnom, úplnom a podrobnom súbore pravidiel pre finančné služby, ktorý bude platiť pre celý vnútorný trh a zahŕňať jednotný mechanizmus dohľadu, ako aj nové rámce ručenia za vklady a riešenia zlyhaní bánk.

2 Prvá etapa vytvárania bankovej únie spočívala v zriadení jednotného mechanizmu dohľadu (JMD) nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63). Podľa odôvodnenia 12 tohto nariadenia by mal JMD zabezpečiť, aby sa politika Únie týkajúca sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami vykonávala súdržne a účinne, aby sa jednotný súbor pravidiel pre finančné služby uplatňoval rovnakým spôsobom na úverové inštitúcie vo všetkých dotknutých členských štátoch a aby tieto úverové inštitúcie podliehali dohľadu najvyššej kvality bez toho, aby ho obmedzovali iné, neprudenciálne aspekty. Na tento účel nariadenie č. 1024/2013 poveruje Európsku centrálnu banku (ECB) osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, s cieľom prispieť k bezpečnosti a solidarite úverových inštitúcií a k stabilite finančného systému v Únii a v každom členskom štáte.

3 Následne bola prijatá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho

parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190). Jej odôvodnenie 1 znie takto:

„Finančná kríza ukázala, že na úrovni Únie je výrazný nedostatok vhodných nástrojov, pomocou ktorých by bolo možné účinne riešiť situáciu nezdravých alebo zlyhávajúcich úverových inštitúcii a investičných spoločností… Takéto nástroje sú potrebné najmä na to, aby sa zabránilo platobnej neschopnosti, alebo v prípade, keď platobná neschopnosť nastane, na minimalizáciu nepriaznivých následkov pomocou zachovania systémovo dôležitých funkcií príslušnej inštitúcie. Počas krízy boli uvedené výzvy významným faktorom, ktorý prinútil členské štáty zachrániť inštitúcie pomocou použitia peňazí daňových poplatníkov. Cieľom dôveryhodného rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií je v čo najväčšej miere predchádzať nutnosti prijímať takéto kroky.“

4 Cieľom smernice 2014/59 je zaviesť spoločné minimálne pravidlá harmonizácie vnútroštátnych ustanovení upravujúcich riešenie krízových situácií bánk v Únii a smernica stanovuje spoluprácu medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií v prípade zlyhania cezhraničných bánk. V tomto smere smernica 2014/59 predovšetkým v článku 3 ods. 1 stanovuje, že každý členský štát určí jeden alebo výnimočne viacero orgánov pre riešenie krízových situácií, ktoré sú splnomocnené uplatňovať nástroj riešenia krízových situácií a vykonávať právomoci riešiť krízové situácie.

5 Vzhľadom na to, že na jednej strane smernica 2014/59 nemala za následok centralizáciu rozhodovacieho procesu v oblasti riešenia krízových situácií, že predovšetkým vnútroštátnym orgánom v jednotlivých členských štátoch poskytovala spoločné nástroje a právomoci na riešenie krízových situácií a že im ponechávala právomoc voľnej úvahy, pokiaľ ide o použitie týchto nástrojov a vnútroštátnych mechanizmov na financovanie riešenia krízových situácií, a na druhej strane vzhľadom na to, že smernica úplne nebránila prijímaniu samostatných a potenciálne protichodných rozhodnutí o riešení krízových situácií cezhraničných skupín v členských štátoch, však bolo prijaté rozhodnutie o zavedení jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (SRM).

6 Druhá etapa vytvárania bankovej únie tak spočívala v prijatí nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

7 Odôvodnenie 12 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Zabezpečenie toho, aby sa v rámci Únie prijímali účinné rozhodnutia o riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, okrem iného aj v súvislosti s používaním financovania získaného na úrovni Únie, zohráva kľúčovú úlohu z hľadiska dobudovania vnútorného trhu s finančnými službami. V rámci vnútorného trhu môže zlyhanie týchto inštitúcií ovplyvniť stabilitu finančných trhov Únie ako celku. Zabezpečenie účinného financovania riešenia krízových situácií vo všetkých členských štátoch je ako prostriedok zaistenia rovnakých podmienok pre hospodársku súťaž a zlepšenie fungovania vnútorného trhu v najlepšom záujme nielen členských štátov, v ktorých banky vykonávajú svoju činnosť, ale aj všetkých členských štátov vo všeobecnosti. Bankové systémy na vnútornom trhu sú vo vysokej miere navzájom prepojené, skupiny bánk sú medzinárodné a banky majú veľký percentuálny podiel zahraničných aktív. Ak by sa SRM nezriadil, krízy bánk v členských štátoch zúčastnených na JMD by mali silnejší negatívny

systémový vplyv aj na nezúčastnené členské štáty. Zriadením SRM sa zabezpečí neutrálny prístup pri riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, a tým sa zvýši stabilita bánk v zúčastnených členských štátoch a predíde sa presahovaniu účinkov kríz do nezúčastnených členských štátov, čím sa uľahčí fungovanie vnútorného trhu ako celku. Mechanizmy spolupráce, pokiaľ ide o inštitúcie usadené v zúčastnených aj nezúčastnených členských štátoch, by mali byť jasné a žiaden členský štát ani skupina členských štátov by nemala byť priamo ani nepriamo diskriminovaná ako miesto poskytovania finančných služieb.“

8 Podľa článku 1 prvého odseku je cieľom nariadenia č. 806/2014 stanoviť jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií subjektov uvedených v článku 2, ktoré sú usadené v zúčastnených členských štátoch, konkrétne bánk, ktorých domovským orgánom dohľadu je ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán v členských štátoch, ktorých menou je euro, alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro a ktoré nadviazali úzku spoluprácu v súlade s článkom 7 nariadenia č. 1024/2013 (pozri odôvodnenie 15 nariadenia č. 806/2014).

9 Článok 1 druhý odsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že uvedené jednotné pravidlá a uvedený jednotný postup uplatňuje Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) zriadená v súlade s článkom 42 nariadenia spolu s Radou Európskej únie, Európskou komisiou a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v rámci SRM zriadeného týmto nariadením. Ďalej je v ňom uvedené, že SRM je podporovaný jednotným fondom na riešenie krízových situácií (JFRKS).

10 Podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 SRB prijíma rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie v súvislosti s finančnou inštitúciou usadenou v zúčastnenom členskom štáte, keď sú splnené tri podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 tohto nariadenia.

11 Podľa prvej podmienky subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Túto podmienku posudzuje ECB po porade so SRB alebo samotná SRB a považuje sa za splnenú, ak sa subjekt nachádza v jednej alebo viacerých situáciách uvedených v článku 18 ods. 4 nariadenia č. 806/2014.

12 Druhá podmienka predpokladá, že neexistujú reálne vyhliadky, že iné opatrenia súkromného sektora alebo opatrenia dohľadu by zabránili zlyhaniu subjektu v primeranom časovom horizonte.

13 Podľa tretej podmienky je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme, t. j. je nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie, pričom likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov.

14 Článok 14 nariadenia č. 806/2014 vymedzuje ciele riešenia krízových situácií takto: zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií; zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“; chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory; chrániť vkladateľov a investorov; chrániť finančné prostriedky klientov a ich majetok.

15 Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečí, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu vrátane SRB a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov dotknutého subjektu.

16 Podľa článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 je oceňovanie neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, prípadne rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje.

17 Ak sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, SRB prijme program riešenia krízovej situácie.

18 Keď SRB, Rada a Komisia konajú v rámci postupu riešenia krízových situácií, musia zabezpečiť, aby bolo opatrenie na riešenie krízovej situácie prijaté v súlade s určitými zásadami vymenovanými v článku 15 nariadenia č. 806/2014, medzi ktoré patrí zásada, podľa ktorej akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví, ako aj zásada, podľa ktorej nijaký veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty, než by utrpel, keby sa subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania.

19 V programe riešenia krízovej situácie SRB určí uplatnenie nástrojov na riešenie krízových situácií. V článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 sú vymenované jednotlivé dostupné nástroje na riešenie krízových situácií, konkrétne odpredaj obchodnej činnosti, využitie preklenovacej inštitúcie, oddelenie aktív a záchrana pomocou vnútorných zdrojov.

20 V programe riešenia krízovej situácie môže SRB tiež uplatniť svoju právomoc na odpísanie alebo vykonanie konverzie kapitálových nástrojov dotknutého subjektu, a to za podmienok stanovených v článku 21 nariadenia č. 806/2014. Podľa článku 19 nariadenia č. 806/2014 môže opatrenie na riešenie krízovej situácie zahŕňať aj udelenie štátnej pomoci alebo pomoci z JFRKS.

21 Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 bezodkladne po prijatí programu riešenia krízových situácií ho SRB postúpi Komisii. Do 24 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií zo strany SRB Komisia tento program buď schváli, alebo voči nemu vznesie námietku, pokiaľ ide o aspekty týkajúce sa jej vlastného uváženia, ktoré nie sú uvedené v treťom pododseku, konkrétne splnenie kritéria verejného záujmu alebo podstatnú zmenu výšky prostriedkov JFRKS. Čo sa týka týchto aspektov súvisiacich s voľnou úvahou, do 12 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií zo strany SRB môže Komisia navrhnúť Rade, aby voči tomuto programu riešenia krízovej situácie vzniesla námietku z dôvodu, že program prijatý zo strany SRB nespĺňa kritérium verejného záujmu, alebo aby schválila podstatnú zmenu výšky prostriedkov JFRKS stanovenú v programe riešenia krízových situácií prijatom zo strany SRB, prípadne voči nej vzniesla námietku. Program riešenia krízových situácií môže nadobudnúť účinnosť len vtedy, ak Rada alebo Komisia nevznesú námietku do 24 hodín od jeho postúpenia zo strany SRB.

22 Článok 18 ods. 9 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB zabezpečí prijatie potrebného opatrenia na riešenie krízovej situácie na účely realizácie programu riešenia krízových situácií zo strany dotknutých vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií. Program riešenia krízových situácií je určený dotknutým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, pričom sa v ňom uvádzajú inštrukcie pre tieto orgány, ktoré prijímajú všetky opatrenia nevyhnutné na jeho vykonanie v súlade s článkom 29 nariadenia prostredníctvom výkonu právomocí riešiť krízové situácie.

23 Podľa článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, SRB zabezpečí, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba po tom, čo sa vykoná opatrenie na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie môže podľa článku 76 ods. 1

písm. e) nariadenia č. 806/2014 viesť k vyplateniu náhrady akcionárom alebo veriteľom, ak im v rámci riešenia krízovej situácie vznikli väčšie straty, než aké by im vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania.

II. Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

24 Žalobkyňa, spoločnosť Aeris Invest Sàrl, je právnická osoba založená podľa luxemburského práva, ktorá bola akcionárom banky Banco Popular Español, SA (ďalej len „Banco Popular“) pred prijatím programu riešenia jej krízovej situácie.

A. O situácii banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie

25 Skupina Banco Popular, ktorej materskou spoločnosťou bola banka Banco Popular, bola v čase riešenia krízovej situácie šiestou bankovou skupinou v Španielsku.

26 V roku 2016 banka Banco Popular zvýšila svoje základné imanie o 2,5 miliardy eur.

27 Dňa 5. decembra 2016 bol na výkonnom zasadnutí SRB prijatý plán riešenia krízovej situácie skupiny Banco Popular (ďalej len „plán riešenia krízovej situácie z roku 2016“). Nástrojom riešenia krízových situácií uprednostneným v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016 bol nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktorý je upravený v článku 27 nariadenia č. 806/2014.

28 Dňa 3. februára 2017 banka Banco Popular uverejnila ročnú správu za rok 2016, v ktorej uviedla, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo ku konsolidovanej strate vo výške 3,485 miliardy eur, ako aj že vymenuje nového výkonného riaditeľa.

29 Dňa 10. februára 2017 agentúra DBRS Ratings Limited (DBRS) (teraz DBRS Morningstar) znížila rating banky Banco Popular s negatívnym výhľadom, a to vzhľadom na zhoršenú kapitálovú situáciu banky Banco Popular spôsobenú vyššou čistou stratou, než je strata očakávaná podľa ročnej správy, ktorá je uvedená v bode 28 vyššie, ako aj úsilím banky Banco Popular o zníženie stále vysokého objemu zlých aktív.

30 Dňa 3. apríla 2017 banka Banco Popular oznámila výsledok vnútorného auditu, podľa ktorého môžu byť potrebné úpravy ročnej správy za rok 2016. Tieto úpravy boli vykonané vo finančnej správe banky Banco Popular za prvý štvrťrok 2017.

31 Dňa 10. apríla 2017 predseda správnej rady na valnom zhromaždení akcionárov banky Banco Popular oznámil, že banka plánuje buď zvýšenie imania, alebo predaj podniku z dôvodu situácie skupiny z hľadiska vlastného kapitálu a úrovne zlých aktív. Výkonný riaditeľ banky Banco Popular bol nahradený novým riaditeľom menej ako rok po nástupe do funkcie.

32 V nadväznosti na oznámenie z 3. apríla 2017 o potrebe úpravy finančných výsledkov za rok 2016 agentúra DBRS 6. apríla znížila rating banky Banco Popular, pričom potvrdila negatívny výhľad. Nasledovalo zníženie ratingu banky Banco Popular s negatívnym výhľadom agentúrou Standard & Poor’s 7. apríla a agentúrou Moody’s Investors service (ďalej len „Moody’s“) 21. apríla 2017.

33 V apríli 2017 začala banka Banco Popular proces súkromného predaja s cieľom dosiahnuť prevzatie silným konkurentom, čo by napravilo jej finančnú situáciu. Konečný termín na to, aby prípadní nadobúdatelia, ktorí majú záujem o kúpu banky Banco Popular, predložili ponuku, bol stanovený na 10. júna 2017 a neskôr bol predĺžený do konca júna 2017.

34 Dňa 5. mája 2017 predstavila banka Banco Popular svoju finančnú správu za prvý štvrťrok 2017, v ktorej oznámila stratu vo výške 137 miliónov eur.

35 Dňa 12. mája 2017 požiadavka na krytie likvidity *(Liquidity Coverage Requirement)* banky Banco Popular poklesla pod minimálnu úroveň 80 %, ktorú stanovuje článok 460 ods. 2 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).

36 Spoločnosť Banco Santander, SA listom zo 16. mája 2017 oznámila banke Banco Popular, že nie je schopná predložiť záväznú ponuku v rámci procesu súkromného predaja.

37 Dňa 16. mája 2017 spoločnosť Banco Popular v oznámení dôležitej skutočnosti zaslanom Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Národná komisia pre trh s cennými papiermi, Španielsko) uviedla, že v procese súkromného predaja prejavili záujem možní nadobúdatelia, nebola však predložená nijaká záväzná ponuka.

38 Dňa 19. mája 2017 agentúra FITCH znížila dlhodobý rating banky Banco Popular.

39 Dňa 23. mája 2017 predsedníčka SRB Elke König poskytla rozhovor televíznej stanici Bloomberg, počas ktorého dostala otázky najmä v súvislosti so situáciou banky Banco Popular.

40 V priebehu mája 2017 mnohé články v tlači informovali o ťažkostiach banky Banco Popular. Ako príklad treba spomenúť článok z 11. mája 2017 uverejnený na internetovej stránke *elconfidencial.com*, nazvaný „Saracho si pre hroziaci bankrot objednáva u spoločností JP Morgan a Lazard urýchlený predaj banky Popular“ (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). V tomto článku je uvedené, že riaditeľ banky poveril spoločnosti JP Morgan a Lazard zabezpečením urýchleného predaja banky z dôvodu hroziaceho bankrotu v dôsledku masívneho odlevu vkladov individuálnych a inštitucionálnych klientov a že podľa jeho názoru je jediným spôsobom na zabezpečenie životaschopnosti banky úplný a urýchlený predaj celej skupiny. V článku je uvedené, že „vzhľadom na pretrvávajúci odlev vkladov a na ukončenie prísunu vonkajších zdrojov financovania banke vážne hrozí bankrot, v dôsledku čoho bol [jej riaditeľ] nútený prijať to najdrastickejšie opatrenie a postupne prestať s odpredajom aktív s cieľom zlepšiť podiely vlastného kapitálu a splniť požiadavky ECB“.

41 Dňa 15. mája 2017 článok uverejnený na internetovej stránke *elconfidencial.com*, nazvaný „ECB vykonáva v banke Banco Popular počas dvoch mesiacov inšpekciu, zatiaľ čo proces predaja je v plnom prúde“ (El ECB inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), informuje, že plán predaja banky Banco Popular, ktorý realizuje jej riaditeľ, bol prijatý po inšpekcii ECB, ktorá potvrdila nedostatočné rezervy. Podľa tohto článku inšpektori ECB konštatovali, že ťažkosti banky Banco Popular súvisia s tým, že nemá dostatočné rezervy na krytie svojej expozície operáciám s nehnuteľnosťami, a že je nevyhnutné zabrániť príležitostnému rušeniu vkladov. Inšpektori zároveň vyjadrili nespokojnosť s predložením účtovnej závierky za rok 2016.

42 Dňa 31. mája 2017 agentúra Reuters uverejnila článok nazvaný „EÚ, varovanie pred rizikom riešenia krízovej situácie banky Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular). V tomto článku je predovšetkým uvedené, že podľa nemenovaného vysoko postaveného úradníka Únie jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že by mohlo byť potrebné riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, ak nenájde kupca. Podľa tohto článku úradník zároveň uviedol, že predsedníčka SRB nedávno vydala „včasné varovanie“ a vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu.

43 V ten istý deň uverejnila SRB tlačovú správu, v ktorej poprela obsah tohto článku.

44 V prvých dňoch júna 2017 musela banka Banco Popular čeliť masívnemu výberu likvidity.

45 Ráno 5. júna 2017 banka Banco Popular predložila Banco de España (Národná banka Španielska) prvú žiadosť o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity a popoludní druhú žiadosť, v ktorej bola zvýšená požadovaná suma z dôvodu významného pohybu likvidity. Na základe žiadosti Národnej banky Španielska a v nadväznosti na posúdenie žiadosti o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity banky Banco Popular, ktoré v ten istý deň vykonala ECB, Rada guvernérov ECB nevzniesla námietky voči poskytnutiu núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular na obdobie do 8. júna 2017. Banka Banco Popular získala časť tejto núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity a následne Národná banka Španielska uviedla, že nie je schopná poskytnúť banke Banco Popular dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

46 Dňa 6. júna 2017 agentúry DBRS a Moody’s znížili rating banky Banco Popular.

B. O ďalších okolnostiach predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie

47 Dňa 23. mája 2017 SRB poverila spoločnosť Deloitte ako nezávislého experta, aby vykonala ocenenie banky Banco Popular podľa článku 20 nariadenia č. 806/2014.

48 Dňa 24. mája 2017 si SRB od banky Banco Popular na základe článku 34 nariadenia č. 806/2014 vyžiadala informácie potrebné na vykonanie ocenenia. Dňa 2. júna 2017 požiadala banku Banco Popular aj o informácie o procese súkromného predaja, ako aj o poskytnutie prístupu do zabezpečenej virtuálnej dátovej miestnosti, ktorú banka zriadila v rámci tohto postupu.

49 Dňa 3. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/06, určené pre Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pre riadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, Španielsko), ktoré sa týkalo predaja banky Banco Popular (ďalej len „rozhodnutie o predaji“). SRB schválila okamžité začatie postupu predaja banky Banco Popular zo strany FROB a informovala fond o požiadavkách v súvislosti s predajom v súlade s článkom 39 smernice 2014/59. SRB najmä uviedla, že FROB musí kontaktovať päť potenciálnych nadobúdateľov, ktorí boli vyzvaní na predloženie ponuky v rámci procesu súkromného predaja.

50 Z piatich potenciálnych nadobúdateľov sa dvaja rozhodli, že sa na postupe predaja nezúčastnia, a jedného vylúčila ECB z dôvodov súvisiacich s bankovým dohľadom.

51 Dňa 4. júna 2017 dvaja potenciálni nadobúdatelia, ktorí sa rozhodli zúčastniť na postupe predaja, Banco Santander a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), podpísali dohodu o mlčanlivosti a 5. júna 2017 získali prístup do virtuálnej dátovej miestnosti.

52 Dňa 5. júna 2017 SRB schválila prvé ocenenie (ďalej len „ocenenie 1“) podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorého cieľom bolo poskytnúť informácie na účely určenia, či sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízovej situácie, vymedzené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

53 Dňa 6. júna 2017 ECB po porade so SRB vykonala posúdenie situácie banky Banco Popular s cieľom zistiť, či zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 806/2014.

54 ECB v tomto posúdení uviedla, že v predchádzajúcich mesiacoch sa výrazne zhoršil stav likvidity banky Banco Popular, a to predovšetkým v dôsledku významného vyčerpania vkladovej základne. Banka Banco Popular čelila významným záporným tokom likvidity vo všetkých klientskych segmentoch. ECB vymenovala udalosti, ktoré viedli k problémom s likviditou banky Banco Popular.

55 V tomto smere poukázala na to, že Banco Popular vo februári 2017 pri predstavení svojej ročnej účtovnej závierky informovala o tom, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo k strate 3,485 miliardy eur za rok 2016, ako aj že nahradila svojho dlhoročného výkonného riaditeľa, ktorý začal s revíziou stratégie banky. Oznámenie o dodatočných rezervách a o stratách na konci účtovného obdobia viedlo k zníženiu ratingu banky Banco Popular agentúrou DBRS 10. februára 2017 a vyvolalo vážne obavy u klientov banky Banco Popular, ktoré sa odrazili vo významom a neočakávanom rušení vkladov a v zvýšenej frekvencii návštev klientov v pobočkách banky.

56 ECB zároveň uviedla, že verejné vyhlásenie *ad hoc* banky Banco Popular z 3. apríla 2017, v ktorom informovala o výsledkoch viacerých vnútorných auditov, ktoré môžu mať významný vplyv na účtovnú závierku spoločnosti, ako aj potvrdenie, že jej výkonný riaditeľ bude nahradený menej ako rok od svojho nástupu do funkcie, vyvolalo vlnu výberu vkladov. ECB poukázala na to, že túto vlnu výberu vkladov spôsobilo aj:

– zníženie ratingu banky Banco Popular agentúrou Standard & Poor’s 7. apríla 2017,

– oznámenie banky Banco Popular z 10. apríla 2017, že nebude vyplácať dividendy a že možno bude nevyhnutné zvýšenie imania alebo predaj podniku z dôvodu napätej situácie v oblasti vlastného kapitálu a nevyhnutného prispôsobenia ďalším bankovým inštitúciám, pokiaľ ide o krytie zlých aktív,

– zníženie ratingu banky Banco Popular agentúrou Moody’s 21. apríla 2017,

– zverejnenie výsledkov za prvý štvrťrok 2017, ktoré boli horšie, než sa očakávalo,

– také neustále negatívne mediálne pokrytie, akým sú články z 11. a 15. mája 2017, spomenuté v bodoch 40 a 41 vyššie, podľa ktorých výkonný riaditeľ banky Banco Popular nariadil urýchlený predaj banky z dôvodu bezprostrednej hrozby bankrotu alebo nedostatku likvidity a banka potrebuje významný objem dodatočných rezerv v dôsledku inšpekcie na mieste vykonanej orgánom zodpovedným za dohľad.

57 ECB zároveň konštatovala, že banka prišla od 31. mája 2017 o zvlášť dôležité vklady po tom, čo médiá uverejnili informáciu, že banka by sa mohla dostať do konkurzu, ak by prebiehajúci proces predaja nebol úspešný vo veľmi krátkom časovom horizonte.

58 Ďalej ECB poukázala na to, že hoci banka Banco Popular v predchádzajúcich týždňoch prijala rôzne opatrenia na vytvorenie dodatočnej likvidity a začala ich uplatňovať, rozsah realizovaného a očakávaného prílevu likvidity je nedostatočný na vyriešenie vyčerpania stavu likvidity banky Banco Popular ku dňu vykonania posúdenia. Zároveň uviedla, že ani po poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, voči ktorému Rada guvernérov ECB 5. júna 2017 nevzniesla námietky, stav likvidity k tomuto dátumu nepostačuje na zaručenie schopnosti banky Banco Popular splniť si záväzky najneskôr 7. júna 2017.

59 ECB sa domnievala, že opatrenia, ktoré už banka Banco Popular prijala, neboli dostatočne účinné na to, aby zvrátili zhoršovanie stavu jej likvidity. Poukázala na to, že ako alternatívne opatrenie na zaručenie schopnosti splniť svoje splatné záväzky chce Banco Popular uskutočniť predaj podniku, t. j. predaj silnejšiemu konkurentovi. ECB sa však domnievala, že vzhľadom na zhoršenie stavu likvidity banky Banco Popular, na chýbajúce dôkazy o jej schopnosti zvrátiť v blízkej budúcnosti svoj stav likvidity a na to, že rokovania zatiaľ neviedli k pozitívnemu výsledku, sa potvrdenie takého súkromného predaja nedá očakávať v takej lehote, aby banka Banco Popular mohla uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky.

60 ECB konštatovala, že zároveň nie sú k dispozícii opatrenia dohľadu alebo včasnej intervencie, pomocou ktorých by bolo možné okamžite obnoviť stav likvidity banky Banco Popular a zabezpečiť jej dostatok času na uskutočnenie predaja podniku alebo iného riešenia. Opatrenia, ktoré má ECB k dispozícii ako príslušný orgán na základe prebratia do vnútroštátnych predpisov článku 104 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338), ako aj článkov 27 až 29 smernice 2014/59 alebo článku 16 nariadenia č. 1024/2013, nemôžu zabezpečiť, aby bola banka Banco Popular schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, a to vzhľadom na rozsah a rýchlosť zaznamenaného zhoršovania likvidity.

61 V dôsledku toho ECB predovšetkým po zohľadnení nadmerného výberu vkladov, rýchlosti, akou banka prichádza o likviditu, a jej neschopnosti vytvárať ďalšiu likviditu dospela k záveru, že objektívne skutočnosti naznačujú, že Banco Popular pravdepodobne v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. ECB konštatovala, že sa dá vychádzať z toho, že Banco Popular zlyháva alebo v každom prípade v blízkej budúcnosti zlyhá v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

62 Dňa 6. júna 2017 správna rada banky Banco Popular informovala ECB, že dospela k záveru, že banka pravdepodobne zlyhá.

63 V ten istý deň FROB prijal list obsahujúci informácie o postupe predaja (ďalej len „list o postupe predaja“), v ktorom bola lehota na predloženie ponúk stanovená do polnoci 6. júna 2017.

64 Stále v ten istý deň spoločnosť BBVA, jeden z dvoch potenciálnych nadobúdateľov banky Banco Popular, oznámila FROB, že nepredloží ponuku.

65 Rovnako 6. júna 2017 spoločnosť Deloitte predložila SRB druhé ocenenie (ďalej len „ocenenie 2“), vypracované podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Cieľom ocenenia 2 bolo odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť,

pričom na základe týchto informácií môže SRB určiť, čo predstavuje komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Toto ocenenie predovšetkým odhadlo hospodársku hodnotu banky Banco Popular na 1,3 miliardy eur pri najlepšom scenári, na mínus 8,2 miliardy eur pri najnepriaznivejšom scenári a na mínus 2 miliardy eur pri najlepšom odhade.

66 Dňa 7. júna 2017 predložila spoločnosť Banco Santander záväznú ponuku.

67 Listom zo 7. júna 2017 FROB informoval SRB, že spoločnosť Banco Santander 7. júna o 3 h 12 predložila ponuku a že za predaj akcií banky Banco Popular ponúka cenu jedno euro. FROB uviedol, že jeho riadiaci výbor považuje spoločnosť Banco Santander za predkladateľa ponuky v rámci súťažného postupu predaja banky Banco Popular, a rozhodol, že navrhne SRB, aby spoločnosť Banco Santander určila ako nadobúdateľa vo svojom rozhodnutí o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular.

C. O programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zo 7. júna 2017

68 Dňa 7. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB na základe nariadenia č. 806/2014 prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular (ďalej len „program riešenia krízovej situácie“).

69 Podľa článku 1 programu riešenia krízovej situácie sa SRB vzhľadom na to, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 boli splnené, rozhodla začať riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, a to odo dňa riešenia krízovej situácie.

70 SRB tak po prvé uviedla, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé že neexistujú iné opatrenia, ktoré by mohli v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular, a po tretie že opatrenie na riešenie krízovej situácie v podobe nástroja odpredaja obchodnej činnosti banky Banco Popular je nevyhnutné vo verejnom záujme. V tomto smere SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie je nevyhnutné a primerané dosiahnutiu dvoch cieľov uvedených v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky a zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu.

71 V článku 5.1 programu riešenia krízovej situácie SRB rozhodla takto:

„Nástroj riešenia krízových situácií použitý v banke Banco Popular bude spočívať v odpredaji obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia č. 806/2014 prevodom akcií na nadobúdateľa. Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov sa uskutočnia bezprostredne pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“

72 Článok 6 programu riešenia krízovej situácie sa týka odpísania kapitálových nástrojov a nástroja odpredaja obchodnej činnosti. V článku 6.1 SRB uviedla opatrenia, ktoré prijala na základe svojej právomoci odpisovať upravenej v článku 21 nariadenia č. 806/2014.

73 V článku 6.1 programu riešenia krízovej situácie teda SRB rozhodla, že podnikne tieto kroky:

– najprv odpíše nominálnu hodnotu základného imania banky Banco Popular vo výške 2 098 429 046 eur, čo povedie k zrušeniu 100 % akcií banky Banco Popular,

– ďalej vykoná konverziu celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 vydaných bankou Banco Popular, ktoré sú v obehu ku dňu rozhodnutia o programe riešenia krízovej situácie, na novovydané akcie banky Banco Popular, „nové akcie I“,

– následne zníži na nulu nominálnu hodnotu „nových akcií I“, čo povedie k zrušeniu 100 % týchto „nových akcií I“,

– nakoniec vykoná konverziu celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 2 vydaných bankou Banco Popular, ktoré sú v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie, na novovydané akcie banky Banco Popular, „nové akcie II“.

74 Článok 6.3 programu riešenia krízovej situácie stanovuje, že tieto opatrenia odpisu a konverzie sú založené na ocenení 2 spolu s výsledkami transparentného a otvoreného procesu predaja, ktorý uskutočňuje španielsky orgán poverený riešením krízových situácií, FROB.

75 V článku 6.5 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že vykonáva právomoci, ktoré jej priznáva článok 24 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, týkajúci sa nástroja odpredaja obchodnej činnosti, a že nariaďuje, aby boli „nové akcie II“ prevedené na Banco Santander nezaťažené akýmikoľvek právami alebo výsadami tretích osôb výmenou za zaplatenie kúpnej ceny jedno euro. Spresnila, že nadobúdateľ už s prevodom súhlasil.

76 SRB ďalej uviedla, že prevod „nových akcií II“ by sa mal uskutočniť na základe záväznej ponuky nadobúdateľa zo 7. júna 2017 a FROB by ho mal uskutočniť v súlade s Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zákon 11/2015 o ozdravení a riešení krízových situácií úverových inštitúcií a podnikov poskytujúcich investičné služby) z 18. júna 2015 (BOE č. 146 z 19. júna 2015, s. 50797; ďalej len „zákon 11/2015“).

77 Program riešenia krízovej situácie bol Komisii predložený na schválenie 7. júna 2017 o 5 h 13.

78 Dňa 7. júna 2017 o 6 h 30 prijala Komisia rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15), a oznámila ho SRB. Program riešenia krízovej situácie v dôsledku toho nadobudol účinnosť v ten istý deň.

79 Z odôvodnenia 4 rozhodnutia 2017/1246 vyplýva:

„Komisia s programom riešenia krízových situácií súhlasí. Predovšetkým súhlasí s dôvodmi, ktoré poskytla rada SRB, prečo je riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme v súlade s článkom 5 nariadenia (EÚ) č. 806/2014.“

80 V ten istý deň prijal FROB opatrenia nevyhnutné na vykonávanie programu riešenia krízovej situácie v súlade s článkom 29 nariadenia č. 806/2014. V rámci nich FROB odsúhlasil prevod nových akcií banky Banco Popular, ktoré vznikli konverziou nástrojov kapitálu Tier 2 („nové akcie II“), na Banco Santander.

D. O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie

81 Dňa 14. júna 2018 spoločnosť Deloitte predložila SRB ocenenie rozdielu v zaobchádzaní, upravené v článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré vykonala s cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola banka Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania (ďalej len „ocenenie 3“). Dňa 31. júla 2018 spoločnosť Deloitte zaslala SRB addendum k tomuto oceneniu, ktoré obsahovalo opravu určitých formálnych chýb.

82 Dňa 28. septembra 2018 sa Banco Santander v nadväznosti na zlúčenie stala univerzálnym právnym nástupcom banky Banco Popular.

83 Dňa 17. marca 2020 prijala SRB rozhodnutie SRB/EES/2020/52, ktorého cieľom bolo určiť, či treba vyplatiť náhradu škody akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie, ktoré boli prijaté vo vzťahu k banke Banco Popular. Oznámenie o tomto rozhodnutí bolo uverejnené 20. marca 2020 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 91, 2020, s. 2). SRB v tomto rozhodnutí konštatovala, že akcionári a veritelia, ktorých sa dotklo riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, nemajú nárok na odškodnenie z JFRKS podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014.

III. Konanie a návrhy účastníkov konania

84 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. septembra 2017 podala žalobkyňa túto žalobu.

85 Podaním doručeným do kancelárie 15. novembra 2017 SRB podľa článku 92 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu navrhla, aby Všeobecný súd nariadil dôkazné prostriedky v súvislosti s predložením určitých písomností uvedených v prílohe. Všeobecný súd rozhodnutím z 30. novembra 2017 nevyhovel návrhu na nariadenie dôkazných prostriedkov v tejto fáze konania.

86 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 6. a 30. novembra 2017, resp. 5. a 13. decembra 2017, Banco Santander, Rada, Španielske kráľovstvo a Európsky parlament požiadali o umožnenie vstupu do konania na podporu návrhov SRB a Komisie. Rozhodnutiami zo 6. augusta 2018 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel žiadostiam Španielskeho kráľovstva, Parlamentu a Rady o vstup do konania a uznesením z 12. apríla 2019 vyhovel žiadosti banky Banco Santander o vstup do konania. Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada a Banco Santander predložili svoje vyjadrenia k žalobe a žalobkyňa a SRB predložili pripomienky k týmto vyjadreniam v stanovenej lehote.

87 Dňa 16. februára 2018 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku požiadal SRB o predloženie poslednej neutajenej verzie programu riešenia krízovej situácie, ako aj neutajenej verzie ocenenia 2, ktoré sú zverejnené na jej internetovej stránke. SRB dokumenty predložila v stanovenej lehote.

88 Dňa 6. júla 2018 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku položil hlavným účastníkom konania písomné otázky. Hlavní účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.

89 Keďže zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku, sudca spravodajca bol pridelený do tretej komory, v dôsledku čoho bola tejto komore pridelená prejednávaná vec.

90 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. januára 2020 žalobkyňa predložila nový žalobný dôvod podľa článku 84 rokovacieho poriadku. Komisia, SRB, Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada a Banco Santander predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote.

91 Všeobecný súd na návrh tretej komory podľa článku 28 rokovacieho poriadku rozhodol, že vec postúpi rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

92 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 2. októbra 2020 žalobkyňa predložila nový návrh dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Komisia, SRB, Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada a Banco Santander predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote.

93 Dňa 16. marca 2021 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval SRB, aby predložila viaceré dokumenty. SRB listom z 30. marca 2021 odpovedala, že požadované dokumenty sú sčasti dôverné a môže ich predložiť, ak Všeobecný súd nariadi dôkazný prostriedok.

94 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. apríla 2021 žalobkyňa predložila nový návrh dôkazov a žiadosť o prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania. Komisia, SRB, Parlament, Rada a Banco Santander predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote.

95 Uznesením z 12. mája 2021 Všeobecný súd nariadil SRB jednak na základe článku 24 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a jednak na základe článku 91 písm. b), článku 92 ods. 3, ako aj článku 103 rokovacieho poriadku, aby predložila úplné znenie programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 2, posúdenia, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré vykonala ECB 6. júna 2017, listu, ktorý Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017, vrátane prílohy a listu ECB zaslaného banke Banco Popular 18. mája 2017. Všeobecný súd SRB ďalej nariadil, aby predložila neutajenú verziu listu, ktorý Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017, vrátane prílohy, ako aj listu ECB zaslaného banke Banco Popular 18. mája 2017.

96 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 17. mája 2021 žalobkyňa predložila žiadosť o prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania. Komisia, SRB, Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada a Banco Santander predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote.

97 Uznesením z 9. júna 2021 Všeobecný súd odstránil zo spisu dôverné verzie dokumentov, ktoré SRB predložila na základe uznesenia z 12. mája 2021, a sprístupnil žalobkyni, Španielskemu kráľovstvu, Parlamentu, Rade a banke Banco Santander list, ktorý Banco Popular 6. júna 2017 zaslala ECB, s výnimkou jeho prílohy.

98 Keďže dvaja členovia rozšírenej tretej komory nemohli zasadať, predseda Všeobecného súdu určil ďalších dvoch sudcov na doplnenie komory.

99 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní zo 17. júna 2021.

100 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. júla 2021 žalobkyňa predložila návrh na opätovné začatie ústnej časti konania podľa článku 113 ods. 2 písm. c) rokovacieho poriadku. Rozhodnutím z 27. augusta 2021 predseda rozšírenej tretej komory Všeobecného súdu tento návrh zamietol z dôvodu, že v prejednávanej veci nebola splnená ani jedna z podmienok stanovených v článku 113 ods. 2 rokovacieho poriadku, keďže skutočnosti, na ktorých žalobkyňa založila svoj návrh na opätovné začatie ústnej časti konania, nemôžu mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Všeobecného súdu.

101 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil program riešenia krízovej situácie a rozhodnutie 2017/1246 (spolu ďalej len „napadnuté rozhodnutia“),

– uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.

102 Komisia a SRB navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

103 Španielske kráľovstvo, Rada a Banco Santander navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

104 Parlament navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu v rozsahu, v akom je založená na námietkach nezákonnosti nariadenia č. 806/2014,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

IV. Právne posúdenie

A. O novom návrhu dôkazov z 19. apríla 2021

105 Podaním doručeným Všeobecnému súdu 19. apríla 2021 žalobkyňa predložila nový návrh dôkazu na základe článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Tento dôkaz sa týka žiadosti o sprístupnenie dokumentov, ktorú žalobkyňa zaslala SRB 4. mája 2018 s cieľom získať konečné ocenenie *ex post* Banco Popular, a odpovede SRB z 19. júna 2018.

106 Komisia, SRB a Banco Santander tvrdia, že tieto dokumenty nie sú pre prejednávaný spor relevantné.

107 Podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku hlavní účastníci konania môžu výnimočne predložiť dôkazy alebo označiť dôkazy, ktoré navrhujú vykonať, aj pred skončením ústnej časti konania, pokiaľ je omeškanie s ich predložením odôvodnené.

108 Podľa ustálenej judikatúry sa zákonnosť aktu Únie posudzuje na základe skutkových alebo právnych okolností existujúcich v deň prijatia aktu (pozri rozsudok z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že je vylúčené, aby sa pri posudzovaní zákonnosti tohto aktu zohľadnili skutočnosti, ktoré nastali po dátume prijatia aktu Únie (pozri rozsudok zo 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisia, T-201/11, EU:T:2014:1096, bod 64 a citovanú judikatúru).

109 Stačí uviesť, že nový návrh dôkazov, ktorý predložila žalobkyňa, sa týka korešpondencie medzi ňou a SRB v súvislosti so žiadosťou o sprístupnenie dokumentov z mája a júna 2018. Tieto dokumenty preto nemôžu spochybniť zákonnosť napadnutých rozhodnutí, keďže vznikli omnoho neskôr po ich prijatí.

110 Okrem toho žalobkyňa nevysvetľuje, ktoré informácie uvedené v tejto korešpondencii sú relevantné pre vyriešenie sporu, a neuvádza, ktoré tvrdenie uvedené v žalobe alebo v replike má táto korešpondencia podporiť.

111 Treba teda konštatovať, že nový návrh dôkazov predložený žalobkyňou 19. apríla 2021 nie je relevantný na účely posúdenia zákonnosti napadnutých rozhodnutí, pričom nie je potrebné skúmať, či žalobkyňa odôvodnila oneskorené predloženie týchto dokumentov, ktoré vzhľadom na ich dátum mala k dispozícii už pred podaním repliky.

B. O veci samej

112 Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa v žalobe desať žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia a práva na obhajobu, ktoré sú zakotvené v článkoch 15 a 296 ZFEÚ, ako aj v článkoch 42 a 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* a článku 88 nariadenia č. 806/2014. Tretí žalobný dôvod je založený na námietke nezákonnosti v tom zmysle, že články 21 a 24 nariadenia č. 806/2014 porušujú zásady týkajúce sa prenesenia právomoci. Štvrtý žalobný dôvod je založený na námietke nezákonnosti v tom zmysle, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 porušujú právo vlastniť majetok zakotvené v článku 17 Charty, ako aj zásadu proporcionality zakotvenú v článku 5 ods. 4 ZEÚ. Piaty žalobný dôvod je založený na námietke nezákonnosti v tom zmysle, že články 18 a 20 nariadenia č. 806/2014 porušujú právo byť vypočutý zakotvené v článkoch 17 a 41 Charty. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení práva vlastniť majetok zakotveného v článku 17 Charty a na porušení článku 5 ods. 4 ZEÚ. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý zakotveného v článkoch 17 a 41 Charty. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 18 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení článkov 14 a 20 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ. Desiaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 14 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ.

113 V replike žalobkyňa uvádza dva nové žalobné dôvody. Jedenásty žalobný dôvod je založený na porušení článku 20 ods. 14 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 20 ods. 11 a 15 tohto nariadenia a na porušení podstatných formálnych náležitostí. Dvanásty žalobný dôvod je založený na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 20 ods. 3 a 5 tohto nariadenia.

114 Na úvod treba poukázať na to, že judikatúra obmedzila rozsah preskúmania zo strany Všeobecného súdu v situáciách, v ktorých je napadnutý akt založený na posúdení veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy, ako aj vtedy, keď ide o komplexné ekonomické posúdenie.

115 Na jednej strane, čo sa týka situácií, v ktorých orgány Únie majú širokú voľnú úvahu, najmä pokiaľ ide o posúdenie veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy na účely určenia povahy a rozsahu opatrení, ktoré prijímajú, preskúmanie súdom Únie sa musí obmedziť na to, či pri výkone takejto právomoci nedošlo k zjavnému porušeniu alebo zneužitiu právomoci alebo či tieto orgány zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy. V takomto kontexte totiž súd Únie nemôže nahradiť svojím posúdením skutkových okolností vedeckej a technickej povahy posúdenie inštitúcií, ktorým Zmluva FEÚ zverila túto úlohu (rozsudky z 21. júla 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, bod 60, a zo 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, bod 76; pozri tiež rozsudok z 11. mája 2017, Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, bod 163 a citovanú judikatúru).

116 Na druhej strane pokiaľ ide o preskúmanie zložitých ekonomických posúdení orgánov Únie vykonávané súdmi Únie, má zúžený charakter a musí sa nevyhnutne obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci. V rámci tohto preskúmania teda súdu Únie neprislúcha ani to, aby nahradil ekonomické posúdenie príslušného orgánu Únie vlastným posúdením (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1985, Remia a i./Komisia, 42/84, EU:C:1985:327, bod 34, z 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisia, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 100 a citovanú judikatúru, a zo 16. januára 2020, Iberpotash/Komisia, T-257/18, EU:T:2020:1, bod 96 a citovanú judikatúru).

117 Keďže rozhodnutia, ktoré SRB prijíma v rámci postupu riešenia krízových situácií, sú založené na veľmi komplexnom ekonomickom a technickom posúdení, treba vychádzať z toho, že zásady vyplývajúce z judikatúry uvedenej v bodoch 115 a 116 vyššie sa uplatnia na preskúmanie zo strany súdu.

118 Ak je však SRB priznaná právomoc voľnej úvahy v ekonomickej a technickej oblasti, neznamená to, že súd Únie nesmie preskúmať, ako SRB interpretovala údaje ekonomickej povahy, z ktorých vychádza jej rozhodnutie. Ako totiž rozhodol Súdny dvor, aj v prípade komplexného posúdenia súd Únie musí overiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (pozri rozsudky z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, bod 57 a citovanú judikatúru, z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 104 a citovanú judikatúru, a z 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisia, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 115 a citovanú judikatúru).

119 V tomto smere, aby sa preukázalo zjavné pochybenie SRB pri posúdení skutkového stavu, ktoré by odôvodnilo zrušenie programu riešenia krízovej situácie, musia byť dôkazy predložené žalobcami dostačujúce na to, aby sa posúdenie skutkového stavu v tomto programe stalo neprijateľným (pozri analogicky rozsudky zo 14. júna 2018, Lubrizol France/Rada, C-223/17 P, neuverejnený, EU:C:2018:442, bod 39, z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia, T-380/94, EU:T:1996:195, bod 59, a z 13. decembra 2018, Comune di Milano/Komisia, T-167/13, EU:T:2018:940, bod 108 a citovanú judikatúru).

120 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv námietky nezákonnosti uvedené v rámci tretieho, štvrtého a piateho žalobného dôvodu, potom ôsmy žalobný dôvod a nakoniec ostatné žalobné dôvody.

1. O treťom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom články 21 a 24 nariadenia č. 806/2014 porušujú zásady týkajúce sa prenesenia právomoci

121 Žalobkyňa tvrdí, že články 21 a 24 nariadenia č. 806/2014 porušujú zásady stanovené rozsudkami z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), a z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada (C-270/12, EU:C:2014:18), pokiaľ ide o prenesenie právomocí inštitúciami. Prenesenie právomoci na odpísanie a konverziu nástrojov vlastného kapitálu, stanovenej v článku 21 nariadenia č. 806/2014, a právomoci na odpredaj obchodnej činnosti, stanovenej v článku 24 tohto nariadenia, na SRB nespĺňa tri podmienky uvedené v týchto rozsudkoch, konkrétne ciele nie sú presne stanovené, okolnosti a podmienky, za ktorých by sa tieto právomoci mohli vykonávať, nie sú vymedzené a dodržiavanie zásady proporcionality nie je zaručené.

122 Komisia, Parlament a Rada v podstate tvrdia, že normotvorca Únie nepreniesol na SRB právomoci voľnej úvahy, keďže program riešenia krízových situácií prijatý zo strany SRB má záväzné právne účinky len vtedy, ak ho schváli Komisia alebo Rada. Právomoci stanovené v článkoch 21 a 24 nariadenia č. 806/2014 si vyžadujú schválenie Komisiou v súlade s rozsudkom z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7). Keďže právomoc rozhodovať o záležitostiach zahŕňajúcich posúdenie na základe voľnej úvahy je vyhradená Komisii alebo Rade, Komisia a Rada tak preberajú právnu a politickú zodpovednosť za určovanie politiky Únie v oblasti riešenia krízových situácií.

123 Treba poukázať na to, že Zmluvy neobsahujú nijaké ustanovenie, ktoré by priznávalo právomoci orgánu alebo agentúre Únie. Ani v článku 290 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že legislatívny akt môže na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty, ani v článku 291 ZFEÚ, ktorý členským štátom, Komisii a v niektorých osobitných prípadoch Rade zveruje vykonávacie právomoci, sa nenachádza nijaká zmienka o agentúrach (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jääskinen vo veci Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada, C-270/12, EU:C:2013:562, bod 75).

124 Práve v judikatúre a najmä v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), teda boli stanovené zásady prenesenia právomocí. Následne boli v rozsudku z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada (C-270/12, EU:C:2014:18), tieto zásady uplatnené na prípad, v ktorom normotvorca Únie zveril agentúre autonómne právomoci.

125 V bode 41 rozsudku z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada (C-270/12, EU:C:2014:18), Súdny dvor uviedol, že v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), v podstate zdôraznil, že dôsledky vyplývajúce z delegovania právomocí sú veľmi odlišné v závislosti od toho, či sa predmetné delegovanie týka jasne definovaných vykonávacích právomocí, ktorých použitie teda môže podliehať prísnej kontrole vzhľadom na objektívne kritériá stanovené delegujúcim orgánom, alebo ide o „diskrečnú právomoc zahŕňajúcu široký priestor pre posúdenie, ktorej použitie môže vyjadrovať skutočnú hospodársku politiku“.

126 Súdny dvor dodal, že v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), ďalej uviedol, že prvý typ delegovania právomocí nemôže výrazne zmeniť dôsledky výkonu právomocí, ktorých sa týka, zatiaľ čo druhý typ delegovania právomocí tým, že nahrádza rozhodnutia

delegujúceho orgánu rozhodnutiami povereného orgánu, vykonáva „skutočný presun zodpovednosti“ (rozsudok z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada, C-270/12, EU:C:2014:18, bod 42).

127 Na úvod treba uviesť, že postup prijímania opatrení na riešenie krízových situácií, ktorý normotvorca stanovil v nariadení č. 806/2014, nadväzoval na pripomienky právneho servisu Rady uvedené v stanovisku zo 7. októbra 2013 k návrhu nariadenia Komisie, ktorého cieľom bolo posúdiť zlučiteľnosť pôvodne stanoveného postupu v návrhu nariadenia so zásadami v oblasti prenesenia právomocí v zmysle ich výkladu v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).

128 Pôvodne sa v návrhu nariadenia, ktoré je predmetom tohto stanoviska, rozdelenie právomocí medzi Komisiu a SRB líšilo od rozdelenia právomocí, ktoré bolo nakoniec prijaté v nariadení č. 806/2014. Komisia mala najmä právomoc rozhodnúť o riešení krízovej situácie určitého subjektu, vytvoriť rámec na používanie nástrojov riešenia krízových situácií a rozhodnúť, či a ako by sa mali využívať právomoci na odpisovanie a konverziu kapitálových nástrojov, a SRB mala v súlade s rámcom stanoveným Komisiou právomoc prijímať rozhodnutia určené vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií.

129 Právny servis Rady vo svojom stanovisku poukázal na to, že určité opatrenia, ktoré by SRB mohla zahrnúť do rozhodnutia o riešení krízovej situácie, nie sú vymedzené dostatočne presne. Právny servis Rady sa domnieval, že všeobecná systematika a štruktúra návrhu nariadenia, v rámci ktorej Komisia prijíma základné rozhodnutie o riešení krízových situácií a SRB je povinná konať v rámci kritérií stanovených Komisiou, sú v súlade s právom Únie, ako je vykladané v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7). Konštatoval však, že právomoci SRB na uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií a jej rozhodnutia sa zdajú byť do určitej miery založené na voľnej úvahe a presahujú rámec výkonu čisto technických právomocí. Dospel k záveru, že v dôsledku toho môže byť potrebné buď zahrnúť do nariadenia iné ustanovenia s cieľom poskytnúť vhodný rámec na uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií zo strany SRB, alebo zapojiť do výkonu týchto právomocí inštitúciu EÚ s vykonávacími právomocami.

130 Normotvorca Únie po zohľadnení tohto stanoviska právneho servisu Rady zmenil mechanizmus prijímania opatrení na riešenie krízových situácií. Keďže prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie zahŕňa určitú mieru voľnej úvahy, normotvorca vyhradil túto právomoc inštitúcii, a nie SRB.

131 Vyplýva to najmä z odôvodnení 24 a 26 nariadenia č. 806/2014, ktoré stanovujú:

„(24) Keďže politiku Únie pre riešenie krízových situácií môžu stanoviť len inštitúcie Únie a keďže pri prijímaní každého osobitného programu riešenia krízových situácií zostáva priestor na voľné uváženie, je potrebné zabezpečiť náležité zapojenie Rady a Komisie ako inštitúcií, ktoré môžu v súlade s článkom 291 ZFEÚ vykonávať vykonávacie právomoci. Hodnotenie rozhodnutí o riešení krízových situácií prijímaných Jednotnou radou z hľadiska priestoru na voľné uváženie by mala vykonávať Komisia. Vzhľadom na značný dosah rozhodnutí o riešení krízových situácií na finančnú stabilitu členských štátov a na Úniu ako celok, ako aj na daňovú suverenitu členských štátov je dôležité, aby vykonávacia právomoc týkajúca sa prijímania určitých rozhodnutí o riešení krízových situácií bola prenesená na Radu. Preto by Rada na návrh Komisie mala vykonávať účinnú kontrolu

posudzovania verejného záujmu uskutočňovaného Jednotnou radou a posudzovať každú podstatnú zmenu výšky fondu, ktorá sa má použiť na konkrétne opatrenie na riešenie krízovej situácie…

(26) … Ak sa Jednotná rada domnieva, že všetky kritériá týkajúce sa aktivácie riešení krízovej situácie sú splnené, mala by prijať program riešenia krízových situácií. Postupom týkajúcim sa prijatia programu riešenia krízových situácií, do ktorého je zapojená Komisia a Rada, sa posilní potrebná prevádzková nezávislosť Jednotnej rady, pričom sa dodrží zásada delegovania právomoci na agentúry, ako ju vykladá Súdny dvor Európskej únie… V tomto nariadení sa preto stanovuje, že program riešenia krízových situácií prijatý Jednotnou radou nadobudne účinnosť len v prípade, ak Rada ani Komisia do 24 hodín od jeho prijatia Jednotnou radou nevznesú námietky, alebo ak ho Komisia schváli. Dôvody, na základe ktorých je Rada oprávnená, na návrh Komisie, vzniesť námietku voči programu riešenia krízových situácií prijatého Jednotnou radou, by sa mali obmedziť výhradne na existenciu verejného záujmu alebo na podstatné zmeny uskutočnené Komisiou oproti návrhu Jednotnej rady, pokiaľ ide o využiteľnú sumu z fondu…“

132 Pokiaľ ide o postup riešenia krízových situácií, článok 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že Komisia buď schváli program riešenia krízovej situácie, alebo vznesie námietky, pokiaľ ide o jeho aspekty týkajúce sa voľnej úvahy, a že program riešenia krízovej situácie môže nadobudnúť účinnosť len vtedy, ak Rada alebo Komisia nevzniesli námietky v lehote dvadsiatich štyroch hodín od jeho postúpenia zo strany SRB.

133 Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 je teda na to, aby mohol program riešenia krízovej situácie vyvolávať právne účinky, potrebné, aby inštitúcia Únie, konkrétne Komisia alebo Rada, schválila jeho aspekty týkajúce sa voľnej úvahy. Normotvorca Únie tak zveril inštitúcii právnu a politickú zodpovednosť za určenie politiky Únie v oblasti riešenia krízových situácií, čím zabránil „skutočnému presunu zodpovednosti“ v zmysle rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).

134 Ako tvrdí Komisia, Parlament a Rada, európsky normotvorca tým, že stanovil postup prijímania opatrenia na riešenie krízovej situácie upravený v nariadení č. 806/2014 a výslovne vyhradil rozhodnutie o diskrečných aspektoch takéhoto opatrenia inštitúciám Únie, nepreniesol na SRB autonómnu právomoc.

135 Vzhľadom na tieto úvahy treba preskúmať právomoci zverené SRB článkom 21 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka právomoci odpísať a konvertovať nástroje vlastného kapitálu, a článkom 24 tohto nariadenia, ktorý sa týka nástroja odpredaja obchodnej činnosti, t. j. právomoci uvedené v námietke nezákonnosti vznesenej žalobkyňou.

136 V prvom rade treba poukázať na to, že predpokladom voľby nástroja odpredaja obchodnej činnosti a výkonu právomoci odpísať a konvertovať kapitálové nástroje v rámci opatrenia na riešenie krízovej situácie je splnenie podmienok na prijatie programu riešenia krízovej situácie, ktoré sú uvedené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. Konkrétne z nich vyplýva, že opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme v zmysle článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

137 Podľa článku 18 ods. 7 tretieho pododseku písm. a) nariadenia č. 806/2014 však môže Komisia po postúpení programu riešenia krízovej situácie zo strany SRB navrhnúť Rade, aby vzniesla námietky voči programu riešenia krízovej situácie z dôvodu, že program riešenia krízovej situácie prijatý zo strany SRB nespĺňa kritérium verejného záujmu uvedené v odseku 1 písm. c) tohto článku.

138 Dodržanie podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 je predpokladom rozhodnutia o začatí riešenia krízovej situácie určitej inštitúcie a preskúmanie nevyhnutnosti opatrenia z hľadiska verejného záujmu znamená výkon diskrečnej právomoci, ktorá zahŕňa širokú mieru voľnej úvahy. Z tohto dôvodu normotvorca Únie výslovne zveril kontrolu dodržiavania tejto podmienky Komisii, prípadne Rade, a nie SRB.

139 Podľa článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 „na účely odseku 1 písm. c) tohto článku sa opatrenie na riešenie krízovej situácie považuje za opatrenie vo verejnom záujme, ak je to nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie uvedených v článku 14, pričom dané opatrenie je úmerné tomuto cieľu alebo cieľom, a likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov riešenia krízovej situácie“.

140 Článok 14 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Jednotná rada, Rada a Komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií pri konaní v rámci postupu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18 s prihliadnutím na svoje príslušné právomoci riešiť krízové situácie zohľadňujú ciele riešenia krízových situácií, vyberajú nástroje riešenia krízových situácií a vykonávajú právomoci riešiť krízové situácie, ktorými sa podľa ich názoru najlepšie dosiahnu ciele riešenia krízových situácií, ktoré sú relevantné vzhľadom na okolnosti prípadu.“

141 Z toho vyplýva, že pri posudzovaní splnenia kritéria verejného záujmu prináleží Komisii, aby posúdila, či sú voľba nástroja riešenia krízových situácií a výkon právomoci odpísať a konvertovať kapitálové nástroje vhodné a primerané vo vzťahu k cieľom riešenia krízových situácií. Ďalej z toho vyplýva, že Komisia musí posúdiť, či je program riešenia krízovej situácie plánovaný zo strany SRB primeraný okolnostiam vlastným dotknutému subjektu, a to najmä so zreteľom na dôvody, pre ktoré sa konštatovalo, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

142 Na jednej strane preto treba konštatovať, že voľba nástroja odpredaja obchodnej činnosti stanoveného v článku 24 nariadenia č. 806/2014 ako nástroja na riešenie krízovej situácie sa podieľa na primeranosti opatrenia vzhľadom na kritérium všeobecného záujmu a že nariadenie č. 806/2014 výslovne stanovuje, že Komisii prináleží buď ho schváliť, alebo vzniesť námietky. Treba preto vychádzať z toho, že tento článok nepriznáva SRB právomoc voľnej úvahy.

143 Na druhej strane, pokiaľ ide o výkon právomoci odpísať a konvertovať nástroje vlastného kapitálu, ktorá je upravená v článku 21 nariadenia č. 806/2014, treba uviesť, že tento článok obsahuje početné odkazy na postup stanovený v článku 18 nariadenia, najmä na článok 21 ods. 9, ktorý stanovuje, že „ak je splnená jedna alebo viaceré podmienky uvedené v odseku 1, a splnené sú aj podmienky uvedené v článku 18 ods. 1, uplatňuje sa postup stanovený v článku 18 ods. 6, 7 a 8“. Rozhodnutie o odpísaní a konverzii kapitálových nástrojov dotknutého subjektu tak podlieha postupu prijímania programu riešenia krízových situácií podľa článku 18 nariadenia č. 806/2014 a najmä schváleniu Komisiou.

144 Okrem toho právomoc odpísať a konvertovať kapitálové nástroje je súčasťou právomocí na riešenie krízových situácií uvedených v článku 14 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, ktorých použitie musí byť primerané vzhľadom na ciele riešenia krízových situácií a ktoré podliehajú posúdeniu splnenia kritéria verejného záujmu zo strany Komisie. Treba preto vychádzať z toho, že článok 21 nariadenia č. 806/2014 nepriznáva SRB právomoc voľnej úvahy.

145 Okrem toho treba pripomenúť, že voľba nástroja odpredaja obchodnej činnosti a výkon právomoci odpísať a konvertovať nástroje vlastného kapitálu ako základné prvky programu riešenia krízových situácií vyvolávajú právne účinky len vtedy, ak ich schválila inštitúcia Únie, konkrétne Komisia alebo Rada.

146 Treba teda vychádzať z toho, že články 21 a 24 nariadenia 806/2014 neobsahujú prenesenie autonómnych právomocí na SRB v zmysle rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).

147 Žalobkyňa svojimi tvrdeniami v podstate tvrdí, že prenesenie právomocí, ktoré SRB zverujú články 21 a 24 nariadenia č. 806/2014, nespĺňa podmienky stanovené rozsudkom z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada (C-270/12, EU:C:2014:18), uvedené v bode 121 vyššie.

148 Keďže však bolo konštatované, že články 21 a 24 nariadenia č. 806/2014 nevedú k delegovaniu právomocí na SRB, podmienky stanovené Súdnym dvorom v rozsudku z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada (C-270/12, EU:C:2014:18), ktorých cieľom je posúdiť, či prenesenie autonómnych právomocí na agentúru bolo v súlade so zásadami stanovenými v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), sa teda v prejednávanej veci neuplatnia. Tvrdenia, ktorými sa žalobkyňa usiluje preukázať, že podmienky stanovené týmto rozsudkom neboli splnené, preto nie sú relevantné.

149 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že námietku nezákonnosti článkov 21 a 24 nariadenia č. 806/2014 je potrebné zamietnuť.

2. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 porušujú právo vlastniť majetok zakotvené v článku 17 Charty, ako aj zásadu proporcionality stanovenú v článku 5 ods. 4 ZEÚ

150 Žalobkyňa na základe článku 277 ZFEÚ vzniesla námietku nezákonnosti článkov 15 a 22 nariadenia č. 806/2014. V podstate tvrdí, že tieto ustanovenia v rozsahu, v akom ukladajú akcionárom povinnosť znášať straty za každých okolností ako prví, porušujú na jednej strane majetkové právo zaručené článkom 17 Charty, pričom toto obmedzenie nemožno považovať za odôvodnené v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty, a na druhej strane zásadu proporcionality zaručenú článkom 5 ods. 4 ZEÚ.

151 Žalobkyňa tvrdí, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 obmedzujú majetkové právo akcionárov tým, že sú povinní znášať straty vyplývajúce z riešenia krízovej situácie. Tieto články bránia hľadaniu menej obmedzujúcich riešení, a preto nespĺňajú podmienky stanovené v článku 52 ods. 1 Charty. V tejto súvislosti tvrdí, že bez možnosti preskúmania iných opatrení nie je možné preukázať všeobecnú domnienku existencie všeobecného záujmu na tom, aby straty znášali v prvom rade akcionári. Žalobkyňa sa domnieva, že verejný orgán by mal mať možnosť posúdiť

verejný záujem na nepoužití verejných finančných prostriedkov alebo na nevyužití pomoci z JFRKS v každom konkrétnom prípade v závislosti od stavu verejných financií, situácie na trhu, hospodárskeho kontextu a platobnej schopnosti inštitúcie.

152 Žalobkyňa ďalej tvrdí, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 porušujú zásadu proporcionality zaručenú článkom 5 ods. 4 ZEÚ, keďže SRB by mala mať možnosť v každom jednotlivom prípade overiť, či existuje verejný záujem na tom, aby škodu znášali akcionári, alebo či právo vlastniť majetok musí mať prednosť vzhľadom na okolnosti každého jednotlivého prípadu. Tieto články zároveň zavádzajú diskrimináciu medzi jednotlivými kategóriami veriteľov, a to najmä vzhľadom na článok 27 ods. 3 nariadenia č. 806/2014.

153 Na úvod treba pripomenúť, že ustanovenia, ktorých zákonnosť žalobkyňa spochybňuje, obsahujú všeobecné zásady upravujúce riešenie krízových situácií alebo nástroje riešenia krízových situácií.

154 Článok 15 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Jednotná rada, Rada, Komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií pri konaní v rámci postupu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18 prijímajú všetky vhodné kroky na zabezpečenie toho, aby sa opatrenia na riešenie krízových situácií prijímali v súlade s týmito zásadami:

a) akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví;

…“

155 Článok 22 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Ak sa Jednotná rada rozhodne uplatniť nástroj riešenia krízových situácií na subjekt alebo skupinu uvedenú v článku 7 ods. 2 alebo na subjekt alebo skupinu uvedenú v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, ak sú podmienky na uplatnenie uvedených odsekov splnené, pričom dané opatrenie na riešenie krízovej situácie by viedlo k stratám, ktoré by znášali veritelia, alebo ku konverzii ich pohľadávok, Jednotná rada dá pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby vykonali právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje podľa článku 21 bezprostredne pred uplatnením nástroja riešenia krízových situácií alebo spolu s ním.“

156 Je potrebné vychádzať z toho, že odpísanie a konverzia nástrojov vlastného kapitálu podľa článku 22 nariadenia č. 806/2014 predstavujú uplatnenie zásady, podľa ktorej akcionári znášajú straty ako prví, stanovenej v článku 15 tohto nariadenia.

157 Článok 17 ods. 1 Charty stanovuje:

„Každý má právo vlastniť svoj oprávnene nadobudnutý majetok, užívať ho, nakladať s ním a odkázať ho. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku, s výnimkou verejného záujmu, v prípadoch a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon, pričom musí byť včas vyplatená spravodlivá náhrada. Užívanie majetku môže byť upravené zákonom v nevyhnutnej miere v súlade so všeobecným záujmom.“

158 V článku 52 ods. 1 Charty sa uvádza:

„Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality

možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.“

159 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry právo vlastniť majetok zaručené článkom 17 ods. 1 Charty nie je absolútnou požiadavkou a jeho výkon môže podliehať obmedzeniam odôvodneným cieľmi všeobecného záujmu, ktoré sleduje Únia. V dôsledku toho, ako vyplýva z článku 52 ods. 1 Charty, výkon vlastníckeho práva môže byť obmedzený pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú sledovaným cieľom všeobecného záujmu a z hľadiska sledovaného cieľa nie sú neprimeraným a neprípustným zásahom poškodzujúcim samotnú podstatu takto zaručeného práva (pozri rozsudky z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, body 69 a 70 a citovanú judikatúru; zo 16. júla 2020, Adusbef a i., C-686/18, EU:C:2020:567, bod 85, a z 23. mája 2019, Steinhoff a i./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, bod 100).

160 Z toho vyplýva, že právo vlastniť majetok nie je absolútnym právom, ale môže podliehať obmedzeniam, ak sú stanovené v uplatniteľných právnych predpisoch, nevyhnutné na dosiahnutie všeobecného cieľa a primerané tomuto cieľu.

161 Po prvé z judikatúry vyplýva, že finančné služby zohrávajú ústrednú úlohu v hospodárstve Únie. Banky a úverové inštitúcie sú základným zdrojom financovania pre podniky pôsobiace na jednotlivých trhoch. Banky sú navyše často navzájom úzko prepojené a mnohé z nich pôsobia na medzinárodnej úrovni. Z tohto dôvodu existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch. Negatívne účinky sa potom môžu prejaviť aj v ostatných odvetviach hospodárstva (rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 50; z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 72, a z 25. marca 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 108).

162 Súdny dvor konštatoval, že cieľ spočívajúci v zabezpečení stability finančného systému pri súčasnom obmedzení nadmerných verejných výdavkov a minimalizácii narušenia hospodárskej súťaže predstavuje naliehavý verejný záujem (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 69).

163 Súdny dvor už rozhodol, že vzhľadom na cieľ spočívajúci v zabezpečení stability bankového systému v eurozóne a vzhľadom na bezprostredné riziko finančných strát, ktorým by boli vkladatelia v dotknutých bankách vystavení v prípade ich bankrotu, určité obmedzenia práva vlastniť majetok môžu byť odôvodnené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 74).

164 Súdny dvor tiež rozhodol, že hoci existuje zjavný všeobecný záujem na zabezpečení silnej a koherentnej ochrany investorov v celej Únii, tento záujem nemožno za každých okolností považovať za prevažujúci nad všeobecným záujmom na zabezpečení stability finančného systému (rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 91, a z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 54).

165 V tejto súvislosti odôvodnenie 61 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že obmedzenia práv akcionárov a veriteľov by mali byť v súlade so zásadami uvedenými v článku 52 Charty a že nástroje riešenia krízových situácií by sa preto mali uplatňovať len na tie subjekty, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, a len ak je to nevyhnutné na dosiahnutie cieľa vo verejnom záujme, ktorým je finančná stabilita.

166 Treba poukázať na to, že v článku 15 ods. 1 a v článku 22 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 sa výslovne stanovuje, že sa uplatňujú ako súčasť opatrenia na riešenie krízovej situácie, čo znamená, že spĺňajú ciele riešenia krízovej situácie.

167 V tomto smere článok 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 vymedzuje ciele riešenia krízových situácií takto: zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií; zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“; chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory; chrániť vkladateľov a investorov; chrániť finančné prostriedky klientov a ich majetok.

168 Treba teda vychádzať z toho, že cieľ sledovaný opatrením na riešenie krízovej situácie, ktorým je zabezpečenie stability finančného systému, predstavuje cieľ všeobecného záujmu, ktorý v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 162 až 164 vyššie môže odôvodniť určité obmedzenia majetkového práva. Obmedzenia majetkového práva akcionárov, ktoré by články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 mohli mať za následok, zodpovedajú tomu istému cieľu všeobecného záujmu uznanému Úniou, a preto môžu byť odôvodnené v súlade s požiadavkami článku 52 ods. 1 Charty.

169 Po druhé treba pripomenúť, že uplatnenie článkov 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 si vyžaduje splnenie podmienok na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie.

170 Pokiaľ ide o podmienky prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie, článok 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že subjekt, ktorý je predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie, musí zlyhávať alebo pravdepodobne zlyhávať, že nesmú existovať reálne vyhliadky na to, že iné opatrenia súkromnej alebo prudenciálnej povahy zabránia jeho zlyhaniu v primeranej lehote, a že opatrenie musí byť nevyhnutné vo verejnom záujme.

171 Treba tiež poznamenať, že ako vyplýva najmä z článku 18 ods. 8 nariadenia č. 806/2014, opatrenie na riešenie krízovej situácie predstavuje alternatívu k bežnému konkurznému konaniu.

172 Pokiaľ ide o akcionárov bánk, Súdny dvor rozhodol, že podľa všeobecného režimu uplatniteľného na postavenie akcionárov akciových spoločností títo akcionári v plnom rozsahu znášajú riziko svojich investícií (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 73).

173 Súdny dvor rozhodol, že keďže v oblasti štátnej pomoci akcionári zodpovedajú za dlhy banky do výšky jej vlastného imania, skutočnosť, že body 40 až 46 oznámenia Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na podporné opatrenia v prospech bánk v súvislosti s finančnou krízou od 1. augusta 2013 (ďalej len „oznámenie o bankovníctve“) (Ú. v. EÚ C 216, 2013, s. 1) požadujú, aby sa s cieľom vyriešiť problém spočívajúci v nedostatočnom kapitále banky títo akcionári podieľali pred poskytnutím štátnej pomoci na absorpcii vlastných strát banky v rovnakom rozsahu ako v prípade, že by sa takáto pomoc neposkytla, nemožno považovať za zásah do ich vlastníckeho práva (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 74).

174 Analogicky treba vychádzať z toho, že v prípade subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, uplatnenie zásady, podľa ktorej akcionári znášajú straty ako prví, stanovenej v článku 15 nariadenia č. 806/2014, a výkon právomoci odpísať a konvertovať kapitálové nástroje, upravenej v článku 22 tohto nariadenia, sú dôsledkom skutočnosti, že akcionári subjektu musia znášať riziká spojené so svojimi investíciami, ako aj skutočnosti, že vzhľadom na to, že krízová situácia subjektu sa rieši z dôvodu jeho zlyhania, musia znášať hospodárske dôsledky, ktoré z toho vyplývajú.

175 Žalobkyňa uvádza viacero tvrdení, podľa ktorých články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 porušujú zásadu proporcionality, keďže neumožňujú analýzu každého jednotlivého prípadu ani preskúmanie iných riešení.

176 Podľa ustálenej judikatúry si zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom v situácii, keď existuje výber medzi viacerými primeranými opatreniami, treba zvoliť také opatrenie, ktoré je najmenej obmedzujúce, a spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom [pozri rozsudky z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na výlov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 55 a citovanú judikatúru, a zo 6. mája 2021, Bayer CropScience a Bayer/Komisia, C-499/18 P, EU:C:2021:367, bod 166 a citovanú judikatúru]. Táto zásada je pripomenutá v článku 5 ods. 4 ZEÚ a v článku 1 protokolu o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, ktorý je pripojený k Zmluve EÚ a Zmluve FEÚ.

177 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 sa uplatňujú za každých okolností bez zohľadnenia okolností každého jednotlivého prípadu.

178 Je pravda, že článok 15 nariadenia č. 806/2014 obsahuje zásadu, ktorou sa musí riadiť každé opatrenie na riešenie krízovej situácie, keďže akcionári musia znášať riziká spojené so svojimi investíciami. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s judikatúrou citovanou v bode 173 vyššie príspevok akcionárov na krytie strát banky nemôže predstavovať porušenie ich majetkového práva.

179 Na rozdiel od toho, čo podľa všetkého tvrdí žalobkyňa, však uplatnenie tejto zásady nevedie automaticky k výkonu právomoci odpísať a konvertovať kapitálové nástroje stanovenej v článku 22 nariadenia č. 806/2014 v každom prípade, keď sa rieši krízová situácia určitého subjektu.

180 Pokiaľ teda ide o účasť akcionárov a veriteľov, článok 21 nariadenia č. 806/2014 stanovuje podmienky, za akých sa vykonáva právomoc odpísať a konvertovať kapitálové nástroje.

181 Okrem toho treba poznamenať, že článok 22 nariadenia č. 806/2014 nepožaduje uplatnenie konkrétneho nástroja riešenia krízových situácií. Je na SRB a Komisii, aby v závislosti od okolností prípadu rozhodli o najvhodnejšom nástroji na riešenie krízovej situácie.

182 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 bránia hľadaniu menej obmedzujúcich riešení, akým je využitie pomoci z JFRKS, verejných prostriedkov alebo pôžičiek v závislosti od okolností. Je potrebné vychádzať z toho, že toto tvrdenie je založené na nepochopení mechanizmu riešenia krízových situácií.

183 Na jednej strane totiž v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie, a teda výkon právomoci odpísať a konvertovať kapitálové nástroje v tejto súvislosti, predpokladá neexistenciu alternatívneho riešenia súkromnej alebo prudenciálnej povahy.

184 Menej obmedzujúce riešenia, ktoré uvádza žalobkyňa, teda nemožno považovať za alternatívne opatrenia k účasti akcionárov a veriteľov v rámci opatrenia na riešenie krízovej situácie.

185 Okrem toho sa zdá, že žalobkyňa nezohľadňuje skutočnosť, že opatrenie na riešenie krízovej situácie predstavuje alternatívu k likvidácii subjektu v rámci bežného konkurzného konania. Ak by sa ťažkosti, ktorým banka čelí, mohli vyriešiť prostredníctvom úverov, či už verejnej alebo súkromnej povahy, postup riešenia krízovej situácie by sa nemohol začať, lebo by nebola splnená podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014.

186 Na druhej strane treba uviesť, že poskytnutie štátnej pomoci alebo pomoci od JFRKS nie je v rámci opatrenia na riešenie krízovej situácie podľa článku 19 nariadenia č. 806/2014 vylúčené. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, teda SRB a Komisia môžu v závislosti od okolností veci rozhodnúť, že povolia využitie verejných prostriedkov alebo pomoci z JFRKS.

187 Po tretie žalobkyňa v replike ďalej uvádza, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 neumožňujú použitie flexibilnejších riešení, akými sú úvery od orgánov verejnej moci alebo poskytnutie likvidity zo strany ECB, najmä v prípade krízy likvidity, ktorá nie je najzávažnejším problémom, s ktorým sa banka môže stretnúť.

188 Žalobkyňa týmto tvrdením podľa všetkého vytýka normotvorcovi, že v článku 22 nariadenia č. 806/2014 neupravil inú alternatívu než riešenie krízovej situácie na vyriešenie ťažkostí, s ktorými sa banka môže stretnúť. Stačí uviesť, že toto tvrdenie je neúčinné, keďže ak sa banka nenachádza v situácii, v ktorej spĺňa podmienky na riešenie krízovej situácie, nevyplýva to z pôsobnosti nariadenia č. 806/2014.

189 V každom prípade na rozdiel od tvrdení žalobkyne kríza likvidity môže banku priviesť do situácie, v ktorej nebude schopná splatiť svoje dlhy alebo si splniť iné záväzky v lehote splatnosti, prípadne v ktorej existujú objektívne skutočnosti vedúce k záveru, že k tomu dôjde v blízkej budúcnosti, čo je jedna zo situácií upravených v článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, v ktorej sa subjekt považuje za zlyhávajúci alebo pravdepodobne zlyhávajúci.

190 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 porušujú aj zásadu proporcionality tým, že diskriminujú rôzne kategórie veriteľov a že držiteľom vkladov priznávajú neodôvodnené prednostné zaobchádzanie.

191 Treba pripomenúť, že zásada rovnosti zaobchádzania je všeobecnou zásadou práva Únie, ktorá je v súčasnosti zakotvená v článkoch 20 a 21 Charty a ktorá si vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudky z 9. marca 2017, Milkova, C-406/15, EU:C:2017:198, bod 55; zo 16. decembra 2020, Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, bod 191, ako aj z 3. júna 2021, Maďarsko/Parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, bod 98).

192 V tejto súvislosti stačí na jednej strane uviesť, že článok 15 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že „veritelia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty po akcionároch v súlade s hierarchiou ich nárokov podľa článku 17, pokiaľ nie je v tomto nariadení výslovne stanovené inak“. Článok 15 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že s veriteľmi rovnakej kategórie sa zaobchádza rovnako.

193 Okrem toho článok 21 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 ďalej spresňuje, že „Jednotná rada zabezpečuje, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávali právomoc odpísať alebo právomoc vykonať konverziu bezodkladne, a to v súlade s hierarchiou pohľadávok

podľa článku 17“. Toto ustanovenie stanovuje poradie prednosti pohľadávok a v tejto súvislosti rozlišuje rôzne kategórie veriteľov, držiteľov nástrojov vlastného kapitálu Tier 1, držiteľov nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 a držiteľov nástrojov Tier 2.

194 Akcionári a veritelia, ktorí sú držiteľmi podriadených nástrojov, sa v závislosti od svojej príslušnosti k jednej z týchto kategórií nenachádzajú v porovnateľnej situácii a je pravdepodobné, že sa s nimi bude zaobchádzať rozdielne v závislosti od poradia prednosti ich pohľadávok. Okrem toho dodržiavanie zásady zákazu diskriminácie medzi veriteľmi zaručuje článok 15 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 806/2014.

195 Na druhej strane akcionári banky nie sú v porovnateľnej situácii ako vkladatelia. Na rozdiel od akcionárov vkladateľov nemožno považovať za investorov, ktorí musia znášať hospodárske riziká investície do základného imania banky.

196 Okrem toho ochrana vkladateľov je jedným z cieľov riešenia krízovej situácie podľa článku 14 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 806/2014 a pripomína ju článok 15 ods. 1 písm. h) tohto nariadenia. Nariadenie č. 806/2014 tak zabezpečuje, aby opatrenie na riešenie krízovej situácie bolo v súlade so zásadami stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 149).

197 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 vedú k neprimeranému obmedzeniu majetkového práva.

198 Okrem toho na rozdiel od tvrdení žalobkyne treba zohľadniť skutočnosť, že nariadenie č. 806/2014 stanovilo mechanizmus na zabezpečenie toho, aby porušenia majetkového práva akcionárov, ktoré by mohli vyplývať z opatrenia na riešenie krízovej situácie, neboli neprimerané.

199 V tejto súvislosti odôvodnenie 62 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že zasahovanie do práva vlastniť majetok by nemalo byť neprimerané a že v dôsledku toho by dotknutým akcionárom a veriteľom nemali vzniknúť väčšie straty, než aké by im vznikli v prípade likvidácie subjektu v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

200 Medzi všeobecnými zásadami upravujúcimi riešenie krízových situácií článok 15 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 806/2014 stanovuje zásadu, že s nijakým veriteľom sa nezaobchádza horšie, konkrétne:

„žiadny veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty než straty, ktoré by utrpel, keby sa subjekt uvedený v článku 2 bol býval zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania v súlade s ochrannými opatreniami stanovenými v článku 29“.

201 S cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by bol dotknutý subjekt predmetom bežného konkurzného konania, sa v článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že po vyriešení krízovej situácie sa vykoná ocenenie. Podľa článku 20 ods. 17 nariadenia č. 806/2014 sa týmto ocenením určí, či existuje rozdiel medzi zaobchádzaním, ktorého predmetom by boli akcionári a veritelia, ak by sa na inštitúciu v čase prijatia rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie vzťahovalo bežné konkurzné konanie, a skutočným zaobchádzaním, ktorého predmetom boli v rámci riešenia krízovej situácie.

202 Ak sa v dôsledku tohto ocenenia zistí, že akcionári alebo veritelia utrpeli v súvislosti s riešením krízovej situácie väčšie straty, než aké by utrpeli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania, článok 76 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB môže použiť JFRKS na ich odškodnenie.

203 Nariadenie č. 806/2014 tak zabezpečuje, aby sa s akcionármi a veriteľmi v dôsledku riešenia krízovej situácie nezaobchádzalo menej priaznivo, než by sa s nimi zaobchádzalo v bežnom konkurznom konaní, a to tým, že pre prípad potreby stanovuje mechanizmus náhrady škody. V súlade s dodržiavaním práva vlastniť majetok zakotveného v článku 17 ods. 1 Charty pre prípad, že by systém riešenia krízových situácií viedol k porušeniu majetkového práva akcionárov a veriteľov, nariadenie č. 806/2014 zavádza mechanizmus zaručujúci spravodlivú kompenzáciu ich straty.

204 Na rozdiel od tvrdení žalobkyne je konkurzné konanie jedinou alternatívou riešenia krízovej situácie. Stačí totiž pripomenúť, že podľa článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 skutočnosť, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a že neexistuje dôvodný predpoklad, že iné opatrenia súkromnej alebo prudenciálnej povahy by mohli zabrániť tomuto zlyhaniu, je podmienkou prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie.

205 V tomto smere treba poukázať na to, že v oblasti štátnej pomoci Súdny dvor rozhodol, že straty akcionárov bánk v ťažkostiach budú v každom prípade rovnako rozsiahle bez ohľadu na to, či vznikli v dôsledku rozsudku o vyhlásení konkurzu z dôvodu neposkytnutia štátnej pomoci, alebo v dôsledku postupu poskytnutia takej pomoci podmienenej tým, aby najskôr došlo k rozdeleniu nákladov (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 75).

206 Súdny dvor poukázal na to, že bod 46 oznámenia o bankovníctve stanovuje, že by sa mala dodržiavať „zásada nezhoršenia postavenia žiadneho veriteľa“, a že „podriadení veritelia by tak z ekonomického hľadiska nemali dostať menšiu hodnotu než je hodnota, akú by mal ich nástroj, keby sa štátna pomoc neposkytla“ (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 77).

207 Podľa Súdneho dvora z tohto bodu vyplýva, že za týchto okolností nemožno dôvodne tvrdiť, že také opatrenia na rozdelenie bremena, aké sú stanovené v oznámení o bankovníctve, predstavujú zásah do vlastníckeho práva akcionárov a podriadených veriteľov (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, body 78 a 79).

208 Treba teda analogicky konštatovať, že uplatnenie zásady, podľa ktorej sa s nijakým veriteľom nesmie zaobchádzať horšie, stanovenej v článku 15 nariadenia č. 806/2014, zaručuje akcionárom subjektu, na ktorý sa vzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie, spravodlivú náhradu v súlade s požiadavkami článku 17 Charty.

209 Okrem toho podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. januára 2020 žalobkyňa predložila nový žalobný dôvod na základe článku 84 ods. 2 rokovacieho poriadku. Tvrdí, že uznesenie z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, neuverejnené, predmet odvolacieho konania, EU:T:2019:740), má priamy vplyv na námietku nezákonnosti článkov 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 a že tvrdenia uvedené vo štvrtom žalobnom dôvode musia byť doplnené vzhľadom na toto uznesenie.

210 Komisia, SRB, Španielske kráľovstvo, Rada a Banco Santander tvrdia, že tvrdenia, ktoré žalobkyňa predložila 21. januára 2020, predstavujú nový žalobný dôvod, ktorý je neprípustný.

211 Keďže žalobkyňa na pojednávaní potvrdila, že nejde o nový žalobný dôvod, ale o rozšírenie štvrtého žalobného dôvodu, Všeobecný súd sa obmedzí na preskúmanie nových tvrdení predložených 21. januára 2020 v rozsahu, v akom podporujú námietku nezákonnosti vznesenú vo štvrtom žalobnom dôvode.

212 Žalobkyňa tvrdí, že z bodov 48 a 49 uznesenia z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, neuverejnené, predmet odvolacieho konania, EU:T:2019:740), proti ktorému podala odvolanie, vyplýva, že nariadenie č. 806/2014 neupravuje náhradu pre akcionárov, ktorí sú zbavení vlastníckeho práva v takých prípadoch, akým je Banco Popular. Podľa tohto uznesenia by akcionári Banco Popular nemali nárok na náhradu škody, aj keby skutočná hodnota Banco Popular bola vyššia ako hodnota, ktorú jej pripisuje ocenenie 2. Žalobkyňa z toho vyvodzuje, že nariadenie č. 806/2014 nestanovuje vhodný systém náhrad pre akcionárov, ktorí sú zbavení svojho vlastníckeho práva, a preto treba námietke nezákonnosti vyhovieť. Ďalej uvádza, že náhrada stanovená v článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 nie je primeraná a dostatočná.

213 Treba pripomenúť, že v uznesení z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, neuverejnené, predmet odvolacieho konania, EU:T:2019:740), Všeobecný súd zamietol žalobu o neplatnosť, ktorú žalobkyňa podala proti rozhodnutia SRB nevykonať konečné ocenenie *ex post* banky Banco Popular. V bode 47 tohto uznesenia Všeobecný súd konštatoval, že nástroj odpredaja obchodnej činnosti uplatnený na Banco Popular nepatrí medzi prípady upravené v článku 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014, v ktorých by bolo možné vyplatiť náhradu škody po konečnom ocenení *ex post*. Všeobecný súd tak v bodoch 48 a 49 uznesenia, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, uviedol:

„48 Okrem toho treba konštatovať, že článok 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014 neumožňuje vyplatiť náhradu bývalým akcionárom a veriteľom subjektu, ktorého kapitálové nástroje boli úplne konvertované, odpísané a prevedené na tretiu osobu.

49 V tejto súvislosti žalobkyňa nesprávne tvrdí, že ocenenie *ex post* priamo ovplyvňuje právne postavenie bývalých akcionárov Banco Popular, a že ak by bol odhad trhovej hodnoty Banco Popular vyšší ako odhad vyplývajúci z ocenenia 2, mali by nárok na náhradu škody v súlade s článkom 20 nariadenia č. 806/2014.“

214 Stačí poukázať na to, že v uznesení z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, neuverejnené, predmet odvolacieho konania, EU:T:2019:740), sa Všeobecný súd vyjadroval len k situácii žalobkyne v rámci riešenia krízovej situácie Banco Popular a rozhodol, že náhrada škody stanovená v článku 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014 sa v danej veci neuplatní.

215 Z toho vyplýva, že úvahy obmedzené na konkrétnu vec, ktoré uviedol Všeobecný súd v uznesení z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, neuverejnené, predmet odvolacieho konania, EU:T:2019:740), nie sú relevantné na účely posúdenia zákonnosti nariadenia č. 806/2014. Okrem toho žalobkyňa v podaní doručenom 21. januára 2020 nepreukázala nijakú súvislosť medzi týmto uznesením a článkami 15 a 22 nariadenia č. 806/2014, ktorých nezákonnosť namieta v rámci štvrtého žalobného dôvodu.

216 Okrem toho treba uviesť, že keďže žalobkyňa podala odvolanie proti uzneseniu z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, neuverejnené, predmet odvolacieho konania, EU:T:2019:740), uznesenie nie je právoplatné.

217 Z toho vyplýva, že nové tvrdenia uvedené žalobkyňou 21. januára 2020 nie sú relevantné na účely posúdenia námietky nezákonnosti vznesenej v rámci štvrtého žalobného dôvodu.

218 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 nepredstavujú neprimeraný a neprípustný zásah ovplyvňujúci samotnú podstatu vlastníckeho práva akcionárov subjektu dotknutého opatrením na riešenie krízovej situácie, ale treba ich považovať za ustanovenia zavádzajúce odôvodnené a primerané obmedzenie ich vlastníckeho práva v súlade s ustanoveniami článku 17 ods. 1 a článku 52 ods. 1 Charty, ako aj článku 5 ods. 4 ZEÚ.

219 V dôsledku toho treba námietku nezákonnosti vznesenú v rámci štvrtého žalobného dôvodu zamietnuť.

3. O piatom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom články 18 a 20 nariadenia č. 806/2014 porušujú právo byť vypočutý zakotvené v článkoch 17 a 41 Charty

220 Žalobkyňa na základe článku 277 ZFEÚ vzniesla námietku nezákonnosti článkov 18 a 20 nariadenia č. 806/2014 v rozsahu, v akom tieto ustanovenia porušujú právo byť vypočutý zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, keďže neupravujú vypočutie akcionárov subjektu, na ktorý sa vzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie. Toto nevypočutie je tiež nezlučiteľné s procesnými zárukami vlastníckeho práva stanovenými v článku 17 Charty v spojení s článkom 1 protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, podľa ktorého by sa každému v prípade zásahu do jeho vlastníckeho práva mala poskytnúť primeraná príležitosť vysvetliť svoje stanovisko príslušným orgánom.

221 Komisia, SRB a Parlament tvrdia, že ak by akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, mali právo byť vypočutí zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, toto právo by bolo uznané aj v prípade neexistencie výslovného ustanovenia v nariadení č. 806/2014. Neexistencia výslovného ustanovenia v článku 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré by upravovalo vypočutie akcionárov, nemá za následok nezákonnosť tohto nariadenia, keďže neexistuje ustanovenie zakazujúce takéto vypočutie.

222 Na úvod treba poukázať na to, že žalobkyňa namieta voči nevypočutiu akcionárov subjektu, na ktorý sa vzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie, počas konania vedúceho k prijatiu tohto opatrenia, ale neuvádza nijaké tvrdenie súvisiace s článkom 20 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka ocenenia. Treba teda vychádzať z toho, že námietkou nezákonnosti vznesenou v rámci piateho žalobného dôvodu žalobkyňa spochybňuje platnosť článku 18 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka postupu riešenia krízovej situácie, v tom zmysle, že toto ustanovenie tým, že neupravuje vypočutie akcionárov zo strany SRB pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie, porušuje ich právo byť vypočutí, zaručené článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty.

223 Treba pripomenúť, že článok 41 ods. 2 písm. a) Charty stanovuje, že právo na dobrú správu vecí verejných zahŕňa právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.

224 Právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy. Navyše treba spresniť, že právo byť vypočutý sleduje dvojaký cieľ. Na jednej strane slúži na čo najpresnejšie a najsprávnejšie preverenie veci a zistenie skutkového stavu a na druhej strane umožňuje zabezpečiť účinnú ochranu dotknutej osoby. Toto právo má predovšetkým zabezpečiť, aby každé rozhodnutie spôsobujúce ujmu bolo prijaté s plnou znalosťou veci, a jeho cieľom je predovšetkým umožniť príslušnému orgánu opraviť chybu alebo umožniť

dotknutej osobe uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (pozri rozsudok zo 4. júna 2020, ESVČ/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, body 68 a 69 a citovanú judikatúru).

225 Treba poukázať na to, že Súdny dvor potvrdil význam práva byť vypočutý a jeho veľmi široký rozsah pôsobnosti v právnom poriadku Únie, keď konštatoval, že toto právo sa musí vzťahovať na každé konanie, v ktorom by mohol byť prijatý akt spôsobujúci ujmu. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora dodržiavanie práva byť vypočutý musí byť zabezpečené aj vtedy, keď uplatniteľná právna úprava výslovne nestanovuje takúto formálnu požiadavku (pozri rozsudky z 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, body 85 a 86 a citovanú judikatúru; z 18. júna 2020, Komisia/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, bod 67 a citovanú judikatúru, a zo 7. novembra 2019, ADDE/Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, bod 89 a citovanú judikatúru).

226 Vzhľadom na svoju povahu základnej a všeobecnej zásady práva Únie teda uplatnenie zásady práva na obhajobu, ktoré zahŕňa právo byť vypočutý, nemožno vylúčiť ani obmedziť ustanovením právnych predpisov, a preto jej dodržiavanie musí byť zabezpečené tak v prípade úplnej neexistencie osobitnej právnej úpravy, ako aj v prípade existencie právnej úpravy, ktorá sama osebe nezohľadňuje túto zásadu (pozri rozsudok z 18. júna 2014, Španielsko/Komisia, T-260/11, EU:T:2014:555, bod 62 a citovanú judikatúru).

227 Pôsobnosť práva byť vypočutý ako zásady a základného práva právneho poriadku Únie totiž existuje v prípade, že správny orgán chce prijať akt spôsobujúci ujmu, teda akt, ktorý môže nepriaznivo ovplyvniť záujmy jednotlivca alebo dotknutého členského štátu, pričom jeho uplatnenie nezávisí od existencie výslovného pravidla na tieto účely, ktoré by bolo zakotvené v sekundárnom práve (rozsudok z 18. júna 2014, Španielsko/Komisia, T-260/11, EU:T:2014:555, bod 64).

228 V tejto súvislosti treba na jednej strane poukázať na to, že nariadenie č. 806/2014 podľa svojho odôvodnenia 121 rešpektuje základné práva, ako aj práva, slobody a zásady uznané najmä Chartou vrátane práva na obhajobu, a malo by sa vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami. Na druhej strane nijaké ustanovenie nariadenia č. 806/2014 výslovne nevylučuje ani neobmedzuje právo akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu na vypočutie počas postupu riešenia krízovej situácie.

229 Okrem toho treba spolu s Komisiou a Radou poukázať na to, že cieľom opatrenia na riešenie krízovej situácie prijatého zo strany SRB na konci postupu upraveného v článku 18 nariadenia č. 806/2014 je riešenie krízovej situácie subjektu. Subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, sa musí považovať za osobu, v súvislosti s ktorou sa prijíma individuálne opatrenie a ktorej právo byť na vypočutie zaručuje článok 41 ods. 2 písm. a) Charty.

230 Preto by sa mala zohľadniť skutočnosť, že akcionári a veritelia tohto subjektu nie sú adresátmi opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré nie je individuálnym rozhodnutím prijatým vo vzťahu k nim.

231 Treba však poukázať na to, že podľa článku 21 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 môže SRB vykonávať právomoc odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, v súlade s postupom stanoveným v článku 18 tohto nariadenia.

232 Postup podľa článku 18 nariadenia č. 806/2014 teda síce nepredstavuje individuálne konanie začaté proti akcionárom a veriteľom dotknutého subjektu, môže však viesť k prijatiu opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré by mohlo poškodiť ich záujmy.

233 Súdny dvor však v judikatúre citovanej v bode 225 vyššie prijal široký výklad práva byť vypočutý v tom zmysle, že je zaručené každej osobe v priebehu konania, ktoré by mohlo viesť k aktu spôsobujúceho ujmu tejto osobe. Preto nemožno vylúčiť, že akcionári inštitúcie, ktorá je predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie, sa môžu dovolávať práva byť vypočutí v rámci postupu riešenia krízovej situácie.

234 Výkon práva byť vypočutý však môže podliehať obmedzeniam v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty, citovaným v bode 158 vyššie.

235 Preto je potrebné preskúmať, či neexistencia ustanovenia v nariadení č. 806/2014, ktoré by výslovne stanovovalo vypočutie akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu v rámci postupu uvedeného v článku 18 tohto nariadenia, predstavuje obmedzenie výkonu práva byť vypočutý, ktoré je v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.

236 Súdny dvor rozhodol, že základné práva, akým je dodržiavanie práva na obhajobu, nie sú absolútnou požiadavkou, ale môžu podliehať obmedzeniam pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré predmetné opatrenie sleduje, a z hľadiska sledovaného cieľa nie sú neprimeraným a neprípustným zásahom poškodzujúcim samotnú podstatu takto zaručených práv (pozri rozsudky z 10. septembra 2013, G. a R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, bod 33 a citovanú judikatúru, a z 20. decembra 2017, Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, bod 50 a citovanú judikatúru).

237 V tejto súvislosti SRB, ako aj Španielske kráľovstvo, Parlament a Rada tvrdia, že obmedzenie práva akcionárov na vypočutie je odôvodnené jednak cieľom zabezpečiť stabilitu finančných trhov a jednak potrebou zabezpečiť účinnosť rozhodnutí o riešení krízových situácií, ktoré musia byť prijaté urýchlene.

238 Po prvé treba poukázať na to, že viaceré odôvodnenia nariadenia č. 806/2014, najmä odôvodnenia 12, 58 a 61, stanovujú, že stabilita finančných trhov je jedným z cieľov sledovaných mechanizmami riešenia krízových situácií, ktoré zavádza toto nariadenie.

239 Okrem toho podľa článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 sa opatrenie na riešenie krízovej situácie pokladá za opatrenie vo verejnom záujme, ak je potrebné na to, aby sa primeranými prostriedkami dosiahol jeden alebo viac cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14 nariadenia, zatiaľ čo likvidácia subjektu v rámci bežného konkurzného konania by to neumožnila v rovnakej miere. Medzi ciele riešenia krízových situácií upravené v článku 14 nariadenia č. 806/2014 patrí najmä „zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním ‚nákaze' vrátane jej rozšírenia na infraštruktúry trhov a udržaním trhovej disciplíny", ako aj „chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory".

240 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry citovanej v bode 161 vyššie vyplýva, že finančné služby zohrávajú ústrednú úlohu v hospodárstve Únie a že existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch. Okrem toho podľa judikatúry citovanej v bode 162 vyššie cieľ

spočívajúci v zabezpečení stability finančného systému pri súčasnom obmedzení nadmerných verejných výdavkov a minimalizácii narušenia hospodárskej súťaže predstavuje naliehavý verejný záujem.

241 Navyše Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) v rozhodnutí z 1. apríla 2004, Camberrow MM5 AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, bod 6), uviedol, že v hospodársky citlivých oblastiach, akou je stabilita bankového systému, majú štáty širokú právomoc voľnej úvahy, a preto skutočnosť, že sa akcionár nemôže zúčastniť na postupe vedúcom k predaju banky, nie je neprimeraná z hľadiska legitímnych cieľov, ktoré spočívajú v ochrane práv veriteľov a v zachovaní riadnej správy stavu platobnej neschopnosti banky.

242 Za zmienku stojí aj rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i. (C-41/15, EU:C:2016:836), vydaný v konaní o návrhu na začatie prejudiciálneho konania v súvislosti s výkladom článkov 8, 25 a 29 druhej smernice Rady 77/91/EHS z 13. decembra 1976 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku [54 ZFEÚ,] pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností, udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení (Ú. v. ES L 26, 1997, s. 1; Mim. vyd. 17/00/, s. 8). Táto vec sa týkala výnimočného opatrenia vnútroštátnych orgánov, ktorého cieľom bolo vyhnúť sa prostredníctvom zvýšenia imania zlyhaniu spoločnosti, ktoré podľa vnútroštátneho súdu ohrozovalo finančnú stabilitu Únie. Súdny dvor rozhodol, že ochrana, ktorú druhá smernica 77/91 priznáva akcionárom a veriteľom akciovej spoločnosti, pokiaľ ide o jej základné imanie, sa nevzťahuje na takéto vnútroštátne opatrenie prijaté v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu, ktorého cieľom je zabrániť systémovému ohrozeniu finančnej stability Únie vyplývajúcemu z nedostatku vlastných zdrojov dotknutej spoločnosti (rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 50). Súdny dvor ďalej uviedol, že ustanovenia druhej smernice 77/91 teda nebránia výnimočnému opatreniu týkajúcemu sa základného imania akciovej spoločnosti, ktoré prijali vnútroštátne orgány v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu bez súhlasu valného zhromaždenia tejto spoločnosti a s cieľom vyhnúť sa systémovému riziku a zabezpečiť finančnú stabilitu Únie (pozri rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 51 a citovanú judikatúru).

243 Tieto úvahy sa analogicky uplatnia na situáciu bývalých akcionárov banky, ktorej krízová situácia sa riešila v súlade s nariadením č. 806/2014.

244 Navyše treba poukázať na to, že ďalší cieľ sledovaný riešením krízovej situácie podľa článku 14 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014, konkrétne cieľ zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, sa tiež podieľa na dosahovaní cieľa všeobecného záujmu, ktorým je ochrana stability finančných trhov.

245 Podľa článku 2 ods. 1 bodu 35 smernice 2014/59 sú zásadné funkcie inštitúcie vymedzené ako „činnosti, služby alebo operácie, ktorých prerušenie by v jednom alebo vo viacerých členských štátoch pravdepodobne viedlo k narušeniu základných služieb reálneho hospodárstva alebo narušeniu finančnej stability v dôsledku veľkosti inštitúcie alebo skupiny alebo ich podielu na trhu, vonkajšej a vnútornej prepojenosti, zložitosti alebo cezhraničných činností, a to s osobitným zreteľom na nahraditeľnosť týchto činností, služieb alebo operácií“.

246 V tomto smere článok 6 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/778 Komisie z 2. februára 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ so zreteľom na okolnosti a podmienky, za ktorých sa platba mimoriadnych príspevkov *ex post* môže

čiastočne alebo úplne odložiť, a o kritériách na určenie činností, služieb a operácií so zreteľom na zásadné funkcie a na určenie oblastí obchodnej činnosti a súvisiacich služieb so zreteľom na hlavné oblasti obchodnej činnosti (Ú. v. EÚ L 131, 2016, s. 41), stanovuje kritériá na určenie zásadných funkcií. Ide o funkciu, ktorú poskytuje inštitúcia tretím stranám, ktoré nie sú pridružené k inštitúcii ani k skupine, a náhle prerušenie tejto funkcie by malo pravdepodobne významný negatívny vplyv na tretie strany, viedlo by k „nákaze“ alebo narušeniu všeobecnej dôvery účastníkov trhu vzhľadom na systémový význam funkcie pre tretie strany a systémový význam inštitúcie alebo skupiny pri poskytovaní funkcie.

247 Cieľ spočívajúci v zabezpečení kontinuity vykonávania zásadných funkcií dotknutého subjektu opatrením na riešenie krízovej situácie, ktorý je upravený v článku 14 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014, tak má zabrániť prerušeniu týchto funkcií, ktoré by mohlo viesť k narušeniu nielen na dotknutom trhu, ale aj celkovej finančnej stability Únie.

248 Opatrenie na riešenie krízovej situácie sa preto vzhľadom na to, že jeho cieľom je zachovať alebo obnoviť finančnú situáciu úverovej inštitúcie najmä tým, že predstavuje alternatívu k jej likvidácii, musí považovať za opatrenie, ktoré skutočne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu uznanému Úniou (pozri analogicky rozsudok z 25. marca 2021, Bălgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 108).

249 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že postup riešenia krízovej situácie, zavedený nariadením č. 806/2014 a opísaný v jeho článku 18, sleduje cieľ všeobecného záujmu v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, a to zaručiť stabilitu finančných trhov, čo môže odôvodniť obmedzenie práva byť vypočutý.

250 Po druhé z viacerých odôvodnení nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že ak je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné, musí byť prijaté rýchlo. Ide najmä o odôvodnenia 26, 31 a 53 a predovšetkým odôvodnenie 56 tohto nariadenia, ktoré stanovuje, že s cieľom minimalizovať narušenie finančného trhu a hospodárstva by sa proces riešenia krízových situácií mal dokončiť v krátkom čase.

251 V tomto smere Súdny dvor konštatoval, že cieľom nariadenia č. 806/2014 je zaviesť v súlade so svojím odôvodnením 8 účinnejšie mechanizmy na riešenie krízových situácií, ktoré musia byť hlavným nástrojom na zabránenie škodlivým následkom zlyhania bánk, ku ktorým došlo v minulosti, a že takýto cieľ predpokladá rýchle prijatie rozhodnutia, ako ilustrujú krátke lehoty stanovené v článku 18 uvedeného nariadenia, aby finančná stabilita nebola ohrozená (rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 55).

252 Článok 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 tak najmä stanovuje, že ak sa ECB domnieva, že určitý subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, bezodkladne oznámi svoje posúdenie Komisii a SRB. Odsek 2 tohto článku stanovuje, že keď posúdenie vykoná samotná SRB, bezodkladne ho oznámi ECB. Ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1, SRB prijme program riešenia krízovej situácie, ktorý je podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 zaslaný Komisii ihneď po jeho prijatí. Komisia má potom dvadsaťštyri hodín na schválenie programu riešenia krízovej situácie alebo na vznesenie námietok.

253 Z toho vyplýva, že keď subjekt spĺňa podmienky na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie, t. j. po prvé zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé neexistuje odôvodnený predpoklad, že iné opatrenia súkromnej povahy alebo prudenciálne opatrenia by v primeranej lehote zabránili

jeho zlyhaniu, a po tretie riešenie jeho krízovej situácie je potrebné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov uvedených v článku 14 nariadenia č. 806/2014, článok 18 toho istého nariadenia stanovuje, že rozhodnutie musí byť prijaté vo veľmi krátkom čase.

254 Toto rýchle prijatie rozhodnutia je odôvodnené predovšetkým potrebou zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií dotknutého subjektu a zabrániť dôsledkom zlyhania subjektu na finančnú stabilitu. Rýchlosť prijatia rozhodnutia je teda podmienkou jeho účinnosti.

255 Súdny dvor tak už rozhodol, že naliehavosť, ktorá si vyžaduje okamžité konanie príslušného orgánu, odôvodňuje obmedzenie práva byť vypočutý u osôb, ktorých sa týkajú opatrenia prijaté v oblasti environmentálnej zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. marca 2010, ERG a i., C-379/08 a C-380/08, EU:C:2010:127, bod 67) a v oblasti poľnohospodárstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2006, Dokter a i., C-28/05, EU:C:2006:408, bod 76).

256 Okrem toho v oblasti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov Súdny dvor rozhodol, že oznámenie dôvodov, na ktorých sa zakladá prvé zaradenie mena osoby alebo subjektu do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, pred týmto zaradením by mohlo ohroziť účinnosť zmrazenia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov požadovaného právom Únie. Na dosiahnutie cieľa sledovaného uplatniteľným nariadením musia také opatrenia už zo svojej podstaty využiť moment prekvapenia a uplatniť sa s okamžitou účinnosťou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 338 až 340; z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 61, a z 12. februára 2020, Amisi Kumba/Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 51).

257 Z dôvodov, ktoré sa tiež týkajú cieľa sledovaného právom Únie a účinnosti opatrení, ktoré sú v ňom stanovené, orgány Únie nie sú ani povinné vypočuť žalobcov pred prvým zaradením ich mien do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 341, a z 25. apríla 2013, Gbagbo/Rada, T-119/11, neuverejnený, EU:T:2013:216, bod 103).

258 O to viac to platí v prípadoch, keď sa obmedzenie práva byť vypočutý netýka subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, ale jeho akcionárov alebo veriteľov.

259 Ďalej treba poukázať na to, že v rozhodnutí z 1. apríla 2004, Camberrow MM5 AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), ESĽP konštatoval, že predaj banky v konkurze ako fungujúcej spoločnosti bol vykonaný s cieľom dosiahnuť rýchle a istejšie uspokojenie jej veriteľov, ktorí roky čakali na to, čo im prináleží, a rýchle ukončenie konkurzného konania. Preto mala potreba jednoduchosti a rýchlosti postupu vedúceho k predaju banky prvoradý význam. Ak by zákon stanovoval, že konkurzný súd sa musí poradiť so všetkými akcionármi a veriteľmi banky, viedlo by to k výraznému spomaleniu postupu, a teda k ďalšiemu oneskoreniu pri vyplácaní dlžných súm veriteľom a pri ukončovaní konkurzného konania.

260 V rozsudku z 24. novembra 2005, Capital Bank AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, bod 136), ESĽP rozhodol, že v hospodársky citlivej oblasti, akou je stabilita bankového systému, a v určitých situáciách môže existovať naliehavá potreba konať čo najstarostlivejšie a bez predchádzajúceho upozornenia, ak je potrebné zabrániť nenapraviteľným škodám, ktoré by mohla utrpieť banka, jej vkladatelia a ostatní veritelia, prípadne bankový systém ako celok.

261 Navyše skutočnosť, že program riešenia krízovej situácie môže viesť k zásahu do majetkového práva akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu, nemôže odôvodniť povinnosť priznať im právo na vypočutie pred prijatím tohto programu.

262 V tomto smere už Všeobecný súd v bode 282 rozsudku z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i. (T-680/13, EU:T:2018:486), zdôraznil, že uplatniteľné konania musia priznať dotknutej osobe primeranú príležitosť vysvetliť jej stanovisko príslušným orgánom. Aby sa zabezpečilo dodržanie tejto podmienky, ktorá predstavuje požiadavku zahrnutú v článku 1 protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, treba vnímať uplatniteľné konania zo všeobecného pohľadu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 368 a citovanú judikatúru; z 25. apríla 2013, Gbagbo/Rada, T-119/11, neuverejnený, EU:T:2013:216, bod 119, a rozsudok ESĽP z 20. júla 2004, Bäck v. Fínsko, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, bod 56). Túto požiadavku teda nemožno vykladať v tom zmysle, že dotknutá osoba musí mať za každých okolností možnosť vyjadriť svoje stanovisko pred príslušnými orgánmi pred prijatím opatrení, ktoré zasahujú do jej majetkového práva (pozri v tomto zmysle rozsudok ESĽP z 19. septembra 2006, Maupas a i. v. Francúzsko, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, body 20 a 21).

263 Všeobecný súd rozhodol, že to platí najmä vtedy, keď ako v prípade opatrenia na riešenie krízovej situácie predmetné opatrenia nepredstavujú sankciu a radia sa do kontextu osobitnej naliehavosti. V tejto poslednej súvislosti Všeobecný súd uviedol, že cieľom je predísť bezprostrednému riziku krachu dotknutých bánk na účely zachovania stability finančného systému členského štátu, a tým zabrániť „nakazeniu“ ostatných členských štátov eurozóny. Zavedenie postupu predbežnej konzultácie, v rámci ktorého by tisíce majiteľov vkladov a akcionárov v dotknutých bankách mohli účinne vyjadriť svoje stanovisko pred prijatím ustanovení spôsobujúcich ujmu, by však nevyhnutne spomalilo uplatnenie opatrení, ktoré majú predísť tomuto krachu. Uskutočnenie cieľa spočívajúceho v zachovaní stability finančného sektora tohto členského štátu, a teda v zabránení „nákaze“ ostatných členských štátov eurozóny, by tak bolo vystavené veľkým rizikám (pozri rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 282 a citovanú judikatúru).

264 Toto posúdenie potvrdil Súdny dvor, ktorý konštatoval, že Všeobecný súd správne založil svoje úvahy na rozsudku ESĽP z 21. júla 2016, Mamatas a i. v. Grécko (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), z ktorého vyplýva, že požiadavku, podľa ktorej každé obmedzenie majetkového práva musí byť stanovené zákonom, nemožno vykladať v tom zmysle, že konzultácie s dotknutými osobami sa mali uskutočniť pred prijatím tohto zákona, najmä ak by takáto predchádzajúca konzultácia nevyhnutne oddialila uplatnenie opatrení, ktorých cieľom bolo zabrániť krachu dotknutých bánk (rozsudok zo 16. decembra 2020, Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, bod 159).

265 Okrem toho treba vychádzať z toho, že potreba konať rýchlo bez informovania akcionárov a veriteľov subjektu o bezprostrednosti postupu riešenia krízovej situácie tohto subjektu má za cieľ zabrániť zhoršeniu jeho situácie, ktoré by narušilo účinnosť opatrenia na riešenie krízovej situácie. Keby boli totiž akcionári alebo držitelia dlhopisov banky informovaní o tom, že banka by mohla byť predmetom postupu riešenia krízovej situácie, a teda že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, mohlo by ich to povzbudiť k tomu, aby predávali svoje cenné papiere na trhoch, čo by

mohlo viesť aj k masívnemu výberu vkladov, ktorý by mal za následok zhoršenie finančnej situácie banky a sťaženie, ak nie znemožnenie prijatia riešenia, ktoré by mohlo zabrániť jej likvidácii.

266 V tomto smere, ako vyplýva z odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014, oznámenie akejkoľvek informácie o rozhodnutí pred jeho prijatím, či už sa týka toho, že podmienky riešenia krízovej situácie sú splnené, použitia konkrétneho nástroja alebo opatrenia prijatého počas postupu, môže mať dôsledky pre verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenie dotýka.

267 Treba preto vychádzať z toho, že zavedenie konzultácie s akcionármi a veriteľmi dotknutého subjektu pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie do nariadenia č. 806/2014 by viedlo k podstatnému spomaleniu postupu, a teda by ohrozilo dosiahnutie cieľov opatrenia, ako aj jeho účinnosť.

268 Okrem toho vzhľadom na naliehavosť prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie by nebolo možné vopred sa obrátiť na akcionárov, a to najmä z dôvodu ťažkostí spojených s ich identifikáciou. Ako totiž zdôrazňuje Španielske kráľovstvo a Rada, vzhľadom na to, že s akciami a dlhopismi sa na trhoch obchoduje nepretržite, v praxi nie je možné zistiť, na ktorých drobných a inštitucionálnych investorov sa treba obrátiť.

269 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého by nariadenie č. 806/2014 mohlo stanoviť vypočutie akcionárov po prijatí opatrenia na riešenie krízovej situácie, stačí spolu s Parlamentom poukázať na to, že takéto vypočutie by nemohlo zmeniť obsah opatrenia, a preto nemôže viesť k jeho zrušeniu.

270 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že vypočutie akcionárov a veriteľov subjektu, na ktorý sa vzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie, pred prijatím tohto opatrenia by ohrozilo ciele spočívajúce v ochrane stability finančných trhov a v kontinuite zásadných funkcií subjektu, ako aj požiadavky na rýchlosť a účinnosť postupu riešenia krízovej situácie.

271 Neexistencia ustanovenia o vypočutí akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu v rámci postupu stanoveného v článku 18 nariadenia č. 806/2014 preto predstavuje obmedzenie práva byť vypočutý, ktoré je odôvodnené a nevyhnutné na splnenie cieľa všeobecného záujmu, je v súlade so zásadou proporcionality podľa článku 52 ods. 1 Charty a neporušuje ani jednu z procesných záruk vlastníckeho práva stanovených v článku 17 Charty.

272 Námietku nezákonnosti článku 18 nariadenia č. 806/2014 je preto potrebné zamietnuť.

4. O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ

273 Žalobkyňa tvrdí, že SRB prijatím programu riešenia krízovej situácie porušila článok 18 nariadenia č. 806/2014, svoju povinnosť náležitej starostlivosti a článok 296 ZFEÚ, keďže nepreukázala, že podmienky na riešenie krízovej situácie sú splnené. V pripomienkach k vyjadreniu Španielskeho kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania žalobkyňa uvádza, že týmto žalobným dôvodom nenamieta nesprávne posúdenie, ale porušenie povinnosti náležitej starostlivosti a povinnosti odôvodnenia v rámci uplatnenia článku 18 nariadenia č. 806/2014.

274 Žalobkyňa tvrdí, že SRB pri prijímaní programu riešenia krízovej situácie starostlivo a nestranne nepreskúmala všetky relevantné aspekty situácie s cieľom uplatniť článok 18 nariadenia č. 806/2014 v súlade s povinnosťou náležitej starostlivosti a dostatočne neodôvodnila svoje

rozhodnutie. V prvej výhrade v podstate tvrdí, že SRB nepreukázala, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, je splnená. Po prvé tvrdí, že SRB nezohľadnila skutočnosť, že banka Banco Popular bola platobne schopná, a preto jej zlyhanie nebolo preukázané, a po druhé tvrdí, že SRB neodôvodnila, prečo jednorazový problém s likviditou znamená zlyhanie Banco Popular. Druhou výhradou žalobkyňa SRB vytýka, že nepreukázala splnenie podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej vzhľadom na požadované lehoty a iné relevantné okolnosti neexistuje dôvodný predpoklad, že iné opatrenia súkromnej povahy alebo prudenciálne opatrenia prijaté voči subjektu zabránia jeho zlyhaniu v primeranej lehote. SRB neskúmala existenciu iných opatrení dohľadu, ktoré by mohli vyriešiť problémy banky Banco Popular s likviditou.

a) O prvej výhrade týkajúcej sa článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014

275 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti alebo prinajmenšom povinnosť odôvodnenia tým, že nezohľadnila viaceré skutočnosti preukazujúce platobnú schopnosť Banco Popular.

276 Po prvé treba pripomenúť, že 6. júna 2017 ECB po porade so SRB vykonala posúdenie situácie banky Banco Popular s cieľom zistiť, či zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 806/2014. ECB v tomto posúdení s prihliadnutím predovšetkým na nadmerný odlev vkladov, rýchlosť, akou banka prichádza o likviditu, a jej neschopnosť vytvoriť iné druhy likvidity konštatovala, že objektívne skutočnosti naznačujú, že Banco Popular pravdepodobne v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. ECB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo v každom prípade v blízkej budúcnosti zlyhá v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

277 Po druhé listom zo 6. júna 2017 správna rada banky Banco Popular informovala ECB, že dospela k záveru, že banka pravdepodobne zlyhá.

278 Banco Popular sa v liste zaslanom ECB 6. júna 2017 odvoláva na oznámenie zaslané ECB podľa článku 414 nariadenia č. 575/2013 v súvislosti s nedodržaním minimálnych požiadaviek v oblasti krytia potrieb likvidity, pričom odkazuje na posúdenie vykonané svojou správnou radou, uvedené v prílohe, podľa ktorého Banco Popular zlyháva, a na informácie a analýzy, na základe ktorých správna rada dospela k tomuto záveru.

279 V tomto liste sa uvádza:

„V súlade s článkom 21.4 zákona 11/2015 a s článkami 45 a 46 delegovaného nariadenia [Komisie] (EÚ) 2016/1075 [z 23. marca 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovuje obsah plánov ozdravenia, plánov riešenia krízových situácií a plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, minimálne kritériá, ktoré príslušný orgán posúdi, pokiaľ ide o plány ozdravenia a plány ozdravenia na úrovni skupiny, podmienky pre finančnú podporu v rámci skupiny, požiadavky na nezávislých odhadcov, zmluvné uznanie právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať jeho konverziu, postupy oznamovania a obsah požiadaviek na oznamovanie, obsah oznámenia o pozastavení a prevádzkové fungovanie kolégií pre riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 184, 2016, s. 1)], Banco Popular týmto listom oznamuje, že podľa posúdenia svojej správnej rady banka pravdepodobne zlyhá.“

280 V tomto liste správna rada Banco Popular uznala, že banka má vážne problémy s likviditou a že pravdepodobne zlyhá. Je potrebné vychádzať z toho, že v rozpore s tvrdeniami žalobkyne tento list nemožno zamietnuť ako irelevantný.

281 Po tretie v článku 2 programu riešenia krízovej situácie SRB pripomenula záver posúdenia vykonaného ECB a v článku 2.2 konštatovala, že podľa posúdenia ECB je podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 splnená.

282 V prejednávanej veci tak bolo zlyhanie alebo pravdepodobné zlyhanie banky Banco Popular konštatované na základe článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá na účely odseku 1 písm. a) uvedeného článku, ak sa nachádza v tejto situácii:

„subjekt nie je schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti alebo existujú objektívne prvky, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že subjekt v blízkej budúcnosti nebude schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti;“

283 Treba poukázať na to, že ECB ani SRB nevychádzali zo situácie uvedenej v článku 18 ods. 4 písm. b) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, keď „objem aktív subjektu je nižší než objem jeho záväzkov alebo [keď] existujú objektívne skutočnosti, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že objem aktív inštitúcie bude v blízkej budúcnosti nižší než objem jej záväzkov“.

284 Platobná neschopnosť subjektu preto nie je podmienkou konštatovania, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá podľa článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, a teda nie je podmienkou prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie.

285 V tomto smere z odôvodnenia 57 nariadenia č. 806/2014 vyplýva:

„Rozhodnutie o začatí riešenia krízovej situácie subjektu by sa malo prijať skôr, než sa finančný subjekt stane platobne neschopným podľa svojej súvahy a než sa úplne vyčerpá celý vlastný kapitál. Riešenie krízovej situácie by sa malo iniciovať vtedy, keď sa stanoví, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a že žiadne alternatívne opatrenia súkromného sektora nezabránia tomuto zlyhaniu v primeranom časovom horizonte…“

286 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkyne platobná neschopnosť banky Banco Popular nebola jedinou situáciou, v ktorej sa dalo vychádzať z toho, že banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014. Skutočnosť, že subjekt je platobne schopný z hľadiska svojej súvahy, totiž neznamená, že má k dispozícii dostatočnú likviditu, t. j. finančné prostriedky na to, aby uhradil svoje dlhy alebo si splnil ďalšie splatné záväzky.

287 V tejto súvislosti predovšetkým z výňatku z listu predsedníčky rady ECB pre prudenciálny dohľad z 25. júla 2017, adresovaného poslancovi Parlamentu, ktorého žalobkyňa spomína, vyplýva:

„Rozhodnutie ECB o tom, že banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, bolo prijaté na základe nedostatočnej likvidity. V tom čase objektívne skutočnosti nepostačovali na to, aby ECB určila, či banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, na základe stavu jej kapitálu. ECB, samozrejme, pozorne sledovala nielen stav likvidity, ale aj stav kapitálu banky. Jej štrukturálne problémy (vysoká úroveň zlých aktív, nízke krytie a nízka ziskovosť) sa odrážajú v zodpovedajúcich kapitálových požiadavkách stanovených zo strany ECB.“

288 Keďže situácia upravená v článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014 si nevyžaduje platobnú neschopnosť dotknutého subjektu, dôkazy, o ktoré sa opiera žalobkyňa na preukázanie platobnej schopnosti Banco Popular, sú neúčinné a žalobkyňa nesprávne tvrdí, že SRB tým, že nezohľadnila tieto skutočnosti, porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti alebo povinnosť odôvodnenia.

289 Po druhé žalobkyňa poukazuje na to, že SRB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva z dôvodu problémov s likviditou, podľa článku 18 nariadenia č. 806/2014, hoci problémy s likviditou nie sú súčasťou ani jednej zo situácií uvedených v článku 18 ods. 4 nariadenia č. 806/2014. Subsidiárne SRB porušila svoju povinnosť odôvodnenia, keďže nevysvetlila, z akého dôvodu by problém s likviditou mal patriť medzi prípady uvedené v článku 18 ods. 4 nariadenia č. 806/2014.

290 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že SRB v odôvodnení 23 programu riešenia krízovej situácie s odvolaním sa na posúdenie vykonané zo strany ECB konštatovala, že stav likvidity banky Banco Popular sa od októbra 2016 významne zhoršil z dôvodu výberu vkladov vo všetkých klientskych segmentoch. Vyvodila z toho záver, že banka nemá dostatočné možnosti na obnovu svojho stavu likvidity, čím by sa zabezpečila jej stabilná pozícia na uhrádzanie splatných záväzkov.

291 V programe riešenia krízovej situácie SRB vymenovala jednotlivé udalosti, ktoré od februára 2017 viedli k rýchlemu zhoršovaniu stavu likvidity banky Banco Popular. SRB poukazuje predovšetkým na uverejnenie ročnej správy banky Banco Popular za rok 2016 vo februári 2017, ktorá vykázala konsolidovanú stratu 3,485 miliardy eur, potrebu vytvoriť špeciálne rezervy v sume 5,7 miliardy eur a vymenovanie nového výkonného riaditeľa, ako aj na uverejnenie finančnej správy za prvý štvrťrok 2017 v máji 2017, ktorá obsahovala horšie výsledky, než trh očakával. SRB spomenula zníženie ratingu Banco Popular jednotlivými ratingovými agentúrami vo februári, apríli a júni 2017. Poukázala aj na to, že neustále negatívne mediálne pokrytie v súvislosti s finančnými výsledkami a s údajným bezprostredným rizikom bankrotu alebo nedostatočnej likvidity banky Banco Popular viedlo k zvyšovaniu výberu vkladov.

292 Okrem toho SRB uviedla, že 12. mája 2017 krytie likvidity Banco Popular kleslo pod minimálnu hodnotu de 80 %, ktorú stanovuje článok 460 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 575/2013, a že banke Banco Popular sa ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie nepodarilo obnoviť plnenie tejto požiadavky.

293 V článku 412 ods. 1 nariadenia č. 575/2013 je takto vymedzená požiadavka na krytie likvidity:

„Inštitúcie majú v držbe likvidné aktíva, ktorých súčet hodnôt pokrýva záporný tok likvidity mínus kladný tok likvidity za stresových podmienok, s cieľom zabezpečiť, aby inštitúcie zachovávali úrovne vankúšov likvidity, ktoré sú primerané na vyrovnanie sa s akoukoľvek možnou nerovnováhou medzi kladným a záporným tokom likvidity za závažne stresových podmienok počas obdobia tridsiatich dní. Inštitúcie môžu počas stresového obdobia použiť svoje likvidné aktíva na pokrytie svojich čistých záporných tokov likvidity.“

294 Navyše ako zdôrazňuje SRB, jednotlivé tieto informácie sú uvedené v usmerneniach Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) zo 6. augusta 2015 týkajúcich sa výkladu rôznych okolností, za ktorých sa inštitúcia považuje za inštitúciu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, podľa článku 32 ods. 6 smernice 2014/59 (EBA/GL/2015/07) (ďalej len „usmernenia EBA“).

295 Cieľom týchto usmernení, platných od 1. januára 2016, je uviesť všetky objektívne skutočnosti, na základe ktorých sa dá určiť, či subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s okolnosťami stanovenými v článku 32 ods. 4 písm. a) až c) smernice 2014/59. Znenie článku 32 ods. 4 písm. c) smernice 2014/59 je totožné so znením článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

296 Článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB, Rada a Komisia vynakladajú všetko úsilie na to, aby dodržiavali usmernenia a odporúčania EBA, ktoré sa týkajú úloh, ktoré majú vykonávať tieto orgány.

297 Podľa usmernení EBA subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 32 ods. 4 písm. c) smernice 2014/59, ak porušuje zákonom stanovené požiadavky v oblasti likvidity, ak nie je schopný uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky alebo ak je na základe objektívnych skutočností možné dospieť k záveru, že k tomu dôjde v blízkej budúcnosti.

298 Medzi skutočnosti, ktoré treba vziať do úvahy, patria podľa usmernení EBA predovšetkým tieto: po prvé akákoľvek významná nepriaznivá udalosť, ktorá má vplyv na stav likvidity inštitúcie a na životaschopnosť jej profilu financovania, ako aj jej schopnosť dodržiavať minimálne požiadavky na likviditu stanovené v nariadení č. 575/2013 a dodatočné požiadavky uložené podľa článku 105 tohto nariadenia, prípadne akékoľvek vnútroštátne minimálne požiadavky na likviditu; po druhé akýkoľvek významný nepriaznivý vývoj súčasných a budúcich záväzkov inštitúcie, ktoré musia byť zohľadnené v posúdení, prípadné očakávané a mimoriadne záporné toky likvidity vrátane náznakov potenciálnych masívnych výberov vkladov z bánk; po tretie akákoľvek udalosť, ktorá môže vážne poškodiť dobré meno inštitúcie, najmä významné zníženie jej úverového ratingu jednou alebo viacerými ratingovými agentúrami, ktoré má za následok významný odlev kapitálu alebo neschopnosť obnoviť financovanie, prípadne aktivovanie zmluvných spúšťacích mechanizmov v závislosti od externého ratingu.

299 Na základe jednotlivých skutočností, ktoré vzali do úvahy ECB a SRB v súlade s usmerneniami EBA a ktoré napokon žalobkyňa nespochybňuje, bolo možné dospieť k záveru, že Banco Popular ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

300 Žalobkyňa teda nesprávne tvrdí, že SRB vychádzala z neúplnej analýzy posúdenia toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré vykonala ECB, keďže sa opierala o skutočnosti, ktoré nepreukazujú problém s likviditou.

301 Žalobkyňa ďalej nesprávne tvrdí, že problémy s likviditou nie sú súčasťou situácií, v ktorých subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, uvedených v článku 18 nariadenia č. 806/2014. Nakoniec v rozsahu, v akom program riešenia krízovej situácie výslovne odkazuje na posúdenie ECB, ktorá na základe článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014 konštatovala, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že SRB porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že nevysvetlila, z akého dôvodu problém s likviditou patrí medzi prípady uvedené v článku 18 ods. 4 tohto nariadenia.

302 Okrem toho z týchto skutočností ďalej vyplýva, že v rozpore s tvrdeniami žalobkyne problémy Banco Popular s likviditou nebolo možné považovať len za jednorazové. Potvrdzuje to napokon skutočnosť, že samotná banka informovala ECB, že v dôsledku problémov s likviditou zlyháva.

303 Nakoniec tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého problémy Banco Popular s likviditou vyplývali z udalostí vyvolaných vyhláseniami predsedníčky SRB, a teda neboli pripísateľné Banco Popular, nie je relevantné na účely posúdenia zákonnosti napadnutých rozhodnutí. Podľa článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 totiž SRB na základe posúdenia ECB v článku 2 programu riešenia krízovej situácie konštatovala, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Okolnosti a dôvody, na základe ktorých ECB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva, nie sú podstatné.

304 Žalobkyňa teda nepreukázala, že SRB sa nepodarilo preukázať, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 je splnená, a preto treba prvú výhradu zamietnuť.

b) O druhej výhrade týkajúcej sa článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014

305 Žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti a prekročila hranice svojej voľnej úvahy tým, že nepreskúmala ostatné opatrenia dohľadu, ktoré mala k dispozícii na vyriešenie problémov Banco Popular s likviditou, a subsidiárne porušila svoju povinnosť odôvodnenia.

306 Na jednej strane žalobkyňa tvrdí, že súbor skutočností preukazuje, že Banco Popular mohla získať núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity a že z programu riešenia krízovej situácie nevyplýva, že SRB tieto skutočnosti preskúmala. Na druhej strane SRB nevzala do úvahy, že malo byť ohlásené zvýšenie základného imania a že Barclays Bank a Deutsche Bank zaručili upísanie celého zvýšenia.

307 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že núdzová pomoc na zvýšenie likvidity bola schválená, keďže Banco Popular poskytla dostatočné záruky, a že vzhľadom na to, že Banco Popular prijala len časť sumy tejto pomoci, bola ešte k dispozícii dodatočná pomoc. Táto suma by sa považovala za dostatočnú na prekonanie krízy likvidity Banco Popular. Tvrdí, že Banco Popular poskytla dostatočné záruky a že tieto záruky podľa tlače dosiahli výšku 40 miliárd eur, čo vzhľadom na zákonom stanovené kritériá predstavuje dostatočnú sumu.

308 V tomto smere treba poukázať na to, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, konštatovala, že hoci Banco Popular v predchádzajúcich týždňoch prijala rôzne opatrenia na vytvorenie dodatočnej likvidity a začala ich uplatňovať, rozsah realizovaného a očakávaného prílevu likvidity je nedostatočný na vyriešenie vyčerpania stavu likvidity banky ku dňu vykonania posúdenia. Zároveň uviedla, že ani po poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, voči ktorému Rada guvernérov ECB 5. júna 2017 nevzniesla námietky, stav likvidity k tomuto dátumu nepostačuje na zaručenie schopnosti banky Banco Popular splniť si záväzky najneskôr 7. júna 2017.

309 V odôvodnení 26 písm. c) programu riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že Banco Popular získala prvú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity 5. júna 2017, keďže ECB voči nej nevzniesla námietky, ale Národná banka Španielska nebola schopná poskytnúť jej ďalšiu núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

310 V tomto smere treba poukázať na to, že v liste z 5. júna 2017 Národná banka Španielska požiadala ECB o súhlas s poskytnutím núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular so splatnosťou k 14. júnu 2017, aby mohla čeliť vážnej kríze likvidity tejto banky. V ten istý deň však Národná banka Španielska zaslala ECB nový list s žiadosťou o rozšírenie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity v prospech banky Banco Popular, keďže uvedená banka ju informovala o mimoriadne významných pohyboch likvidity, so splatnosťou k 21. júnu. Tieto dva listy zaslané v ten istý deň ECB svedčia o tom, ako rýchlo sa stav likvidity banky Banco Popular zhoršoval.

311 SRB tak v článku 3.2 písm. d) programu riešenia krízovej situácie konštatovala, že núdzová pomoc na zvýšenie likvidity by nebola postačujúca vzhľadom na to, ako rýchlo sa zhoršoval stav likvidity banky Banco Popular.

312 Treba poukázať na to, že na druhý deň po poskytnutí prvej núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, t. j. 6. júna 2017, ECB a správna rada banky Banco Popular z dôvodu rozsahu a rýchlosti odlevu likvidity konštatovali, že banka už nie je schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie záväzky, ktoré budú splatné 7. júna. Keďže teda bolo konštatované zlyhanie banky Banco Popular, dodatočná núdzová pomoc na zvýšenie likvidity už neprichádzala do úvahy.

313 Okrem toho treba pripomenúť, že SRB nezohráva pri poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity nijakú úlohu, keďže tá patrí do právomoci vnútroštátnych centrálnych bánk. Preto ako tvrdí SRB, neprináleží jej poskytnúť odôvodnenie, pokiaľ ide o nedostupnosť núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity alebo skutočnosť, že dodatočná núdzová pomoc na zvýšenie likvidity nebola k dispozícii v požadovanej lehote.

314 V programe riešenia krízovej situácie teda SRB mohla len na jednej strane konštatovať, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, uviedla, že núdzová pomoc na zvýšenie likvidity, ktorú schválila, neumožnila vyriešiť krízu likvidity banky Banco Popular, a na druhej strane, že Národná banka Španielska neposkytla banke Banco Popular dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

315 Žalobkyňa teda nemôže vytýkať SRB, že v rámci programu riešenia krízovej situácie nepreskúmala, či Banco Popular môže získať dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

316 Po druhé žalobkyňa vytýka SRB, že nevzala do úvahy, že malo byť ohlásené zvýšenie základného imania a že Barclays Bank a Deutsche Bank zaručili upísanie celého zvýšenia. Podľa žalobkyne by toto opatrenie umožnilo obnoviť stratenú dôveru a spolu s poskytnutím úveru alebo núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity mohlo vyriešiť jednorazovú krízu. Dodáva, že niektorí akcionári Banco Popular boli pripravení podieľať sa na prípadnom zvýšení imania.

317 Pokiaľ ide o listy Barclays Bank a Deutsche Bank, ktorých výňatky sú pripojené k replike, neobsahujú nijaký pevný záväzok týchto bánk zúčastniť sa na zvýšení imania banky Banco Popular, ale odrážajú len diskusie o možnom budúcom zvýšení imania. Tieto listy ukazujú, že v čase ich odoslania bolo zvýšenie imania banky Banco Popular ešte vo veľmi ranom štádiu vývoja.

318 V liste z 3. júna 2017 zaslanom banke Banco Popular tak Barclays Bank odkazuje len na nedávne diskusie týkajúce sa zvýšenia imania, ktorých cieľom bolo, aby Banco Popular mohla pokryť svoje potreby tvorby dodatočných rezerv a dosiahnuť výrazne vyššie úrovne kapitálu, aby sa zmiernili riziká vyplývajúce z osobitnej expozície operáciám s nehnuteľnosťami a z ďalších zlých aktív, ktorým musela čeliť. V tomto liste teda na jednej strane nič nenasvedčuje tomu, že Barclays Bank bola pripravená finančne sa podieľať na zvýšení imania, a na druhej strane Barclays Bank nespomína krízu likvidity, ktorej Banco Popular čelila, a nenavrhuje nijaké riešenie na jej nápravu.

319 V liste z 5. júna 2017 zaslanom banke Banco Popular spomína Deutsche Bank len svoj záujem zabezpečiť 50 % možného zvýšenia imania vo výške 4 miliardy eur. Deutsche Bank uvádza iba to, že „očividne existujú určité podmienky, ale list je založený na našom presvedčení, že za okolností, o ktorých si myslíme, že môžu reálne nastať, by sa mohlo uskutočniť zvýšenie [imania], ktoré by banku stabilizovalo“. Tento list preto nemožno vykladať v tom zmysle, že obsahuje pevný záväzok Deutsche Bank, a netýka sa riešenia krízy likvidity banky Banco Popular.

320 Okrem toho z vyhlásení niektorých akcionárov Banco Popular uvedených v prílohe pripomienok k vyjadreniu Španielskeho kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania vyplýva, že navrhované zvýšenie základného imania akcionármi Banco Popular bolo ku dňu riešenia krízovej situácie len

štádiu príprav. V tejto súvislosti treba citovať výňatok z vyhlásenia pána Del Valle Ruíza, v ktorom sa uvádza, že 2. júna 2017 diskutoval spolu s ďalším investorom o usporiadaní stretnutia s investičnou bankou, ktoré by sa týkalo najlepšieho spôsobu štrukturovania zvýšenia základného imania, a že toto stretnutie bolo stanovené na 5. júna 2017.

321 Treba poukázať na to, že tvrdenie žalobkyne je založené na čisto teoretickom predpoklade, podľa ktorého mohlo k zvýšeniu imania dôjsť v dostatočne krátkom čase na to, aby sa zabránilo zlyhaniu alebo pravdepodobnému zlyhaniu Banco Popular. Navyše treba uviesť, že žalobkyňa nevysvetľuje, do akej miery by zvýšenie imania mohlo vyriešiť problémy s likviditou, ktorým čelila Banco Popular, a že sama uznáva, že toto opatrenie by nebolo možné bez úveru alebo núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity. Nakoniec treba konštatovať, že ak samotná banka 6. júna 2017 uviedla, že zlyháva, bolo to preto, lebo sa domnievala, že tieto opatrenia nie sú možné.

322 Preto ako tvrdí SRB, v programe riešenia krízovej situácie nebolo potrebné plánovať opatrenia, ktoré by banke Banco Popular neposkytli likviditu potrebnú na zvládnutie výberov vkladov a ktoré nebolo možné vykonať v dostatočne krátkej lehote na to, aby sa zabránilo jej zlyhaniu, lebo také opatrenia by aj tak museli byť zamietnuté. V súlade s článkom 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 bola SRB oprávnená obmedziť svoje posúdenie na opatrenia, ktoré sa mohli skutočne vykonať so zreteľom na stanovené lehoty a okolnosti.

323 Po tretie žalobkyňa vytýka SRB, že nepreskúmala iné opatrenia dohľadu stanovené v článku 86 smernice 2013/36.

324 Treba konštatovať, že článok 86 ods. 1 smernice 2013/36 stanovuje, že „príslušné orgány zabezpečia, aby inštitúcie mali spoľahlivé stratégie, politiky, postupy a systémy na identifikáciu, meranie, riadenie a monitorovanie rizika likvidity v primeranom súbore časových úsekov vrátane časového úseku jedného dňa s cieľom zabezpečiť, aby inštitúcie zachovávali primerané úrovne vankúšov likvidity“. Podľa odseku 3 tohto článku, na ktorý sa odvoláva žalobkyňa, „príslušné orgány zabezpečia, aby boli profily rizika likvidity inštitúcií s ohľadom na povahu, rozsah a zložitosť ich činností v súlade s rizikovými profilmi požadovanými pre dobre fungujúci a spoľahlivý systém a neprekračovali ich“.

325 Stačí rovnako ako Komisia konštatovať, že toto ustanovenie nemožno považovať za prijateľné riešenie problémov Banco Popular s likviditou. Zlyhanie alebo pravdepodobné zlyhanie Banco Popular totiž vyplývalo práve z toho, že nebola schopná splniť tieto požiadavky na likviditu.

326 Žalobkyňa teda nepreukázala, že SRB porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti alebo povinnosť odôvodnenia tým, že nepreskúmala ostatné opatrenia dohľadu, na ktoré sa odvolávala, ani že SRB nepreukázala, že podmienka článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 je splnená.

327 V dôsledku toho treba druhú výhradu a ôsmy žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodné.

5. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a práva na obhajobu, ktoré sú zakotvené v článkoch 15 a 296 ZFEÚ, ako aj v článkoch 42 a 47 Charty

328 Žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila svoju povinnosť odôvodnenia a právo na obhajobu zakotvené v článkoch 15 a 296 ZFEÚ, ako aj v článkoch 42 a 47 Charty, keďže odôvodnenie programu riešenia krízovej situácie je nedostatočné a rozporuplné a nebolo úplne prístupné v rozsahu, v akom bolo vyhlásené za dôverné.

329 Tento žalobný dôvod je v podstate rozdelený na dve výhrady, z ktorých prvá je založená na porušení povinnosti odôvodnenia a druhá na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu.

a) O prvej výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

330 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora odôvodnenie požadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musí z neho jasne a jednoznačne vyplývať uvažovanie inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a aby príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie. Nie je potrebné, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen z hľadiska jeho znenia, ale aj z hľadiska kontextu, ako aj všetkých legislatívnych ustanovení upravujúcich dotknutú oblasť (pozri rozsudky z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, body 85 a 87 a citovanú judikatúru, a z 21. októbra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:845, bod 41 a citovanú judikatúru).

331 Navyše miera presnosti odôvodnenia aktu musí byť úmerná vecným možnostiam a technickým podmienkam alebo lehote, v ktorej musí byť tento akt prijatý (pozri rozsudky zo 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisia, C-551/10 P, EU:C:2012:681, bod 48 a citovanú judikatúru; z 23. mája 2019, KPN/Komisia, T-370/17, EU:T:2019:354, bod 139 a citovanú judikatúru, a z 27. januára 2021, KPN/Komisia, T-691/18, neuverejnený, EU:T:2021:43, bod 162).

332 Žalobkyňa tvrdí, že odôvodnenie programu riešenia krízovej situácie je nedostatočné a rozporuplné.

333 Po prvé tvrdí, že existuje rozpor medzi odôvodnením 24 programu riešenia krízovej situácie, ktorý sa týka problémov Banco Popular s likviditou, a odôvodnením 26, ktoré sa týka opatrení súvisiacich s problémom s platobnou schopnosťou.

334 Tieto dve odôvodnenia sa týkajú opisu situácie Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie. V odôvodnení 24 programu riešenia krízovej situácie SRB uvádza okolnosti, ktoré viedli ku kríze likvidity Banco Popular. Odôvodnenie 26 sa týka opatrení, ktoré Banco Popular plánovala pred prijatím programu riešenia krízovej situácie s cieľom pokúsiť sa vyriešiť svoje problémy s likviditou. Medzi týmito dvoma odôvodneniami teda nemôže byť rozpor.

335 Navyše na rozdiel od toho, čo zrejme tvrdí žalobkyňa, sa odôvodnenie 26 netýka riešení, ktoré SRB navrhla v rámci programu riešenia krízovej situácie na vyriešenie problémov Banco Popular s likviditou. Skutočnosť, že žalobkyňa sa domnieva, že opatrenia plánované zo strany Banco Popular počas týždňov predchádzajúcich riešeniu krízovej situácie, uvedené v odôvodnení 26 programu riešenia krízovej situácie, sa javili ako opatrenia súvisiace s problémom s platobnou schopnosťou, a nie s problémom s likviditou, nie je podstatná.

336 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že SRB nevysvetlila, prečo by bol nástroj odpredaja obchodnej činnosti vhodným a primeraným opatrením na vyriešenie problému s likviditou.

337 V tejto súvislosti, ako zdôrazňuje SRB, nástroj odpredaja obchodnej činnosti, vymedzený v článku 24 nariadenia č. 806/2014, sa uplatňuje na všetky situácie, v ktorých sa vychádza z toho, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Nič nenaznačuje, že tento nástroj by nebol vhodný v prípade krízy likvidity.

338 Okrem toho SRB v článkoch 4 a 5 programu riešenia krízovej situácie vysvetlila nevyhnutnosť a primeranosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti vo vzťahu k cieľom riešenia krízových situácií a uviedla, že ostatné nástroje na riešenie krízových situácií stanovené v článku 22 nariadenia č. 806/2014 by neumožnili dosiahnuť tieto ciele v rovnakej miere.

339 SRB konkrétne v článku 5.3 programu riešenia krízovej situácie uviedla, že ostatné nástroje na riešenie krízových situácií stanovené v článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 by neumožnili dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií v rovnakej miere. Pokiaľ ide o nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, SRB sa domnievala, že ani v kombinácii s nástrojom oddelenia aktív nie je možné zaručiť, že okamžite účinne vyrieši stav likvidity Banco Popular, a tým obnoví finančnú silu banky a jej dlhodobú životaschopnosť. Pokiaľ ide o nástroj preklenovacej inštitúcie, SRB sa domnievala, že aj v kombinácii s nástrojom oddelenia aktív vzhľadom na to, že preklenovacia inštitúcia mala za cieľ zachovať prístup k zásadným funkciám a predať Banco Popular v zásade v lehote dvoch rokov a že nástroj odpredaja obchodnej činnosti umožňoval dosiahnuť rovnaký výsledok v krátkom časovom období, považoval sa za nástroj umožňujúci dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií účinnejšie ako nástroj preklenovacej inštitúcie.

340 SRB tak uviedla dôvody, pre ktoré bol nástroj odpredaja obchodnej činnosti vhodným opatrením na riešenie zlyhania Banco Popular, konkrétne krízy likvidity.

341 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 2 odhaľuje ďalší rozpor, a to že SRB považovala banku Banco Popular za platobne schopnú, hoci mala zápornú hodnotu mínus 8,2 miliardy eur.

342 V tomto smere treba poukázať na to, že v ocenení 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že výsledok jej hodnotenia sa nachádza v rozpätí od 1,3 miliardy do mínus 8,2 miliardy eur, pričom najlepší odhad sa nachádza v rámci tohto rozpätia na hodnote mínus 2 miliardy eur.

343 Toto ocenenie sa týka hodnoty Banco Popular pri odpredaji, čo je hodnota, ktorú by potenciálny nadobúdateľ bol ochotný zaplatiť za Banco Popular za okolností existujúcich v deň prijatia programu riešenia krízovej situácie. Je to teda hospodárska hodnota Banco Popular, nie jej účtovná hodnota.

344 Konštatovanie platobnej schopnosti Banco Popular z účtovného hľadiska preto nie je v rozpore so záporným odhadom jej hodnoty pri odpredaji.

345 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že dôverné údaje boli nevyhnutné na pochopenie uvažovania SRB a že nevie, v čom spočívala kríza likvidity Banco Popular. Poukazuje na to, že odôvodnenie 25 programu riešenia krízovej situácie sa len zmieňuje o tom, že „vyššie uvedené okolnosti viedli k významnému odlevu vkladov…“.

346 Stačí konštatovať, že okolnosti, ktoré viedli ku kríze likvidity Banco Popular od februára 2017 do dátumu riešenia krízovej situácie, sú vysvetlené v odôvodnení 24 programu riešenia krízovej situácie.

347 Navyše SRB v odôvodnení 23 programu riešenia krízovej situácie s odvolaním sa na posúdenie vykonané zo strany ECB konštatovala, že stav likvidity banky Banco Popular sa od októbra 2016 významne zhoršil z dôvodu výberu vkladov vo všetkých klientskych segmentoch. Vyvodila z toho záver, že banka nemá dostatočné možnosti na obnovu svojho stavu likvidity, čím by sa zabezpečila jej stabilná pozícia na uhrádzanie splatných záväzkov.

348 Okrem toho v odôvodnení 26 písm. c) programu riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že Banco Popular získala prvú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity 5. júna 2017, keďže ECB ju odsúhlasila, ale Národná banka Španielska nebola schopná poskytnúť jej dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

349 Je potrebné vychádzať z toho, že tieto skutočnosti sú postačujúce na pochopenie závažnosti krízy likvidity, ktorej musela Banco Popular čeliť.

350 Konštatovanie ECB, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v dôsledku zhoršenia stavu svojej likvidity, postačuje na pochopenie odôvodnenia opatrení prijatých zo strany SRB, pričom nie je potrebné presne poznať výšku výberov vkladov.

351 Ako sa uvádza v prvej vete odôvodnenia 25 programu riešenia krízovej situácie, program obsahuje dôverné údaje týkajúce sa výšky výberov vkladov. Žalobkyňa nevysvetľuje, v akom zmysle sú tieto informácie nevyhnutné na pochopenie uvažovania, na ktorom je založený program riešenia krízovej situácie.

352 V tejto súvislosti žalobkyňa odkazuje na prílohu C.7 repliky, ktorá má vysvetliť chýbajúce údaje. Táto príloha však obsahuje porovnávaciu tabuľku troch po sebe uverejnených verzií programu riešenia krízovej situácie, v ktorej sa uvádza len to, že pokiaľ ide o odôvodnenie 25, program nebol doplnený.

353 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala porušenie povinnosti odôvodnenia a že prvá výhrada musí byť zamietnutá.

b) O druhej výhrade založenej na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu

354 Žalobkyňa tvrdí, že nemala prístup k celému programu riešenia krízovej situácie, keďže jeho podstatné časti neboli uverejnené a jej žiadosti o sprístupnenie boli zamietnuté. Preto nepozná dôvody, ktoré viedli SRB k tomu, aby ju zbavila práva vlastniť majetok, čo predstavuje porušenie jej práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu zakotveného v článku 47 Charty. Tvrdí, že potrebovala prístup k úplnému zneniu programu riešenia krízovej situácie, aby mohla uplatniť svoje právo na obhajobu, a že dôvernosť programu riešenia krízovej situácie nie je odôvodnená.

355 Treba pripomenúť, že pokiaľ ide o zásadu účinnej súdnej ochrany, článok 47 prvý odsek Charty stanovuje, že každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že účinnosť súdneho preskúmania zaručeného týmto ustanovením si najmä vyžaduje, aby dotknutá osoba bola schopná brániť svoje práva za čo najlepších podmienok a rozhodnúť sa s plnou znalosťou veci, či je potrebné podať žalobu proti danému subjektu na príslušný súd (pozri rozsudok z 29. apríla 2021, Banco de Portugal a i., C-504/19, EU:C:2021:335, bod 57 a citovanú judikatúru).

356 Z ustálenej judikatúry v tejto súvislosti vyplýva, že ak má byť súdne preskúmanie zaručené článkom 47 Charty účinné, dotknutá osoba musí mať možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti, a to bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu požadovať od dotknutého orgánu, aby tieto dôvody oznámil s cieľom umožniť jej brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri

plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a aby tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého vnútroštátneho rozhodnutia (pozri rozsudky z 26. apríla 2018, Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, bod 55 a citovanú judikatúru; z 24. novembra 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 a C-226/19, EU:C:2020:951, bod 43 a citovanú judikatúru, a z 3. februára 2021, Ramazani Shadary/Rada, T-122/19, neuverejnený, EU:T:2021:61, bod 50 a citovanú judikatúru).

357 Pokiaľ ide o oznámenie programu riešenia krízovej situácie, treba pripomenúť, že nie je určený žalobkyni, ale jeho adresátom je FROB. Žalobkyňu teda treba považovať za tretiu osobu, a preto nemá právo na sprístupnenie programu riešenia krízovej situácie.

358 V tomto smere treba poukázať na to, že žalobkyňa sa nesprávne odvoláva na judikatúru týkajúcu sa reštriktívnych opatrení, podľa ktorej je dodržanie povinnosti oznámiť odôvodnenie rozhodnutia nevyhnutné na to, aby adresáti takých opatrení mohli brániť svoje práva za čo najlepších podmienok a aby bolo dodržané právo na účinnú súdnu ochranu.

359 Na rozdiel od reštriktívnych opatrení, ktorými je určitej osobe uložená individuálna hospodárska a finančná sankcia (zmrazenie finančných prostriedkov), totiž program riešenia krízovej situácie nepredstavuje individuálne opatrenie prijaté voči akcionárom Banco Popular, a teda voči žalobkyni. Judikatúra citovaná žalobkyňou, podľa ktorej osoba, na ktorú sa vzťahuje reštriktívne opatrenie, musí byť ako osoba, ktorej je také rozhodnutie určené, informovaná o jeho dôvodoch, sa preto v prejednávanej veci neuplatní.

360 Pokiaľ ide o uverejnenie programu riešenia krízovej situácie, podľa článku 29 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 SRB na svojej oficiálnej internetovej stránke uverejní kópiu programu riešenia krízovej situácie alebo oznam s prehľadom účinkov opatrenia na riešenie krízovej situácie, najmä účinkov na retailových klientov.

361 V prejednávanej veci SRB 7. júna 2017 uverejnila na svojej internetovej stránke oznámenie informujúce o prijatí programu riešenia krízovej situácie spolu s dokumentom, v ktorom boli zhrnuté účinky riešenia krízových situácií v súlade s článkom 29 ods. 5 nariadenia č. 806/2014. Dňa 11. júla 2017 SRB zverejnila neutajenú verziu programu riešenia krízovej situácie. SRB tiež na svojej internetovej stránke 2. februára 2018 a následne 31. októbra 2018 zverejnila menej upravené neutajené verzie programu riešenia krízovej situácie a ocenení 1 a 2.

362 Okrem toho článok 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Pred poskytnutím akýchkoľvek informácií Jednotná rada zabezpečí, aby neobsahovali dôverné informácie, najmä tým, že preskúma účinky, ktoré by poskytnutie týchto informácií mohlo mať na verejný záujem, pokiaľ ide o finančnú, menovú alebo hospodársku politiku, na obchodné záujmy fyzických a právnických osôb, na účel kontrol, na vyšetrovania a na audity. Postup overovania účinkov poskytnutia informácií zahŕňa aj osobitné posúdenie účinkov akéhokoľvek poskytnutia obsahu a podrobností plánov riešenia krízových situácií uvedených v článkoch 8 a 9, výsledok akéhokoľvek posúdenia uskutočneného podľa článku 10 alebo programu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18.“

363 Toto ustanovenie výslovne stanovuje povinnosť SRB overiť pred zverejnením alebo oznámením programu riešenia krízovej situácie tretej osobe, že program neobsahuje dôverné informácie. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na ocenenie 2, ktoré tvorí prílohu k programu riešenia krízovej situácie a je jeho neoddeliteľnou súčasťou v súlade s článkom 12.2 tohto programu.

364 Žalobkyňa tvrdí, že dôvernosť programu riešenia krízovej situácie nie je založená na nariadení č. 806/2014 a je v rozpore s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), ako aj so zásadou transparentnosti zakotvenou v článku 15 ZFEÚ a v článku 42 Charty.

365 V tomto smere treba poukázať na to, že SRB má povinnosť chrániť dôverné údaje všetkých subjektov vrátane obchodného tajomstva podľa článku 339 ZFEÚ, článku 41 ods. 2 písm. b) Charty a článku 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014.

366 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že z odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že povinnosť zachovávať dôvernosť sa uplatňuje len dovtedy, kým nie je zverejnené rozhodnutie o riešení krízovej situácie.

367 Odôvodnenie 116 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Opatrenia na riešenie krízových situácií by sa mali riadne oznamovať a s výhradou obmedzených výnimiek stanovených v tomto nariadení zverejňovať. Keďže však informácie získané Jednotnou radou, vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií a ich odbornými poradcami počas procesu riešenia krízovej situácie budú pravdepodobne citlivé, pred zverejnením rozhodnutia o riešení krízovej situácie by sa na tieto informácie mal vzťahovať účinný režim zachovania služobného tajomstva. Je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že informácie o obsahu a podrobnostiach plánov riešenia krízovej situácie a výsledku akéhokoľvek vyhodnotenia týchto plánov môžu mať ďalekosiahle účinky, najmä pokiaľ ide o dotknuté podniky. Pri všetkých informáciách poskytnutých v súvislosti s rozhodnutím pred jeho vydaním, či ide o informácie o tom, či boli splnené podmienky riešenia krízovej situácie, alebo informácie o použití konkrétneho nástroja alebo akéhokoľvek opatrenia v rámci konaní, treba predpokladať, že tieto informácie majú vplyv na verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenia týkajú. Avšak aj informácia o tom, že Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií skúmajú konkrétny subjekt, by mohla byť dostatočná na to, aby mala negatívny vplyv na tento subjekt. Preto je nutné zabezpečiť vhodné mechanizmy na zachovanie dôvernosti takých informácií, akými sú obsah a podrobnosti plánov riešenia krízových situácií a výsledok akéhokoľvek hodnotenia vypracovaného v tejto súvislosti.“

368 Na jednej strane z tohto odôvodnenia vyplýva, že na určité informácie, ktorými disponuje SRB a ktoré sú uvedené v programe riešenia krízovej situácie, v ocenení 2, ako aj v dokumentoch, z ktorých vychádzala, sa vzťahuje služobné tajomstvo a sú dôverné.

369 V tomto smere z článku 34 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že na účely plnenia svojich úloh v zmysle tohto nariadenia môže SRB prostredníctvom vnútroštátnych orgánov na riešenie krízových situácií alebo priamo po tom, čo ich informuje, pričom v plnej miere využije všetky informácie, ktoré sú k dispozícii ECB alebo príslušným vnútroštátnym orgánom, požadovať predovšetkým od subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, poskytnutie všetkých informácií potrebných na vykonávanie úloh, ktoré jej zveruje toto nariadenie. Odsek 2 tohto článku spresňuje, že požiadavky na zachovanie služobného tajomstva nesmú uvedené subjekty oslobodiť od povinnosti poskytnúť tieto informácie. Článok 34 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB musí byť schopná, a to i priebežne, získavať všetky informácie potrebné na vykonávanie svojich funkcií podľa tohto nariadenia, najmä informácie o kapitáli, likvidite, aktívach a záväzkoch každej inštitúcie, ktorá podlieha jej právomociam na riešenie krízových situácií.

370 Pokiaľ ide o smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 2004, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 263), Súdny dvor rozhodol, že účinné fungovanie systému monitorovania činnosti investičných spoločností založeného na dohľade vykonávanom v rámci členského štátu a na výmene informácií medzi príslušnými orgánmi viacerých členských štátov si vyžaduje, aby si podniky, ktoré sú predmetom dohľadu, ako aj príslušné orgány mohli byť isté, že poskytnuté dôverné informácie si v zásade zachovajú dôvernú povahu (pozri rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 31 a citovanú judikatúru).

371 Súdny dvor usúdil, že absencia takejto dôvery by mohla ohroziť hladký prenos dôverných informácií pri výkone činnosti dohľadu. Článok 54 ods. 1 smernice 2004/39 ako všeobecné pravidlo teda upravuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo s cieľom chrániť nielen osobitné záujmy priamo dotknutých podnikov, ale aj všeobecný záujem súvisiaci s riadnym fungovaním trhov s finančnými nástrojmi v Únii (pozri rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, body 32 a 33 a citovanú judikatúru).

372 Treba však poukázať na to, že článok 88 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka požiadaviek na zachovávanie služobného tajomstva členmi SRB, obsahuje ustanovenie rovnocenné článku 54 ods. 1 smernice 2004/39.

373 Na druhej strane síce je pravda, že v odôvodnení 116 nariadenia č. 806/2014 je spomenutá povinnosť SRB zachovávať služobné tajomstvo pred prijatím rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Stanovuje, že pokiaľ sú určité informácie, ktorými disponuje SRB, citlivé a vzťahuje sa na ne obchodné tajomstvo, nesmú sa oznámiť verejnosti pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie. Zverejnenie informácií o tom, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a že by mohol byť predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie, by totiž mohlo predovšetkým podnietiť akcionárov k tomu, aby predávali svoje cenné papiere na trhoch, a rovnako by mohlo viesť k masívnemu výberu vkladov, čo by malo za následok zhoršenie finančnej situácie banky, a teda oslabenie účinnosti opatrenia SRB a ohrozenie fungovania trhu.

374 Toto odôvodnenie však zároveň výslovne stanovuje, že opatrenia na riešenie krízových situácií „by sa mali riadne oznamovať a s výhradou obmedzených výnimiek stanovených v tomto nariadení zverejňovať“. Treba ale pripomenúť, že článok 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014, citovaný v bode 362 vyššie, výslovne upravuje povinnosť SRB overiť pred zverejnením programu riešenia krízovej situácie, či tento program neobsahuje dôverné informácie.

375 Z toho vyplýva, že odôvodnenie 116 nariadenia č. 806/2014 nemožno vykladať v tom zmysle, že pravidlá dôvernosti a služobného tajomstva sa uplatňujú len dovtedy, kým nie je zverejnené rozhodnutie o riešení krízovej situácie.

376 Po druhé sa žalobkyňa odvoláva na článok 88 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého „informácie, na ktoré sa vzťahujú požiadavky zachovania služobného tajomstva, sa nesmú sprístupniť iným verejným alebo súkromným subjektom okrem prípadov, keď je takéto sprístupnenie potrebné na účely súdnych konaní“.

377 Toto ustanovenie však nemôže znamenať, že SRB má povinnosť zverejniť celé rozhodnutie o riešení krízovej situácie od okamihu začatia súdneho konania. Toto ustanovenie odkazuje na to, že súd môže nariadiť predloženie dokumentov, a to aj tých, ktoré obsahujú dôverné informácie.

378 V tomto smere Všeobecný súd môže nariadiť SRB predloženie akéhokoľvek dokumentu, ktorý považuje za relevantný na účely rozhodnutia v spore, v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania alebo dôkazného prostriedku podľa článku 91 písm. b) a článku 92 ods. 3 rokovacieho poriadku. V súlade s článkom 103 ods. 1 rokovacieho poriadku však Všeobecný súd môže dospieť k záveru, že niektoré informácie obsiahnuté v týchto dokumentoch majú dôverný charakter, a teda rozhodnúť, že nebudú poskytnuté ostatným účastníkom konania, najmä žalobcom.

379 Z toho vyplýva, že rozhodnutie Všeobecného súdu nariadiť predloženie určitých dokumentov nezaručuje žalobcom prístup k úplnému zneniu týchto dokumentov, ak sa Všeobecný súd domnieva, že obsahujú dôverné údaje.

380 Treba poukázať na to, že v rámci tohto konania Všeobecný súd 12. mája 2021 uznesením o nariadení dôkazného prostriedku požiadal SRB o predloženie určitých dokumentov, okrem iného dôverných verzií programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 2 a posúdenia ECB týkajúceho sa otázky, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. V súlade s článkom 103 rokovacieho poriadku Všeobecný súd po preskúmaní obsahu týchto dokumentov konštatoval, že údaje, ktoré zostali skryté vo verziách týchto dokumentov zverejnených na internetových stránkach SRB a ECB, nie sú relevantné na vyriešenie tohto sporu. Uznesením z 9. júna 2021 preto Všeobecný súd vyňal dôverné verzie týchto dokumentov zo spisu.

381 Po tretie žalobkyňa len tvrdí, že dôvernosť programu riešenia krízových situácií je v rozpore so zásadou transparentnosti a s ustanoveniami nariadenia č. 1049/2001, ktoré sa týkajú prístupu verejnosti k dokumentom, neuvádza však nijaké konkrétne tvrdenie.

382 Stačí uviesť, že nariadenie č. 1049/2001 na jednej strane nie je relevantné v súvislosti s tým, či SRB mala povinnosť zverejniť celý program riešenia krízovej situácie, a na druhej strane zavádza určitý režim prístupu verejnosti k dokumentom vrátane výnimiek na zabezpečenie dôvernosti istých údajov.

383 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, pokiaľ ide o článok 54 smernice 2004/39, ktorý stanovuje všeobecnú zásadu zákazu sprístupnenia dôverných informácií, ktoré majú k dispozícii príslušné orgány, a taxatívne uvádza osobitné prípady, keď tento všeobecný zákaz výnimočne nebráni tomu, aby boli postúpené alebo používané, že tento článok teda nemá za cieľ zriadiť v prospech verejnosti právo na prístup k informáciám, ktoré majú k dispozícii príslušné orgány, alebo podrobne upraviť výkon takéhoto práva na prístup, ktoré je prípadne zakotvené vo vnútroštátnom práve (rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, body 38 a 39).

384 Treba poukázať na to, že článok 88 nariadenia č. 806/2014 stanovuje požiadavky na služobné tajomstvo a rovnako ako článok 54 smernice 2004/39 upravuje všeobecnú zásadu zakazujúcu zverejnenie dôverných informácií, ktorými disponuje SRB, a stanovuje situácie, v ktorých tento všeobecný zákaz výnimočne nebráni ich prenosu.

385 Súdny dvor však rozhodol, že článok 54 smernice 2004/39 spĺňa iný cieľ, než je ten, ktorý sleduje nariadenie č. 1049/2001. Cieľom tohto nariadenia je totiž poskytnúť verejnosti právo na čo najširší prístup k dokumentom inštitúcií Únie (pozri rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, body 40 a 41 a citovanú judikatúru).

386 Práve s ohľadom na takýto cieľ Súdny dvor rozhodol, že nariadenie č. 1049/2001 v zásade ukladá inštitúcii Únie, ktorá má v úmysle odmietnuť prístup k dokumentu, povinnosť poskytnúť vysvetlenie, ako by mohol prístup k tomuto dokumentu konkrétne poškodiť záujem chránený jednou zo stanovených výnimiek z dotknutého práva na prístup bez toho, aby bola dotknutá možnosť poslednej uvedenej inštitúcie opierať sa v tomto smere o všeobecnú domnienku dôvernosti, ktorá sa vzťahuje na kategóriu dokumentov, pokiaľ sa na žiadosti o sprístupnenie týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy môžu uplatniť podobné všeobecné úvahy (pozri rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 42 a citovanú judikatúru).

387 Dospel k záveru, že pokiaľ naopak príslušné orgány, na ktoré sa obrátila súkromná osoba so žiadosťou o prístup k informáciám týkajúcim sa podniku, nad ktorým sa vykonáva dohľad, usúdia, že požadované informácie sú dôverné v zmysle článku 54 ods. 1 smernice 2004/39, môžu takejto žiadosti vyhovieť len v prípadoch, ktoré sú taxatívne uvedené v tomto článku 54 (rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 43).

388 Je potrebné vychádzať z toho, že táto judikatúra sa analogicky uplatní na dôverné informácie, ktorými disponuje SRB v zmysle článku 88 nariadenia č. 806/2014.

389 Po štvrté sa žalobkyňa v replike odvoláva na rozhodnutia odvolacieho výboru SRB z 28. novembra 2017 a z 19. júna 2018, ktoré sa týkali jej žiadostí o sprístupnenie dokumentov podľa článku 90 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a nariadenia č. 1049/2001, v nadväznosti na ktoré SRB na svojej internetovej stránke vo februári a v októbri 2018 uverejnila menej upravené neutajené verzie programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 1 a ocenenia 2. Tvrdí, že tieto rozhodnutia odvolacieho výboru SRB potvrdili, že prístup k podstatnej časti programu riešenia krízovej situácie bol neodôvodnene zamietnutý a že znenie programu uverejnené vo februári 2018 bolo poznačené nadmernou dôvernosťou.

390 Treba poukázať na to, že Súdny dvor rozhodol, že príslušné orgány sú v zásade povinné dodržiavať povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, ktorú majú podľa tohto ustanovenia, počas celého obdobia, keď sa tieto informácie, ktoré majú k dispozícii na základe tejto smernice, majú považovať za dôverné, inak by mohlo dôjsť k ohrozeniu cieľov sledovaných článkom 54 ods. 1 smernice 2004/39. Plynutie času však predstavuje okolnosť, ktorá spravidla môže ovplyvniť analýzu toho, či podmienky, od ktorých závisí dôvernosť dotknutých informácií, sú v danom okamihu splnené (pozri rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, body 48 a 49 a citovanú judikatúru).

391 Keďže ako už bolo uvedené, článok 88 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 obsahuje ustanovenie rovnocenné s ustanovením článku 54 ods. 1 smernice 2004/39, táto judikatúra sa analogicky uplatní v prejednávanej veci.

392 Tieto dve rozhodnutia odvolacieho výboru boli vydané viac ako šesť mesiacov a jeden rok po prijatí programu riešenia krízovej situácie. Uplynutie niekoľkých mesiacov od prijatia programu riešenia krízovej situácie teda pravdepodobne ovplyvnilo posúdenie dôvernosti určitých údajov obsiahnutých v programe riešenia krízovej situácie a v oceneniach 1 a 2. Z toho vyplýva, že posúdenie odvolacieho výboru v rozhodnutiach z 28. novembra 2017 a z 19. júna 2018, ktoré sa týka nadmernej dôvernosti určitých údajov, nespochybňuje skutočnosť, že hneď po prijatí programu riešenia krízovej situácie bola táto dôvernosť odôvodnená. Okrem toho odvolací výbor nepožadoval zverejnenie celého programu riešenia krízovej situácie ani ocenenia 2, keďže niektoré údaje zostali dôverné.

393 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nesprávne tvrdí, že dôvernosť niektorých údajov v rámci programu riešenia krízovej situácie bola nedôvodná.

394 Okrem toho treba pripomenúť, že SRB 11. júla 2017 uverejnila na svojej internetovej stránke neutajenú verziu programu riešenia krízovej situácie. Žalobkyňa, ktorá k nej mala prístup, ju mohla napadnúť na Všeobecnom súde touto žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ, čo preukazuje existenciu jej práva na účinný prostriedok nápravy.

395 Okrem toho po podaní tejto žaloby a v nadväznosti na rozhodnutia odvolacieho výboru SRB uvedené v bode 389 vyššie SRB na svojej internetovej stránke 2. februára a 31. októbra 2018, teda pred podaním repliky, zverejnila menej upravené neutajené verzie programu riešenia krízovej situácie a ocenení 1 a 2. Žalobkyňa teda mohla predložiť tvrdenia týkajúce sa týchto verzií.

396 Žalobkyňa tvrdí, že aj keď mala prístup k väčšiemu množstvu informácií po uverejnení menej upravených verzií programu riešenia krízovej situácie a ocenení č. 1 a 2 v dňoch 2. februára a 31. októbra 2018, neexistenciu odôvodnenia už po začatí konania nie je možné napraviť.

397 V tejto súvislosti stačí uviesť, že následné zverejnenia dokumentov na internetovej stránke SRB sa týkali programu riešenia krízovej situácie a ocenení 1 a 2 v pôvodnom znení. Cieľom bolo umožniť verejnosti prístup k častiam týchto dokumentov, ktoré sa pôvodne považovali za dôverné. Nešlo o to, aby SRB zverejnila informácie, ktoré neboli od začiatku zahrnuté do programu riešenia krízovej situácie ani do ocenení 1 a 2 a ktorých cieľom by bolo doplniť ich odôvodnenie.

398 Nakoniec treba poukázať na to, že Súdny dvor už rozhodol, že rozhodnutie Komisie konštatujúce neexistenciu štátnej pomoci oznámenej sťažovateľom môže byť vzhľadom na povinnosť rešpektovať obchodné tajomstvo dostatočne odôvodnené, aj keď neobsahuje všetky číselné údaje, na ktorých sú založené úvahy tejto inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 108 až 111). Neutajená verzia takého rozhodnutia, z ktorej jasne a jednoznačne vyplýva uvažovanie tejto inštitúcie, ako aj metodika, ktorú použila, takže dotknuté osoby sa môžu oboznámiť s týmto odôvodnením a Všeobecný súd ho môže preskúmať, teda postačuje na splnenie povinnosti odôvodnenia, ktorú má táto inštitúcia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 55).

399 Okrem toho, pokiaľ ide o ekonomické údaje použité spoločnosťou Deloitte v ocenení 2 a zohľadnené zo strany SRB v programe riešenia krízovej situácie, nemožno spochybniť, že ide o komplexné technické posúdenie. Vzhľadom na to, že z programu riešenia krízovej situácie jasne vyplývali úvahy SRB, takže bolo možné spochybniť ich dôvodnosť v neskoršej fáze na príslušnom súde, bolo by neprimerané požadovať osobitné odôvodnenie pre každú z technických volieb alebo pre každý číselný údaj, na ktorých sa tieto úvahy zakladajú (pozri analogicky rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 108 a citovanú judikatúru).

400 Na jednej strane však z analýzy prvej výhrady vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že verzie programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2 uverejnené na internetovej stránke SRB, ku ktorým mala prístup, neboli dostatočne odôvodnené. Na druhej strane žalobkyňa nespresnila, v akom zmysle boli ekonomické údaje, ktoré zostali skryté v nedôverných verziách programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2, potrebné na pochopenie programu riešenia krízovej situácie a na uplatnenie jej práva na účinný prostriedok nápravy pred súdom.

401 Je teda potrebné vychádzať z toho, že žalobkyňa nemôže tvrdiť, že právo na prístup k celému programu riešenia krízovej situácie bolo nevyhnutné na výkon jej práva na obhajobu alebo jej práva na účinný prostriedok nápravy.

402 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhú výhradu treba zamietnuť, a teda aj prvý žalobný dôvod v celom rozsahu.

6. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady nemo auditur propriam turpitudinem allegans a článku 88 nariadenia č. 806/2014

403 Žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila zásadu *nemo auditur propriam turpitudinem allegans a* povinnosť služobného tajomstva stanovenú v článku 88 nariadenia č. 806/2014 a v článku 339 ZFEÚ tým, že prijala akt spôsobujúci ujmu Banco Popular a jej akcionárom z dôvodu krízy, ktorú sama spôsobila.

404 Tvrdí, že vyhlásenia predsedníčky SRB v rozhovore pre televíznu stanicu Bloomberg 23. mája 2017 a v článku uverejnenom 31. mája 2017 agentúrou Reuters predstavujú porušenie článku 88 nariadenia č. 806/2014, ktorý ukladá povinnosť služobného tajomstva zamestnancom a členom SRB. Žalobkyňa tvrdí, že tieto vyhlásenia vyvolali paniku verejnosti, ktorá masívne sťahovala svoje finančné prostriedky z Banco Popular, čo viedlo k úniku vkladov. Žalobkyňa sa odvoláva na rôzne skutočnosti preukazujúce príčinnú súvislosť medzi týmito vyhláseniami a krízou Banco Popular. Informácie uvedené v týchto vyhláseniach predsedníčky SRB z 23. a 31. mája 2017 boli príčinou krízy likvidity Banco Popular, ktorá bola dôvodom na riešenie krízovej situácie Banco Popular.

405 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že v súlade so zásadou *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* sa inštitúcia nemôže odvolávať na vlastné pochybenia pri prijímaní aktu spôsobujúceho ujmu jednotlivcovi.

406 Komisia sa domnieva, že v rámci konania o žalobe namietajúcej nezákonnosť programu riešenia krízových situácií sú okolnosti, ktoré mohli spôsobiť ťažkosti subjektu, nepodstatné a že jedinou relevantnou otázkou je, či boli splnené právne podmienky na prijatie tohto programu. SRB takisto tvrdí, že na platnosť programu riešenia krízovej situácie je potrebné, aby subjekt zlyhával alebo pravdepodobne zlyhal a aby boli v čase jeho prijatia splnené podmienky stanovené v nariadení č. 806/2014, a to bez ohľadu na dôvody, ktoré k takejto situácii viedli.

407 Na úvod, pokiaľ ide o to, že žalobkyňa sa odvoláva na zásadu *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, podľa ktorej nikto nemôže namietať vlastné pochybenie voči iným osobám s cieľom získať výhodu, treba rovnako ako Komisia a SRB uviesť, že táto zásada sa v prejednávanej veci neuplatní.

408 Ako zdôrazňuje SRB, táto zásada sa uplatní vtedy, keď sa účastník konania usiluje neoprávnene profitovať z vlastného protiprávneho konania. Žalobkyňa však neuvádza, akú výhodu SRB získala z prijatia programu riešenia krízových situácií.

409 Okrem toho ani jeden z príkladov založených na judikatúre, ktoré žalobkyňa cituje, neumožňuje preukázať relevantnosť tejto zásady na podporu návrhu na zrušenie aktu prijatého inštitúciou alebo orgánom Únie. Všeobecný súd tak v bode 55 rozsudku z 11. decembra 1996, Barraux a i./Komisia (T-177/95, EU:T:1996:187), rozhodol, že tvrdenie, podľa ktorého táto zásada bráni Rade prijať nariadenie so spätnou účinnosťou, nie je relevantné. V bode 63 rozsudku

z 10. júla 2003, Komisia/Fresh Marine (C-472/00 P, EU:C:2003:399), Súdny dvor len pripomenul konštatovanie Všeobecného súdu, podľa ktorého spoločnosť Fresh Marine prispela k škode z dôvodu vlastnej nedbanlivosti. V bode 13 rozsudku z 9. februára 1984, Kohler/Dvor audítorov (316/82, EU:C:1984:49), Súdny dvor rozhodol, že tvrdenie Európskeho dvora audítorov založené na neexistencii písomnej formy napadnutého aktu, uvádzané na podporu neprípustnosti žaloby, je nedôvodné bez ohľadu na to, že akceptovanie tohto tvrdenia by znamenalo, že Dvor audítorov by mohol namietať porušenie, ktorého sa sám dopustil, s cieľom zbaviť žalobcu práva na opravný prostriedok.

410 V dôsledku toho treba preskúmať tento žalobný dôvod v rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila svoju povinnosť služobného tajomstva stanovenú v článku 339 ZFEÚ a v článku 88 nariadenia č. 806/2014.

411 Treba poukázať na to, že aj keby žalobkyňa preukázala, že SRB poskytla tlači dôverné informácie, podľa ustálenej judikatúry môže mať takáto nezrovnalosť za následok zrušenie predmetného rozhodnutia, pokiaľ sa preukáže, že bez tejto nezrovnalosti by malo uvedené rozhodnutie odlišný obsah (pozri rozsudky zo 6. júla 2000, Volkswagen/Komisia, T-62/98, EU:T:2000:180, bod 283 a citovanú judikatúru, z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia, T-279/02, EU:T:2006:103, bod 416 a citovanú judikatúru, a z 3. marca 2011, Siemens/Komisia, T-110/07, EU:T:2011:68, bod 402 a citovanú judikatúru).

412 Ako v tomto smere tvrdí Komisia a SRB, program riešenia krízovej situácie je právoplatne prijatý, keď sú splnené podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014, a to bez ohľadu na dôvody, pre ktoré dotknutý subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

413 Treba však pripomenúť, že tvrdenia žalobkyne týkajúce sa porušenia článku 18 nariadenia č. 806/2014 boli zamietnuté v rámci analýzy ôsmeho žalobného dôvodu.

414 Treba preto uviesť, že keďže sa SRB domnievala, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, prijala program riešenia krízovej situácie Banco Popular, a keďže sa Komisia domnievala, že program riešenia krízovej situácie je v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 806/2014, schválila ho. Okolnosti, ktoré viedli k tomu, že Banco Popular spĺňala podmienky prijatia programu riešenia krízovej situácie, najmä podmienku, podľa ktorej musí zlyhávať alebo pravdepodobne zlyhať, nie sú relevantné.

415 V dôsledku toho je údajná príčinná súvislosť medzi vyhláseniami z 23. a 31. mája 2017 a krízou likvidity banky Banco Popular, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, nepodstatná a nemôže viesť k zrušeniu napadnutých rozhodnutí.

416 Preto tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého SRB nemohla právoplatne prijať program riešenia krízovej situácie, keďže vyhlásenia jej predsedníčky, ktoré boli v rozpore s povinnosťou mlčanlivosti a zásadou dobrej správy vecí verejných, boli príčinou krízy likvidity Banco Popular, treba zamietnuť ako neúčinné, pokiaľ ide o posúdenie zákonnosti programu riešenia krízovej situácie.

417 Okrem toho žalobkyňa nemôže dôvodne tvrdiť, že vyhlásenia z 23. a 31. mája 2017 spôsobili banke Banco Popular vážnu krízu likvidity. Tvrdenia žalobkyne sú založené na neúplnom a nesprávnom prezentovaní skutkových okolností, ktoré viedli ku kríze likvidity Banco Popular, a príčin, ktoré viedli k tomu, že zlyhávala alebo pravdepodobne zlyhávala.

418 Treba preto pripomenúť, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré je citované v bodoch 53 až 61 vyššie, vymenovala jednotlivé udalosti, ktoré viedli k zhoršovaniu stavu likvidity banky Banco Popular.

419 V odôvodnení 24 programu riešenia krízovej situácie SRB citovala ďalšie skutočnosti, ktoré viedli k rýchlemu zhoršeniu stavu likvidity banky Banco Popular, konkrétne:

– Vo februári 2017 Banco Popular oznámila, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo ku konsolidovanej strate 3,485 miliardy eur, a vymenovala nového výkonného riaditeľa.

– Dňa 10. februára 2017 agentúra DBRS znížila rating Banco Popular.

– Dňa 3. apríla 2017 Banco Popular vydala verejné vyhlásenie *ad hoc*, v ktorom informovala o výsledkoch vnútorného auditu, ktoré môžu mať významný vplyv na jej účtovnú závierku, a potvrdila, že jej výkonný riaditeľ bol nahradený menej ako rok od svojho nástupu do funkcie.

– Dňa 7. apríla 2017 znížila rating Banco Popular agentúra Standard & Poor's a dňa 21. apríla agentúra Moody's.

– Dňa 12. mája 2017 Banco Popular porušila požiadavku na krytie likvidity vo výške 80 % a následne nebola schopná opätovne dosiahnuť súlad so zákonom stanovenou hodnotou.

– Pokračujúce negatívne mediálne krytie v súvislosti s finančnými výsledkami banky Banco Popular a s údajným bezprostredným rizikom bankrotu alebo nedostatku likvidity spôsobili nárast výberov vkladov.

– Dňa 6. júna 2017 agentúry DBRS a Moody's znížili rating Banco Popular.

420 SRB poukázala na to, že všetky tieto okolnosti viedli k významnému odlevu vkladov.

421 Z týchto skutočností, ktoré žalobkyňa nepopiera, vyplýva, že situácia Banco Popular sa zhoršila už dávno pred 23. májom 2017 a že krízu likvidity banky Banco Popular spôsobili viaceré faktory, ktorých príčinou boli zlé výsledky banky oznámené vo februári a v apríli 2017. Predovšetkým krytie likvidity banky Banco Popular nebolo v súlade so zákonom stanovenými požiadavkami od 12. mája 2017.

422 Treba poukázať na to, že žalobkyňa nemôže ignorovať všetky objektívne okolnosti, ktoré spôsobili problémy banky Banco Popular s likviditou najmä od apríla 2017. Nemôže dôvodne tvrdiť, že vyhlásenie z 23. mája 2017 a článok z 31. mája 2017, dokonca aj keby vychádzali z porušenia zásady dôvernosti zo strany SRB alebo Komisie, boli príčinou krízy likvidity banky Banco Popular.

423 Tento záver nie je spochybnený ostatnými tvrdeniami žalobkyne.

424 Žalobkyňa tvrdí, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, poukázala na to, že straty vkladov boli od 31. mája 2017 mimoriadne významné po tom, čo médiá odhalili, že banka by mohla čeliť likvidácii, ak by prebiehajúci proces súkromného predaja nebol vo veľmi krátkom čase úspešný.

425 Z posúdenia vyplýva, že podľa ECB oznámenie neúspechu procesu súkromného predaja a rizika likvidácie spoločnosti prehĺbilo straty vkladov banky Banco Popular. To je však len jeden z mnohých ďalších faktorov citovaných zo strany ECB, ktoré sú príčinou úniku vkladov. Žalobkyňa nemôže tvrdiť, že ECB uznala, že článok agentúry Reuters z 31. mája 2017 zapríčinil krízu likvidity banky Banco Popular.

426 ECB zdôraznila významné negatívne mediálne pokrytie, ktorého predmetom bola Banco Popular v tomto období, a dokonca citovala príklady článkov publikovaných 11. a 15. mája 2017, spomenutých v bodoch 40 a 41 vyššie. Žalobkyňa nemôže od všetkých týchto článkov v tlači izolovať jediný článok, v ktorom sa spomína istý úradník Únie, a tvrdiť, že iba tento článok zapríčinil únik likvidity banky Banco Popular.

427 Žalobkyňa tiež tvrdí, že vyhlásenia z 23. a 31. mája 2017 mali vplyv na pokles ceny akcií Banco Popular a na kótovanie rôznych finančných nástrojov.

428 Treba poukázať na to, že vývoj kurzu akcií banky Banco Popular vykazoval od júna 2016 do júna 2017 neustály pokles. Na rozdiel od tvrdení žalobkyne tento vývoj neodhaľuje nijakú súvislosť medzi vyhlásením z 23. mája a článkom z 31. mája 2017 a kurzom akcií banky Banco Popular. Pokles ceny akcií Banco Popular sa dá vysvetliť zlou finančnou situáciu banky a treba ho dať do súvislosti s po sebe idúcimi zníženiami ratingu banky Banco Popular zo strany ratingových agentúr, ktoré sú spomenuté v bodoch 32, 38 a 46 vyššie.

429 Okrem toho žalobkyňa na pojednávaní uznala, že 15. mája 2017 Banco Popular opustila index MSCI (Morgan Stanley Capital International). Tento odchod však viedol veľké investičné fondy k tomu, že predávali svoje akcie banky Banco Popular, a prispel k pádu ceny akcií Banco Popular.

430 Okrem toho, pokiaľ ide o vývoj dlhopisov prevoditeľných na požiadanie (CoCos) banky Banco Popular, stačí uviesť, že novinár, ktorý 23. mája 2017 robil rozhovor s predsedníčkou SRB, spomenul ich kolaps z dôvodu rizika platobnej neschopnosti. Žalobkyňa teda nemôže tvrdiť, že pokles ceny dlhopisov CoCos bol dôsledkom tohto rozhovoru.

431 V každom prípade treba poukázať na to, že žalobkyňa neuvádza nijaké tvrdenie o tom, ktoré skutočnosti obsiahnuté vo vyhláseniach z 23. a 31. mája 2017 predstavujú porušenie povinnosti služobného tajomstva zo strany predsedníčky SRB, a že nepreukázala existenciu porušenia povinnosti mlčanlivosti alebo služobného tajomstva, ktoré možno pripísať predsedníčke SRB.

432 Po prvé pokiaľ ide o rozhovor, ktorý predsedníčka SRB poskytla televíznej stanici Bloomberg 23. mája 2017, novinár sa opýtal:

„Môžeme sa presunúť do Španielska? Rád by som divákom ukázal niečo, na čo sa intenzívne zameriava náš radar tu v televízii Bloomberg, ide o Banco Popular a dlhopisy prevoditeľné na požiadanie, ktoré sú momentálne trochu pod tlakom. Táto inštitúcia má koeficient CET 1 o niečo vyšší ako 7 %. Máte ju aj vy na svojom radare?“ [Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?]

433 Predsedníčka SRB odpovedala:

„Nikdy nehovorím o bankách jednotlivo. Na radare máme viacero bánk a, samozrejme, sledujeme aj prípad Banco Popular, ale nielen ten.“ (Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching).

434 Na jednej strane treba konštatovať, že ako zdôrazňuje SRB, tieto vyhlásenia majú všeobecnú platnosť, keďže dohľad nad inštitúciami je súčasťou jej poslania v spolupráci s ECB. Informácia, podľa ktorej Banco Popular ako úverová inštitúcia, na ktorú sa vzťahuje jednotný mechanizmus dohľadu, je „sledovaná“, nie je dôverná.

435 Navyše z článku z 15. mája 2017, uverejneného na stránke *elconfidencial.com*, ktorý je spomenutý v bode 41 vyššie, vyplýva, že informácia, podľa ktorej bola Banco Popular predmetom inšpekcie ECB, už bola verejná.

436 Na druhej strane počas tohto rozhovoru predsedníčka SRB nespomína možnosť riešenia krízovej situácie banky Banco Popular. Z týchto slov nemožno vyvodiť nijaké závery, pokiaľ ide o nadchádzajúce riešenie krízovej situácie banky Banco Popular a už vôbec nie pokiaľ ide o nástroj riešenia krízových situácií, ktorý by SRB mohla uplatniť.

437 Navyše, keďže tieto slová nemožno vykladať v tom zmysle, že Banco Popular bude predmetom postupu riešenia krízových situácií, nevzťahujú sa na ne možnosti upravené v odôvodnení 116 nariadenia č. 806/2014, ktoré sa týka oznámenia akejkoľvek informácie v súvislosti s rozhodnutím o riešení krízových situácií pred jeho prijatím.

438 Treba teda vychádzať z toho, že vyjadrenia predsedníčky SRB počas rozhovoru z 23. mája 2017 neobsahujú dôverné informácie a nepredstavujú porušenie zásady dôvernosti ani povinnosti služobného tajomstva upravenej v článku 88 nariadenia č. 806/2014 a v článku 339 ZFEÚ.

439 Po druhé, pokiaľ ide o článok uverejnený agentúrou Reuters 31. mája 2017, nazvaný „EÚ, varovanie pred rizikom riešenia krízovej situácie banky Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular), v tomto článku je uvedené, že podľa nemenovaného vysoko postaveného úradníka Únie jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že by mohlo byť potrebné riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, ak nenájde kupca, a že predsedníčka SRB nedávno vydala „včasné varovanie“. Podľa tohto článku vysoko postavený úradník zároveň uviedol, že predsedníčka SRB vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu, pričom dodala, že ponuka na zlúčenie banky nemusí priniesť želaný výsledok.

440 V tomto článku agentúry Reuters je zároveň uvedené, že podľa iného zdroja, rovnako anonymného, prebiehajú všeobecné prípravy, hoci ešte nebolo prijaté nijaké konkrétne opatrenie. Podľa tohto článku hovorca Banco Popular vyhlásil, že banka pracuje na viacerých plánoch vrátane zlúčenia, zvýšenia imania a predaja aktív.

441 Ďalej treba poukázať na to, že v tomto článku je spomenutá tlačová správa SRB z toho istého dňa, v ktorej SRB uviedla, že sa nevyjadruje ku konkrétnym ťažkostiam určitej banky, že nemôže potvrdiť interpretácie týkajúce sa citácie údajných vyjadrení svojej predsedníčky a že nikdy nevydáva varovanie v súvislosti s bankami.

442 Treba poukázať na to, že žalobkyňa nespresňuje, ktoré informácie obsiahnuté v tomto článku sú dôverné ani v akom zmysle ich zverejnenie predstavuje porušenie požiadaviek na služobné tajomstvo SRB. Žalobkyňa tvrdí, že autorkou vyhlásení uvedených v tomto článku je predsedníčka SRB a že ani SRB, ani Komisia nepredložili dôkazy, ktoré by mohli preukázať opak. Treba však uviesť, že vyjadrenia úradníka Únie uvedené v tomto článku sa netýkali dôverných informácií, ktoré mohli byť známe len členom SRB, a už vôbec nie len jej predsedníčke.

443 Úradník tak po prvé spomenul „včasné varovanie“, ktoré údajne vydala predsedníčka SRB. Treba však poukázať na to, že toto tvrdenie nezodpovedá právomoci SRB, čo SRB napokon pripomenula v tlačovej správe z 31. mája 2017.

444 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie tohto úradníka, podľa ktorého „predsedníčka SRB vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu“, stačí konštatovať, že toto vyjadrenie opakuje podstatu toho, čo predsedníčka SRB verejne potvrdila v rozhovore poskytnutom televíznej stanici Bloomberg 23. mája 2017, t. j. že Banco Popular je „sledovaná“. Navyše SRB v tlačovej správe dementovala široký výklad tohto vyjadrenia.

445 Po tretie, čo sa týka tvrdenia tohto úradníka, že ponuka na zlúčenie banky nemusí priniesť želaný výsledok, z toho istého článku vyplýva, že samotná Banco Popular uviedla, že musí posunúť termín na predloženie ponúk v rámci procesu súkromného predaja, pôvodne stanovený na 10. júna 2017.

446 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého nemenovaný vysoko postavený úradník Únie uviedol, že jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že by mohlo byť potrebné riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, ak nenájde kupca, treba poukázať na to, že už počas mesiaca máj bolo vo viacerých článkoch v tlači spomenuté, že Banco Popular má ťažkosti a začala proces súkromného predaja.

447 Z článku z 11. mája 2017 uverejneného na internetovej stránke *elconfidencial.com*, ktorý je citovaný v bode 40 vyššie, tak vyplýva, že riaditeľ banky Banco Popular si pre hroziaci bankrot objednal urýchlený predaj banky. Zmienka v článku agentúry Reuters z 31. mája 2017, podľa ktorej „jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe“ informoval úradníkov Únie, podľa všetkého zodpovedá informácii poskytnutej v tomto článku, podľa ktorej z dôvodu vážnej hrozby bankrotu predovšetkým v dôsledku neustáleho odlevu vkladov bol riaditeľ banky Banco Popular nútený začať postup predaja, aby splnil požiadavky ECB. Navyše v článku z 15. mája 2017 uverejnenom na internetovej stránke *elconfidencial.com*, ktorý je spomenutý v bode 41 vyššie, bolo uvedené, že plán predaja banky Banco Popular, ktorý realizuje jej riaditeľ, bol prijatý po inšpekcii ECB.

448 Skutočnosť, že banke Banco Popular hrozí bankrot, ak v postupe predaja, ktorý začala realizovať, nenájde nadobúdateľa, bola teda verejnou informáciou od polovice mája 2017.

449 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobcov vyjadrenia nemenovaného úradníka Únie, ktoré priniesol tento článok, neobsahujú také dôverné informácie o realizácii postupu riešenia krízových situácií v Banco Popular, aké sú uvedené v odôvodnení 116 nariadenia č. 806/2014.

450 Okrem toho žalobkyňa nesprávne tvrdí, že SRB alebo Komisii prináleží preukázať, že predsedníčka SRB nebola autorkou vyhlásení uvedených v tomto článku.

451 Ako tvrdí SRB, také vyjadrenia mohli vysloviť mnohé iné osoby než členovia SRB alebo úradníci Komisie, a to najmä vzhľadom na možnosti výmeny informácií, ktoré upravuje predovšetkým článok 88 ods. 6 nariadenia č. 806/2014.

452 Ak by však aj zdrojom vyjadrení uvedených v tomto článku bol únik informácií od úradníka Únie, keďže nie je preukázané, že útvary Komisie alebo SRB sú zodpovedné za únik informácií, o ktorom svedčia články v tlači, na ktoré žalobkyňa odkazuje, z judikatúry vyplýva, že takýto pôvod úniku informácií nemožno predpokladať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. marca 2006, BASF/Komisia, T-15/02, EU:T:2006:74, bod 605).

453 Navyše treba poukázať na to, že aj keby bolo pravdepodobné, že Komisia alebo SRB môžu byť príčinou úniku informácií, táto možnosť sama osebe nestačí na to, aby na nich spočívalo bremeno preukázať opak, ako tvrdí žalobkyňa (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia, T-279/02, EU:T:2006:103, bod 412).

454 V dôsledku toho skutočnosť, že tento článok prináša údajné vyjadrenia predsedníčky SRB, nepostačuje na preukázanie ich autenticity, a to tým viac, že nie je uvedená totožnosť osoby, ktorá o týchto vyjadreniach údajne informovala. Navyše v rozpore s tvrdeniami žalobkyne tlačová správa SRB z 31. mája 2017, ktorej obsah pripomína bod 441 vyššie, predstavuje popretie informácií obsiahnutých v tomto článku.

455 Okrem toho sa žalobkyňa nemôže odvolávať na skutočnosť, že údajné vyhlásenia predsedníčky SRB boli 1. júna 2017 uvedené v novinových článkoch pripojených k žalobe. Tieto články totiž nepreukazujú, že predsedníčka SRB urobila vyhlásenia 31. mája 2017. Stačí uviesť, že výňatok z článku na portáli *bolsamania.com* z 1. júna 2017, na ktorý sa odvoláva žalobkyňa, len opakuje obsah rozhovoru, ktorý predsedníčka SRB poskytla televíznej stanici Bloomberg 23. mája, a že výňatok z článku v novinách *Financial Times* z 1. júna 2017 preberá obsah článku agentúry Reuters z 31. mája 2017.

456 Keďže neexistuje domnienka, že predsedníčka SRB je autorkou vyhlásenia z 31. mája 2017, Komisii ani SRB neprináleží preukázať, že to tak nebolo.

457 Okrem toho listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 2. októbra 2020 žalobkyňa predložila návrh nových dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Tento návrh dôkazov sa týka dvoch interných e-mailov SRB z 10. a 18. augusta 2017, ktoré súvisia s opatreniami prijatými zo strany SRB na účely vyšetrenia únikov informácií do tlače, ktoré sa týkali riešenia krízovej situácie Banco Popular. Žalobkyňa odôvodňuje oneskorené predloženie týchto dokumentov tým, že k nim získala prístup v nadväznosti na rozhodnutie SRB z 24. augusta 2020 o sprístupnení týchto dokumentov prijaté v súlade s rozhodnutím odvolacieho výboru SRB z 15. apríla 2020, ktoré sa týkalo žiadosti o prístup k dokumentom podanej treťou osobou. Spresňuje, že k týmto dokumentom získala prístup v septembri 2020. Žalobkyňa uvádza, že tieto nové dôkazy majú podporiť jej argumentáciu v rámci druhého žalobného dôvodu a že tieto dokumenty preukazujú, že nebol vyšetrený únik informácií do tlače 23. mája 2017.

458 Komisia, SRB, Španielske kráľovstvo a Rada tvrdia, že tieto dokumenty nie sú relevantné na posúdenie zákonnosti napadnutých rozhodnutí.

459 Stačí konštatovať, že dôkaz o tom, že SRB porušila svoju povinnosť zachovávať dôvernosť, nemožno v nijakom prípade vyvodiť z toho, že nevykonala interné vyšetrovanie vyhlásenia svojej predsedníčky z 23. mája 2017 alebo vyhlásenia, na základe ktorého vznikol článok

z 31. mája 2017. Je teda potrebné vychádzať z toho, že skutočnosť, že SRB po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie nevykonala interné vyšetrovanie týchto vyhlásení, nie je relevantná na účely posúdenia zákonnosti napadnutých rozhodnutí.

460 Dokumenty predložené v tomto návrhu nových dôkazov preto treba zamietnuť ako nerelevantné na účely vyriešenia sporu.

461 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

7. O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok zakotveného v článku 17 Charty a na porušení článku 5 ods. 4 ZEÚ

462 Žalobkyňa ako bývalý akcionár banky Banco Popular tvrdí, že rozhodnutie SRB v rámci programu riešenia krízovej situácie o odpísaní a konverzii akcií Banco Popular a jej predaji banke Banco Santander predstavuje obmedzenie jej majetkového práva zakotveného v článku 17 Charty, ktoré nie je v súlade s podmienkou proporcionality stanovenou v článku 52 ods. 1 Charty a v článku 5 ods. 4 ZEÚ.

463 Treba pripomenúť, že podľa článku 52 ods. 1 Charty citovaného v bode 158 vyššie a judikatúry pripomenutej v bode 159 vyššie výkon majetkového práva môže byť obmedzený za predpokladu, že obmedzenia sú stanovené v platnej právnej úprave, sú potrebné na dosiahnutie cieľa všeobecného záujmu a primerané tomuto cieľu.

464 Šiestym žalobným dôvodom žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, že obmedzenie jej majetkového práva vyplývajúce z odpísania a konverzie kapitálových nástrojov Banco Popular a jej predaja banke Banco Santander, o ktorých sa rozhodlo v rámci programu riešenia krízovej situácie, bolo stanovené v platnej právnej úprave a bolo nevyhnutné na dosiahnutie cieľa všeobecného záujmu. Spochybňuje len primeranosť týchto opatrení vzhľadom na skutočnosť, že Banco Popular čelila problému s likviditou, a vytýka SRB, že nehľadala iné riešenia, ktoré by menej obmedzovali majetkové právo akcionárov.

465 Podľa ustálenej judikatúry, ktorá je už spomenutá v bode 176 vyššie, si zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom v situácii, keď existuje výber medzi viacerými primeranými opatreniami, treba zvoliť také opatrenie, ktoré je najmenej obmedzujúce, a spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom [pozri rozsudky z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na výlov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 55 a citovanú judikatúru, a zo 6. mája 2021, Bayer CropScience a Bayer/Komisia, C-499/18 P, EU:C:2021:367, bod 166 a citovanú judikatúru].

466 Treba poukázať na to, že právomoc odpísať a konvertovať kapitálové nástroje Banco Popular, stanovená v článku 21 nariadenia č. 806/2014, vyplýva z uplatnenia zásady stanovenej v článku 15 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia, podľa ktorej akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví. Predaj Banco Popular spoločnosti Banco Santander je výsledkom uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti stanoveného v článku 22 nariadenia č. 806/2014.

467 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z analýzy štvrtého žalobného dôvodu vyplýva, že články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 nepredstavujú neprimeraný a neprípustný zásah ovplyvňujúci samotnú podstatu vlastníckeho práva akcionárov subjektu dotknutého opatrením na riešenie krízovej situácie, ale treba ich považovať za ustanovenia zavádzajúce odôvodnené a primerané obmedzenie ich majetkového práva v súlade s článkom 17 ods. 1 a s článkom 52 ods. 1 Charty.

468 Okrem toho Všeobecný súd už rozhodol, že opatrenie spočívajúce v znížení nominálnej hodnoty akcií cyperskej banky bolo primerané cieľu sledovanému týmto opatrením. V prvom rade poukázal na to, že opatrenie malo za cieľ prispieť k rekapitalizácii banky a mohlo prispieť k cieľu spočívajúcemu v zabezpečení stability cyperského finančného systému a eurozóny ako celku. Ďalej konštatoval, že toto opatrenie nepresahuje hranice toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie daného cieľa, keďže menej obmedzujúce alternatívy neboli realizovateľné alebo by neumožnili dosiahnuť požadované ciele. Nakoniec uviedol, že vzhľadom na význam sledovaného cieľa opatrenie nespôsobuje neprimerané zásahy. V tomto smere pripomenul, že akcionári bánk znášajú v plnej miere riziko svojich investícií (rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 330).

469 Za týchto okolností Všeobecný súd dospel k záveru, že sa nemožno domnievať, že zníženie nominálnej hodnoty akcií tejto banky predstavuje neprimeraný a neúnosný zásah, ktorým bola zasiahnutá samotná podstata práva akcionárov vlastniť majetok (rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 331).

470 V prejednávanej veci však treba pripomenúť, že v programe riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, t. j. po prvé Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé neexistuje dôvodný predpoklad, že iné opatrenia súkromnej povahy alebo prudenciálne opatrenia by zabránili jej zlyhaniu v primeranej lehote, a po tretie opatrenie na riešenie krízovej situácie v podobe nástroja odpredaja obchodnej činnosti Banco Popular je nevyhnutné vo verejnom záujme. V tejto súvislosti SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie je nevyhnutné a primerané na dosiahnutie dvoch cieľov uvedených v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky a zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu. V rozhodnutí 2017/1246 Komisia uviedla, že súhlasí s programom riešenia krízovej situácie a najmä s dôvodmi, ktoré SRB uviedla na odôvodnenie potreby opatrenia na riešenie krízovej situácie vo verejnom záujme.

471 Keďže žalobkyňa nepreukázala, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 nie sú v prejednávanej veci splnené a banka Banco Popular musí ako akcionár v plnej miere znášať riziko spojené so svojimi investíciami, treba dospieť k záveru, že rozhodnutie odpísať a konvertovať kapitálové nástroje Banco Popular v rámci programu riešenia krízovej situácie nepredstavuje neprimeraný a neúnosný zásah do samotnej podstaty jej majetkového práva, ale treba ho považovať za odôvodnené a primerané obmedzenie jej majetkového práva v súlade s ustanoveniami článku 17 ods. 1 a článku 52 ods. 1 Charty.

472 Tvrdenia žalobkyne nemôžu spochybniť tento záver.

473 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že odpísanie akcií a predaj Banco Popular boli neprimerané vzhľadom na to, že Banco Popular bola platobne schopná, a nešlo o vhodné opatrenia na vyriešenie problému s likviditou. Popiera, že alternatívou k riešeniu krízovej situácie bolo konkurzné konanie, keďže Banco Popular bola platobne schopná.

474 Po prvé treba pripomenúť, že z analýzy prvej výhrady ôsmeho žalobného dôvodu vyplýva, že platobná neschopnosť Banco Popular nebola podmienkou prijatia programu riešenia krízovej situácie. Situácia, v ktorej subjekt nie je schopný uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, ktorá zodpovedá najmä kríze likvidity, totiž patrí medzi prípady, v ktorých sa vychádza z toho, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobné zlyhá v zmysle v článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

475 Tvrdenia týkajúce sa platobnej schopnosti Banco Popular sú teda neúčinné v rozsahu, v akom ECB konštatovala, že Banco Popular z dôvodu zhoršenia stavu svojej likvidity zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

476 Po druhé treba pripomenúť, že skutočnosť, že Banco Popular zlyhávala alebo pravdepodobne zlyhávala a že neexistovali iné opatrenia, ktoré by mohli zabrániť jej zlyhaniu v primeranej lehote, bola podmienkou riešenia jej krízovej situácie v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. V rozpore s tvrdeniami žalobkyne bolo teda konkurzné konanie jedinou alternatívou k riešeniu krízovej situácie.

477 Po tretie v článku 5 programu riešenia krízovej situácie SRB odôvodnila voľbu nástroja odpredaja obchodnej činnosti ako nástroja na riešenie krízovej situácie. SRB uviedla, že tento nástroj je nevyhnutný a primeraný cieľom stanoveným v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a je zameraný predovšetkým na ochranu funkcií, ktoré sú zásadné pre fungovanie reálneho hospodárstva, a na zachovanie finančnej stability.

478 Predovšetkým z článku 5.3 programu riešenia krízovej situácie, ktorý je spomenutý v bode 339 vyššie, vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, SRB uviedla dôvody, pre ktoré bol nástroj odpredaja obchodnej činnosti najvhodnejší na vyriešenie problémov Banco Popular s likviditou.

479 Žalobkyňa však neuvádza nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo spochybniť tieto posúdenia SRB, a obmedzuje sa na konštatovanie, že podľa jej názoru oddelenie aktív a nástroj preklenovacej inštitúcie predstavovali primerané opatrenia na vyriešenie problémov s likviditou a obnovenie dôvery trhu.

480 Po druhé žalobkyňa uvádza, že riešením problému s likviditou bolo poskytnúť viac likvidity. Odkazuje na znalecké posudky pripojené k žalobe a na repliku, podľa ktorých na vyriešenie problému Banco Popular s likviditou bolo možné prijať opatrenia dohľadu, poskytnúť núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity alebo poskytnúť úvery, prípadne poskytnúť likviditu iného druhu. Tvrdí, že podľa týchto posudkov existovali iné opatrenia, menej obmedzujúce pre akcionárov, ktoré by im umožnili ponechať si celú investíciu alebo jej časť, a odkazuje na tvrdenia uvedené na podporu ôsmeho žalobného dôvodu.

481 Na jednej strane treba pripomenúť, že z analýzy ôsmeho žalobného dôvodu vyplýva, že v čase prijatia programu riešenia krízovej situácie nebola možná núdzová pomoc na zvýšenie likvidity, a že vzhľadom na to, že SRB nezohráva nijakú úlohu pri poskytovaní núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, ktorá patrí do právomoci vnútroštátnych centrálnych bánk, nebolo potrebné brať do úvahy takúto možnosť. Okrem toho žalobkyňa nevysvetľuje, na ktoré opatrenia dohľadu a iné formy poskytovania úverov alebo zvyšovania likvidity odkazuje. Z analýzy ôsmeho žalobného dôvodu tiež vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že alternatívne riešenia, ktoré navrhuje, boli realizovateľné.

482 Na druhej strane, pokiaľ ide o stránky znaleckého posudku zo 16. septembra 2017 nazvaného „Legislatívne a hospodárske posúdenie“, ktoré sú pripojené k žalobe a na ktoré žalobkyňa odkazuje, stačí uviesť, že obsahujú čisto teoretickú analýzu opatrení, ktoré podľa tohto znalca mohla SRB použiť na to, aby zabránila kríze Banco Popular, medzi ktoré patrí spolupráca s inými príslušnými orgánmi alebo upozornenie orgánov dohľadu. Tento znalec sa opiera najmä o nesprávnu úvahu, podľa ktorej SRB mohla Národnej banke Španielska uložiť povinnosť poskytnúť núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

483 Nakoniec, pokiaľ ide o celkový odkaz žalobkyne na znalecký posudok z 2. decembra 2018 nazvaný „Legislatívne a hospodárske posúdenie správ o oceneniach a vyjadrenia SRB k žalobe“, uvedený v prílohe repliky, stačí konštatovať, že podľa judikatúry Všeobecnému súdu neprináleží, aby v prílohách vyhľadával a identifikoval žalobné dôvody a tvrdenia, ktoré by mohol považovať za základ žaloby, keďže prílohy majú čisto dôkaznú a podpornú funkciu (pozri rozsudky z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 41 a citovanú judikatúru; zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru, ako aj z 24. septembra 2019, Holandsko a i./Komisia, T-760/15 a T-636/16, EU:T:2019:669, bod 114 a citovanú judikatúru).

484 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že program riešenia krízovej situácie nesledoval rovnováhu medzi verejným záujmom a jej právom vlastniť majetok a neurčil, či existuje verejný záujem na tom, aby bola zbavená svojho majetku, alebo či existujú opatrenia menej obmedzujúce právo vlastniť majetok.

485 Treba pripomenúť, že článok 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Na účely odseku 1 písm. c) tohto článku sa opatrenie na riešenie krízovej situácie považuje za opatrenie vo verejnom záujme, ak je to nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie uvedených v článku 14, pričom dané opatrenie je úmerné tomuto cieľu alebo cieľom, a likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov riešenia krízovej situácie.“

486 Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobkyne sú založené na nesprávnom výklade podmienky všeobecného záujmu stanovenej v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, totiž SRB nemusela skúmať, či existuje „verejný záujem na tom, aby bola zbavená majetku“. Okrem toho nešlo o to, aby SRB hľadala rovnováhu medzi verejným záujmom a súkromným záujmom akcionárov.

487 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry citovanej v bode 164 vyššie síce existuje zjavný všeobecný záujem na zabezpečení silnej a koherentnej ochrany investorov v celej Únii, tento záujem však nemožno za každých okolností považovať za prevažujúci nad všeobecným záujmom na zabezpečení stability finančného systému.

488 V replike žalobkyňa ďalej uvádza, že SRB sa nepripravila v súlade so zásadou dobrej správy vecí verejných a povinnosťou náležitej starostlivosti, čo jej bránilo analyzovať ostatné existujúce riešenia a vybrať najvhodnejšie a najmenej nákladné riešenie. Podľa žalobkyne sa v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016, ktorý vypracovala SRB, neoverilo, či je plánovaná stratégia riešenia krízovej situácie životaschopná, chýbali v ňom informácie a príprava nevyhnutné na preskúmanie iných riešení a bolo potrebné zamietnuť ho.

489 Stačí uviesť, že žalobkyňa týmito tvrdeniami vytýka SRB, že nepripravila opatrenie na riešenie krízovej situácie v rozpore so zásadou dobrej správy vecí verejných a povinnosťou náležitej starostlivosti.

490 Ako zdôrazňuje Komisia, tieto tvrdenia uvedené po prvý raz v replike treba považovať za neprípustné podľa článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku.

491 V každom prípade sú tieto tvrdenia neúčinné, pokiaľ ide o určenie, či opatrenie na riešenie krízovej situácie prijaté zo strany SRB po splnení podmienok stanovených v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 viedlo k neprimeranému zásahu do vlastníckeho práva žalobkyne.

492 Šiesty žalobný dôvod je preto potrebné zamietnuť.

8. O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva byť vypočutý zakotveného v článkoch 17 a 41 Charty

493 Žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila články 17 a 41 Charty v rozsahu, v akom prijala program riešenia krízovej situácie, čo viedlo k porušeniu jej majetkového práva k akciám Banco Popular, pričom nebola vypočutá pred prijatím programu ani po ňom. Vypočutie by umožnilo overiť, či existujú alebo neexistujú súkromné alternatívne opatrenia, akým je zvýšenie imania. Ďalej uvádza, že toto obmedzenie nie je stanovené zákonom a nie je primerané, keďže naliehavosť nie je dôvodom na nevypočutie.

494 Na úvod z analýzy piateho žalobného dôvodu vyplýva, že skutočnosť, že článok 18 nariadenia č. 806/2014 nestanovuje vypočutie akcionárov subjektu, na ktorý sa vzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie, predstavuje obmedzenie práva byť vypočutý, ktoré je na jednej strane odôvodnené cieľom všeobecného záujmu, a to cieľom zabezpečiť stabilitu finančných trhov uvedeným v článku 14 nariadenia č. 806/2014, ktorý zahŕňa aj cieľ zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií subjektu, ako aj potrebou urýchlene prijať rozhodnutie po splnení podmienok na riešenie krízovej situácie, a na druhej strane rešpektuje zásadu proporcionality v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.

495 Z judikatúry citovanej v bodoch 225 a 226 vyššie však vyplýva, že rešpektovanie práva byť vypočutý sa musí vzťahovať na každé konanie, v ktorom by mohol byť prijatý akt spôsobujúci ujmu, a to aj vtedy, ak uplatniteľné právne predpisy takúto formalitu výslovne nestanovujú.

496 V prvom rade treba pripomenúť, že program riešenia krízovej situácie, ktorý prijala SRB po ukončení postupu stanoveného v článku 18 nariadenia č. 806/2014, sa týka riešenia krízovej situácie Banco Popular. Jediným adresátom programu riešenia krízovej situácie je FROB a banku Banco Popular treba považovať za osobu, voči ktorej bolo prijaté individuálne opatrenie a ktorej článok 41 ods. 2 písm. a) Charty zaručuje právo na vypočutie.

497 Treba teda zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa ako akcionár Banco Popular nie je adresátom programu riešenia krízovej situácie, ktorý nie je individuálnym rozhodnutím prijatým vo vzťahu k nej, ani adresátom rozhodnutia 2017/1246, ktorým sa schvaľuje tento program riešenia krízovej situácie.

498 Zároveň však treba poukázať na to, že v súlade s článkom 21 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 SRB vykonala svoju právomoc na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov banky Banco Popular.

499 Postup, ktorý uplatnila SRB na účely prijatia programu riešenia krízovej situácie, tak síce nie je individuálnym postupom, ktorý by sa začal vo vzťahu k žalobkyni, môže však viesť k prijatiu opatrenia spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť jej záujmy ako akcionára banky Banco Popular.

500 Súdny dvor však vo svojej judikatúre, citovanej v bode 225 vyššie, prijal široký výklad práva byť vypočutý v tom zmysle, že je zaručené každému v priebehu konania, v ktorom by mohol byť prijatý akt spôsobujúci tejto osobe ujmu.

501 Treba však tiež pripomenúť, že podľa článku 52 ods. 1 Charty, citovaného v bode 158 vyššie, a judikatúry spomenutej v bode 235 vyššie, aj keby sa žalobkyňa mohla dovolávať práva na vypočutie zakotveného v Charte v rámci postupu riešenia krízovej situácie Banco Popular, toto právo môže podliehať obmedzeniam. Predovšetkým nevypočutie žalobkyne ako akcionára Banco Popular v rámci postupu riešenia krízovej situácie, či už zo strany SRB alebo Komisie, mohlo byť odôvodnené.

502 V prejednávanej veci v článku 4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie banky Banco Popular je nevyhnutné a primerané dosiahnutiu dvoch cieľov sledovaných článkom 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu a zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular.

503 V tomto smere v článku 4.4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB vysvetlila, že dospela k záveru, že situácia banky Banco Popular predstavuje rastúce riziko významných negatívnych účinkov na finančnú stabilitu v Španielsku, a to na základe rôznych faktorov. Medzi tieto faktory patrí po prvé veľkosť a význam banky Banco Popular, ktorá je materskou spoločnosťou šiestej najväčšej bankovej skupiny v Španielsku s aktívami v celkovej výške 147 miliárd eur a ktorú Národná banka Španielska v roku 2017 označila za systémovo významnú inštitúciu. SRB poukázala najmä na to, že Banco Popular je jedným z hlavných trhových hráčov v Španielsku s významným podielom na trhu v segmente malých a stredných podnikov (MSP) a že má relatívne vysoký podiel na trhu s vkladmi (takmer 6 %) a veľký počet retailových zákazníkov (približne 1,4 milióna) v celom Španielsku. Po druhé SRB zohľadnila povahu činnosti Banco Popular, ktorá bola štruktúrovaná okolo aktivít komerčnej banky a zameraná najmä na ponuku financovania, spravovanie úspor a služby jednotlivcom, rodinám a firmám (najmä MSP). Podľa SRB by podobnosť obchodného modelu Banco Popular s obchodným modelom iných španielskych komerčných bánk mohla prispieť k potenciálu nepriamej „nákazy“ týchto bánk, ktoré by mohli byť vnímané tak, že musia čeliť rovnakým ťažkostiam.

504 V článku 4.4 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla tri zásadné funkcie banky Banco Popular v zmysle článku 6 delegovaného nariadenia 2016/778, a to výber vkladov od domácností a nefinančných spoločností, úvery pre MSP a hotovostné platobné služby.

505 Treba poukázať na to, že žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, že program riešenia krízovej situácie bol nevyhnutný vo verejnom záujme v zmysle článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014, teda že riešenie krízovej situácie Banco Popular bolo nevyhnutné na to, aby sa primeranými prostriedkami dosiahol jeden alebo viacero cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14 tohto nariadenia, zatiaľ čo likvidácia subjektu v rámci bežného konkurzného konania by to neumožnila v rovnakom rozsahu. Z toho vyplýva, že žalobkyňa nespochybňuje, že program riešenia krízovej situácie bol nevyhnutný a primeraný na to, aby sa predišlo významným negatívnym účinkom zlyhania Banco Popular na finančnú stabilitu Únie a aby sa zabezpečila kontinuita vykonávania jej zásadných funkcií.

506 Program riešenia krízovej situácie teda v rozsahu, v akom sa usiloval zachovať finančnú situáciu Banco Popular a predstavoval alternatívu jej likvidácie, skutočne spĺňal cieľ všeobecného záujmu, a to cieľ zabezpečiť stabilitu finančných trhov, ktorý v súlade s analýzou vykonanou v rámci piateho žalobného dôvodu môže odôvodniť obmedzenie práva žalobkyne na vypočutie.

507 Okrem toho z analýzy piateho žalobného dôvodu ďalej vyplýva, že keď subjekt spĺňa podmienky na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie, článok 18 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že rozhodnutie musí byť prijaté vo veľmi krátkom čase.

508 V prejednávanej veci tak od okamihu, keď ECB konštatovala, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a keď SRB usúdila, že podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, mal byť program riešenia krízovej situácie prijatý čo najrýchlejšie.

509 Toto rýchle prijatie rozhodnutia bolo odôvodnené potrebou zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular a zabrániť významným negatívnym účinkom jej situácie na finančné trhy, najmä zabrániť riziku „nákazy“. Keďže v prejednávanej veci došlo k zlyhaniu banky Banco Popular v pracovný deň, bolo potrebné dokončiť postup a prijať rozhodnutie pred otvorením trhov ráno 7. júna 2017.

510 Ako zdôraznil generálny advokát Campos Sánchez-Bordona v bode 80 svojich návrhov v spojených veciach ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:16), rýchlosť, s akou tieto inštitúcie a agentúry Únie musia rozhodovať, je nevyhnutná na to, aby zabránili nepriaznivému vplyvu riešenia krízovej situácie bankovej inštitúcie na finančné trhy, a táto rýchlosť ich *de facto* núti mať „pripravené“ rozhodnutie pred začatím postupu, aby využili uzavretie trhov s cennými papiermi.

511 Treba však poukázať na to, že žalobkyňa nespochybňuje, že program riešenia krízovej situácie musel byť prijatý naliehavo.

512 Okrem toho treba uviesť, že predchádzajúce vypočutie žalobkyne a ostatných akcionárov Banco Popular, ktorým by boli informovaní o bezprostrednom prijatí opatrenia na riešenie krízovej situácie, by viedlo k riziku, že sa budú správať na trhu spôsobom, ktorý by zhoršil finančnú situáciu Banco Popular. Také vypočutie by teda mohlo oslabiť účinnosť plánovaného opatrenia na riešenie krízovej situácie.

513 Treba preto vychádzať z toho, že vypočutie žalobkyne pred prijatím programu riešenia krízovej situácie alebo pred prijatím rozhodnutia 2017/1246 by viedlo k podstatnému spomaleniu postupu, a teda by neumožnilo dosiahnutie cieľov programu riešenia krízovej situácie a ohrozilo by jeho účinnosť.

514 V prejednávanej veci však z analýzy ôsmeho žalobného dôvodu vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že SRB porušila článok 18 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 806/2014. Z toho najmä vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že bola schopná navrhnúť alternatívne opatrenia, ktoré by mohli vyriešiť problémy Banco Popular s likviditou, a tým zabrániť riešeniu krízovej situácie Banco Popular. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že bolo konštatované, že zvýšenie imania, ktoré spomína žalobkyňa, nepredstavuje možné alternatívne opatrenie, ktoré by mohlo v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu alebo pravdepodobnému zlyhaniu Banco Popular.

515 Žalobkyňa preto nemôže tvrdiť, že ak by mala počas postupu možnosť predložiť pripomienky k existencii alternatívnych opatrení súkromnej povahy, program riešenia krízovej situácie by nebol prijatý.

516 Okrem toho treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého by sa vypočutie mohlo uskutočniť aj po prijatí programu riešenia krízovej situácie. Také vypočutie by totiž nemohlo zmeniť obsah programu riešenia krízovej situácie, ktorý už hypoteticky nadobudol účinnosť.

517 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že nevypočutie žalobkyne v rámci postupu riešenia krízovej situácie, v ktorom boli prijaté napadnuté rozhodnutia, predstavuje obmedzenie práva byť vypočutý, ktoré bolo odôvodnené a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa všeobecného záujmu a rešpektovalo zásadu proporcionality v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.

518 V dôsledku toho treba siedmy žalobný dôvod zamietnuť.

9. O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 14 a 20 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ

519 Žalobkyňa tvrdí, že SRB v programe riešenia krízovej situácie porušila články 14 a 20 nariadenia č. 806/2014, povinnosť náležitej starostlivosti a článok 296 ZFEÚ, keďže po prvé postup predaja sa uskutočnil bez toho, aby sa dosiahla najvyššia možná predajná cena, a po druhé ocenenie 2 nebolo vykonané v súlade s trhovými kritériami. Tento žalobný dôvod sa delí na dve časti.

a) O prvej časti žalobného dôvodu, ktorá sa týka postupu predaja

520 Žalobkyňa tvrdí, že postup predaja Banco Popular neumožnil získať najvyššiu možnú predajnú cenu v rozpore s článkom 14 nariadenia č. 806/2014. Po prvé tvrdí, že postup nebol súťažný, a po druhé, že postup bol postihnutý nezrovnalosťami.

521 Na úvod treba poukázať na to, že žalobkyňa tvrdí, že skutočnosť, že postup predaja neviedol k maximálnej možnej predajnej cene, predstavuje porušenie článku 14 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého:

„Pri plnení cieľov uvedených v prvom pododseku sa Jednotná rada, Rada a Komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií usilujú minimalizovať náklady na riešenie krízových situácií a zabrániť prepadu hodnoty, ak to nie je potrebné na dosiahnutie cieľov riešenia krízovej situácie.“

522 Rovnako ako Komisia a Banco Santander treba konštatovať, že cieľ „maximalizovať predajnú cenu“ nie je uvedený v článku 14 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 806/2014. Nejde teda o relevantné ustanovenie na podporu tvrdení žalobkyne, ktoré sa týkajú dosiahnutia čo najvyššej predajnej ceny.

523 Treba však poukázať na to, že v súlade s článkom 24 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 806/2014, pokiaľ ide o nástroj odpredaja obchodnej činnosti, program riešenia krízovej situácie stanoví:

„opatrenia na to, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií ponúkal na trhu daný subjekt alebo dané nástroje, aktíva, práva a záväzky v súlade s článkom 39 ods. 1 a 2 smernice 2014/59/EÚ“.

524 Článok 39 ods. 2 písm. f) smernice 2014/59 stanovuje, že keď orgán pre riešenie krízových situácií pri predaji uplatní nástroj odpredaja obchodnej činnosti, v čo najväčšej miere sa zameriava na maximalizáciu predajnej ceny dotknutých akcií alebo iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov.

525 Je teda potrebné preskúmať tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých postup nebol vedený so všetkými zárukami potrebnými na dosiahnutie čo najvyššej predajnej ceny Banco Popular.

526 V prvom rade treba poukázať na to, že v rozhodnutí o predaji prijatom 3. júna 2017 SRB vzhľadom na rýchle zhoršovanie stavu likvidity Banco Popular, výrazný pokles hodnoty jej akcií a negatívne účinky, ktoré by zlyhanie banky mohlo mať na finančnú stabilitu, dospela k záveru, že by mala prijať všetky opatrenia nevyhnutné na to, aby mohla v prípade potreby prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie, a že by sa mala zabezpečiť účinnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti, aby sa zaručili ciele riešenia krízových situácií. SRB tak schválila okamžité začatie postupu predaja Banco Popular zo strany FROB a oznámila mu požiadavky týkajúce sa predaja v súlade s článkom 39 smernice 2014/59.

527 V článku 2 písm. b) rozhodnutia o predaji SRB uviedla, že postup predaja by sa mal zamerať na maximalizáciu predajnej ceny a zároveň zohľadniť potrebu rýchleho riešenia krízovej situácie. Uviedla tiež, že hlavným kritériom hodnotenia ponúk je ponúknutá cena.

528 Následne postup predaja Banco Popular viedol FROB podľa ustanovení smernice 2014/59 a zákona č. 11/2015. V tejto súvislosti FROB v liste o postupe predaja prijatom 6. júna 2017 v rámci možného riešenia krízovej situácie Banco Popular vyzval potenciálnych nadobúdateľov, aby sa zúčastnili na postupe predaja a predložili mu ponuku na nadobudnutie 100 % základného imania Banco Popular za podmienok opísaných v tomto liste. V liste o postupe predaja FROB uviedol, že cena navrhovaná v ponukách musí byť jedno euro alebo vyššia.

529 Nakoniec v článku 6.6 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že úsilie o predaj banky Banco Popular, ktoré vyvinul FROB pred prijatím tohto programu, spĺňalo požiadavky stanovené v článku 24 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 39 smernice 2014/59.

530 SRB poukázala na to, že v období bezprostredne predchádzajúcom riešeniu krízovej situácie Banco Popular viedla proces súkromného predaja a v týždni, ktorý sa začal 29. mája 2017, sa ukázalo, že tento proces neuspel. Uviedla, že rozhodnutie obmedziť úsilie vyvíjané v súvislosti s predajom na banky, ktoré už vyjadrili všeobecný záujem o akvizíciu Banco Popular v rámci procesu súkromného predaja, je v súlade s požiadavkami článku 39 smernice 2014/59.

531 SRB uviedla, že po tom, čo FROB uskutočnil postup predaja, boli nakoniec dve banky vyzvané, aby sa na predaji zúčastnili. Konštatovala, že všetci potenciálni nadobúdatelia boli oslovení v ten istý deň, mali prístup do tej istej virtuálnej dátovej miestnosti a pre ich ponuky platili tie isté podmienky a rovnaký termín.

532 SRB nakoniec konštatovala, že z dvoch potenciálnych nadobúdateľov jeden predložil platnú ponuku, a keďže ponuku predložil jediný nadobúdateľ, bolo obozretné akceptovať jeho podmienky, a tak zabrániť nekontrolovanej platobnej neschopnosti banky Banco Popular, ktorá by okrem iného mohla zasiahnuť jej zásadné funkcie.

533 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že postup neprebehol počas dostatočne dlhého obdobia a že nešlo o súťažné konanie, keďže sa uskutočnilo bez zverejnenia a transparentnosti a bez dostatočného počtu potenciálnych nadobúdateľov. Proces súkromného predaja bol „recyklovaný“, nebolo to však vysvetlené v programe riešenia krízovej situácie. Banky z iných členských štátov boli vylúčené a diskriminované.

534 Na úvod treba poukázať na to, že požiadavky týkajúce sa predaja, najmä rozhodnutie obmedziť počet účastníkov postupu predaja, nie sú stanovené v programe riešenia krízovej situácie, ale v rozhodnutí o predaji, ktoré predtým prijala SRB 3. júna 2017.

535 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že dočasné opatrenia, ktorých cieľom je pripraviť konečné rozhodnutie, v zásade nepredstavujú akty, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť (pozri rozsudky zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 39 a citovanú judikatúru, a z 3. júna 2021, Maďarsko/Parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, bod 43 a citovanú judikatúru).

536 Z judikatúry ďalej vyplýva, že dočasný akt nemôže byť predmetom žaloby ani vtedy, keď je preukázané, že na protiprávnosť tohto aktu sa možno odvolávať na podporu žaloby proti konečnému rozhodnutiu, ktorého je uvedený akt prípravnou fázou. Za takých podmienok poskytuje žaloba proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, záruku dostatočnej súdnej ochrany (pozri rozsudok z 15. marca 2017, Stichting Woonpunt a i./Komisia, C-415/15 P, EU:C:2017:216, bod 46 a citovanú judikatúru).

537 V prejednávanej veci SRB v programe riešenia krízovej situácie konštatovala, že postup predaja vedený zo strany FROB spĺňa požiadavky článku 39 smernice 2014/59. Treba však poukázať na to, že FROB zohľadnil požiadavky, ktoré SRB stanovila v rozhodnutí o predaji. Z toho vyplýva, že SRB v programe riešenia krízovej situácie implicitne potvrdila požiadavky na predaj, ktoré sama stanovila v rozhodnutí o predaji.

538 Ďalej treba poukázať na to, že článok 13 ods. 3 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka včasnej intervencie, stanovuje:

„Jednotná rada je oprávnená požadovať, aby inštitúcia alebo materská spoločnosť kontaktovali potenciálnych kupujúcich s cieľom pripraviť sa na riešenie krízovej situácie inštitúcie, pričom sa dodržiavajú kritériá stanovené v článku 39 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ a požiadavky zachovania služobného tajomstva stanovené v článku 88 tohto nariadenia.

…“

539 Treba teda vychádzať z toho, že rozhodnutie o predaji predstavuje dočasný akt prijatý zo strany SRB na účely prípadného riešenia krízovej situácie Banco Popular a že žalobkyni nemožno brániť v tom, aby na podporu svojej žaloby proti programu riešenia krízovej situácie namietala nezákonnosť, ktorou je postihnuté posúdenie obsiahnuté v tomto rozhodnutí.

540 Pokiaľ ide o transparentnosť postupu predaja Banco Popular, treba poukázať na to, že v odôvodnení 4 rozhodnutia o predaji SRB uviedla, že akékoľvek zverejnenie predaja banky by sa malo odložiť, aby sa zabránilo negatívnym účinkom na finančnú stabilitu.

541 Takáto možnosť je výslovne upravená v článku 39 ods. 2 poslednom pododseku smernice 2014/59, ktorý stanovuje, že akékoľvek zverejnenie skutočnosti, že inštitúcia sa ponúka na trhu, ktoré by sa inak požadovalo v súlade s článkom 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)

č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 1), sa môže oddialiť v súlade s článkom 17 ods. 4 alebo 5 uvedeného nariadenia.

542 Odôvodnenie 64 smernice 2014/59 v tejto súvislosti uvádza:

„Informácie o ponúkaní inštitúcie, ktorá zlyháva, na trhu a o rokovaniach s potenciálnymi nadobúdateľmi pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti budú mať pravdepodobne systémový význam. Na zabezpečenie finančnej stability by malo byť možné odložiť na nevyhnutný čas zverejnenie takýchto informácií požadovaných nariadením… č. 596/2014 tak, aby bolo možné vypracovať plán a štruktúru riešenia krízových situácií inštitúcie v súlade s lehotami na odklad povolenými na základe režimu, ktorý sa uplatňuje, keď dochádza k zneužívaniu trhu.“

543 Z toho vyplýva, že požiadavka transparentnosti stanovená v článku 39 ods. 2 písm. a) smernice 2014/59 sa má vykladať v tom zmysle, že sa týka priebehu postupu predaja, a nie prípadných opatrení zverejňujúcich tento postup.

544 Pokiaľ ide o obmedzenie postupu predaja na subjekty, ktoré sa zúčastnili na procese súkromného predaja vedenom zo strany Banco Popular, spomenutom v bode 33 vyššie, SRB v článku 2 písm. a) bode i) rozhodnutia o predaji uvádza niekoľko dôvodov, ktoré opodstatňujú jej rozhodnutie vyzvať FROB, aby kontaktoval len týchto piatich účastníkov.

545 V tejto súvislosti SRB uviedla:

„Pokiaľ ide o výber jednotlivých nadobúdateľov, ktorých treba osloviť, FROB v každom prípade osloví dostatočný počet kupujúcich na základe preskúmania záujmu trhu o investovanie do bankových činností. Vzhľadom na potrebu ukončiť postup predaja v extrémne krátkom čase záujem prejavený počas procesu súkromného predaja predstavuje informáciu o analýze záujmu trhu. V priebehu procesu súkromného predaja bolo kontaktovaných niekoľko potenciálnych uchádzačov pôsobiacich na španielskom a medzinárodnom trhu. Len päť strán vyjadrilo predbežný záujem, a preto boli vyzvané, aby predložili nezáväzné ponuky v procese súkromného predaja.

FROB bude kontaktovať päť subjektov, ktoré boli vyzvané, aby predložili ponuky v procese súkromného predaja.

Kontaktovanie týchto piatich strán je odôvodnené finančnou stabilitou a značným rizikom, že úsilie o predaj banky širšiemu okruhu potenciálnych kupujúcich, zverejnenie rizík a posúdení alebo identifikácia zásadných a nezásadných funkcií banky povedie k ďalšej neistote a strate dôvery trhu. Okrem toho kontaktovanie viacerých kupujúcich by mohlo zvýšiť pravdepodobnosť úniku, a tým aj riziko, že banka by mohla byť predmetom riešenia krízovej situácie v mimoriadne krátkom čase.

Okrem toho vzhľadom na naliehavosť a veľmi obmedzený čas, ktorý by mal byť k dispozícii na postup predaja, by pozvanie väčšieho počtu účastníkov zvýšilo zložitosť postupu. Navyše na základe informácií získaných od banky je otázne, či uchádzači, ktorí ešte neprejavili záujem o proces súkromného predaja, predložia ponuky.

V súlade s článkom 24 ods. 3 nariadenia sa SRB bude usilovať nájsť rovnováhu medzi požiadavkami na predaj a potrebou dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií. SRB sa predovšetkým čiastočne odchýli od požiadaviek na predaj, a to z dôvodu naliehavosti okolností a najmä z dôvodu významného ohrozenia finančnej stability, ktoré by vyplynulo zo zlyhania banky, a skutočnosti, že dodržanie potreby kontaktovať širšie spektrum kupujúcich by tiež oslabilo účinnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“

546 Treba poukázať na to, že článok 39 ods. 2 druhý pododsek smernice 2014/59 stanovuje, že s výhradou nenáležitého uprednostňovania a diskriminácie potenciálnych kupujúcich zásady uvedené v tomto odseku nebránia orgánu pre riešenie krízových situácií vo vyhľadávaní konkrétnych potenciálnych kupujúcich.

547 V dôsledku toho je rozhodnutie SRB požiadať FROB, aby sa obrátil len na päť inštitúcií, ktoré sa zúčastnili na procese súkromného predaja, v súlade s týmto ustanovením.

548 Žalobkyňa neuvádza nijaké tvrdenie, ktoré by preukazovalo, že obmedzenie počtu potenciálnych nadobúdateľov na piatich účastníkov procesu súkromného predaja neumožnilo skutočnú cenovú súťaž medzi nimi.

549 V tejto súvislosti nemožno SRB vytýkať okolnosti, ktoré nastali počas postupu, a to že štyria z piatich účastníkov sa vzdali práva predložiť záväznú ponuku a že jediná predložená záväzná ponuka navrhovala kúpnu cenu vo výške jedného eura.

550 Okrem toho sa toto rozhodnutie zakladalo na objektívnom kritériu, a to na záujme o kúpu Banco Popular, ktorý už tieto podniky prejavili, a bolo odôvodnené veľmi krátkou lehotou, v ktorej mal byť postup predaja ukončený. Ako zdôraznila SRB, rozšírenie postupu na väčší počet účastníkov by mohlo postup spomaliť, ale aj zvýšiť riziko úniku informácií o situácii Banco Popular, a tým aj riziká pre finančnú stabilitu.

551 V dôsledku toho žalobkyňa nesprávne tvrdí, že tento postup bol diskriminačný. Rozhodnutie obrátiť sa len na inštitúcie, ktoré prejavili záujem o nadobudnutie Banco Popular v rámci procesu súkromného predaja, v zásade nevylučovalo inštitúcie z iných členských štátov.

552 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že proces súkromného predaja bol otvorený pre všetky španielske alebo medzinárodné hospodárske subjekty. Žalobkyňa nevysvetľuje, z akého dôvodu by ďalšie španielske alebo zahraničné inštitúcie, ktoré neprejavili záujem o nadobudnutie Banco Popular v čase procesu súkromného predaja, mali záujem o niekoľko týždňov neskôr, keď FROB začal postup predaja. Okrem toho, keďže akékoľvek verejné informácie týkajúce sa realizácie postupu predaja boli vylúčené, žalobkyňa nevysvetľuje, na základe akých nediskriminačných kritérií mohli byť oslovené iné subjekty.

553 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že postup predaja nebol súťažný.

554 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že postup bol postihnutý nezrovnalosťami, ktoré skreslili predajnú cenu. FROB podpísal dohody o mlčanlivosti s potenciálnymi kupujúcimi, skôr ako bola spoločnosť Banco Popular vyhlásená za zlyhávajúcu alebo pravdepodobne zlyhávajúcu, a preto sa postup riešenia krízových situácií začal, keď ešte neboli splnené podmienky. Poukazuje na to, že Banco Santander predložila ponuku 7. júna 2017 o 3 h 12, hoci súťažné konanie sa skončilo.

555 Pokiaľ ide o priebeh postupu, treba pripomenúť, že z piatich potenciálnych nadobúdateľov, ktorých oslovil FROB, sa dvaja rozhodli, že sa na postupe predaja nezúčastnia, a jedného vylúčila ECB z dôvodov súvisiacich s bankovým dohľadom. Dňa 4. júna 2017 dvaja potenciálni nadobúdatelia, ktorí sa rozhodli zúčastniť na postupe predaja, Banco Santander a BBVA, podpísali dohodu o mlčanlivosti a 5. júna 2017 získali prístup do virtuálnej dátovej miestnosti. Dňa 6. júna 2017 im FROB zaslal list o postupe predaja, ako aj kúpno-predajnú zmluvu *(Sale and Purchase Agreement)*. BBVA listom zo 6. júna 2017 informovala FROB, že sa rozhodla nepredložiť ponuku.

556 Listom zo 7. júna 2017 FROB informoval SRB o výsledkoch postupu predaja a uviedol, že spoločnosť Banco Santander 7. júna o 3 h 12 predložila ponuku a že za predaj akcií banky Banco Popular ponúka cenu jedno euro. FROB navrhol, aby bola spoločnosť Banco Santander ako predkladateľ ponuky v rámci súťažného postupu predaja banky Banco Popular určená ako nadobúdateľ banky Banco Popular v programe riešenia krízovej situácie.

557 SRB v programe riešenia krízovej situácie uviedla, že postup predaja Banco Popular vedený zo strany FROB spĺňal požiadavky stanovené v článku 24 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 39 smernice 2014/59, a prijala návrh FROB na určenie banky Banco Santander ako nadobúdateľa Banco Popular.

558 Okrem toho v liste o postupe predaja FROB stanovil časový harmonogram priebehu postupu predaja Banco Popular. Tento harmonogram stanovoval, že záväzné ponuky sa musia predložiť do polnoci 6. júna 2017. V časovom harmonograme bolo ďalej uvedené, že 7. júna 2017 o 1 h 00 budú kontaktovaní predkladatelia ponúk s cieľom dokončiť postup a vybrať ponuku, následne mal byť o 5 h 30 (v prípade potreby) prijatý program riešenia krízovej situácie zo strany SRB a vykonaná kúpno-predajná zmluva, potom mal o 6 h 30 nasledovať vykonávací akt FROB a o 7 h 00 uzavretie a oznámenie transakcie.

559 Treba poukázať na to, že žalobkyňa nevysvetľuje, ktoré ustanovenie bolo porušené skutočnosťou, že FROB začal postup predaja predtým, ako bola Banco Popular vyhlásená za zlyhávajúcu alebo pravdepodobne zlyhávajúcu, ani aké to malo účinky na predajnú cenu.

560 Okrem toho, ak by FROB musel so začatím postupu predaja čakať, kým bude Banco Popular vyhlásená za zlyhávajúcu alebo pravdepodobne zlyhávajúcu, postup by sa nemohol uskutočniť dostatočne rýchlo na to, aby sa zabránilo likvidácii Banco Popular, a nedosiahli by sa ciele riešenia krízovej situácie.

561 Ako uviedla Banco Santander, harmonogram postupu predaja stanovený v liste o postupe predaja mal umožniť ukončenie všetkých formalít 7. júna 2017 o 7 h 00, aby Banco Popular mohla normálne fungovať po otvorení trhov, a to najmä s cieľom vyhnúť sa prerušeniu vykonávania svojich zásadných funkcií.

562 Keďže Banco Santander bola jediným účastníkom postupu, ktorý predložil záväznú ponuku, a keďže po oznámení BBVA bolo isté, že ani jedna z ostatných inštitúcií vyzvaných na účasť na postupe predaja ponuku nepredloží, FROB túto ponuku prijal, hoci bola predložená po uplynutí lehoty stanovenej v liste o postupe predaja.

563 Okrem toho z článku 24 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 vyplýva:

„Jednotná rada uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti bez toho, aby boli splnené požiadavky na ponúkanie na trhu stanovené v odseku 2 písm. e), ak skonštatuje, že súlad s uvedenými požiadavkami by pravdepodobne narušil plnenie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízových situácií, a najmä, ak sú splnené tieto podmienky:

a) domnieva sa, že existuje podstatné ohrozenie finančnej stability spôsobené alebo zhoršené zlyhaním alebo pravdepodobným zlyhaním inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši; a

b) sa domnieva, že súlad s uvedenými požiadavkami by pravdepodobne narušil účinnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti pri riešení tejto hrozby alebo plnení cieľa riešenia krízových situácií uvedeného v článku 14 ods. 2 písm. b).“

564 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako je uvedené v bode 532 vyššie, SRB v článku 6.6 programu riešenia krízovej situácie poukázala na to, že keďže ponuku predložil jediný nadobúdateľ, bolo obozretné akceptovať jeho podmienky, a tak zabrániť nekontrolovanej platobnej neschopnosti banky Banco Popular, ktorá by okrem iného mohla zasiahnuť jej zásadné funkcie.

565 Keby totiž SRB neprijala návrh FROB na vymenovanie spoločnosti Banco Santander za nadobúdateľa banky Banco Popular, táto banka by bola zlikvidovaná. Ako však bolo konštatované v rámci analýzy piateho žalobného dôvodu, v súlade s článkom 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 by likvidácia Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania neumožnila dosiahnuť ciele uvedené v článku 14 tohto nariadenia v rovnakom rozsahu ako riešenie krízovej situácie. Predovšetkým bolo konštatované, že riešenie krízovej situácie bolo potrebné na dosiahnutie cieľov spočívajúcich v zabezpečení kontinuity vykonávania zásadných funkcií Banco Popular a v zabránení významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu.

566 FROB zaslal SRB výsledky postupu predaja Banco Popular v dostatočnom časovom predstihu, aby SRB mohla prijať program riešenia krízovej situácie a predložiť ho Komisii 7. júna 2017 o 5 h 13. Komisia tak prijala rozhodnutie, ktoré umožnilo nadobudnutie účinnosti programu riešenia krízovej situácie v ten istý deň o 6 h 30. Priebeh postupu teda umožnil FROB ukončiť všetky formálne náležitosti a uzavrieť predaj pred uplynutím lehoty stanovenej v liste o postupe predaja, t. j. pred 7 h 00 dňa 7. júna 2017.

567 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Banco Santander vedela, že predkladá ponuku ako jediná, a preto navrhla minimálnu cenu, stačí uviesť, že toto tvrdenie je založené na nepodloženom tvrdení, že Banco Santander bola informovaná o tom, že je jediným uchádzačom, pred ukončením postupu predaja, ktorý organizoval FROB.

568 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že postup predaja bol postihnutý nezrovnalosťami, a nemôže tvrdiť, že priebeh postupu predaja neviedol k maximálnej predajnej cene.

569 Prvú časť žalobného dôvodu preto treba zamietnuť.

b) O druhej časti žalobného dôvodu, ktorá sa týka ocenenia 2

570 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že ocenenie 2 je nesprávne a že SRB porušila článok 20 nariadenia č. 806/2014 a svoju povinnosť odôvodnenia.

571 Druhá časť žalobného dôvodu je v podstate rozdelená do piatich výhrad. Po prvé žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila svoju povinnosť odôvodnenia, keďže ocenenie 2 nebolo pripojené k programu riešenia krízových situácií. Po druhé tiež tvrdí, že SRB porušila článok 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, keďže ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“. V tejto súvislosti tvrdí, že ocenenie 2 bolo nespoľahlivé, keďže spoločnosť Deloitte uznala, že sa zakladalo na nedostatočných informáciách. Tvrdí, že ocenenie 2 môže byť spoľahlivé len vtedy, ak je doplnené konečným ocenením. Po tretie spochybňuje metódu použitú pri ocenení 2. Po štvrté tvrdí, že ocenenie 2 bolo v rozpore s ocenením 1 a so skutočnosťou, že Banco Popular bola považovaná za platobne schopnú, že nezohľadňovalo trhovú hodnotu Banco Popular a že bezdôvodne zahŕňalo rezervy na vyrovnanie strát. Po piate žalobkyňa tvrdí, že podľa znaleckého posudku ocenenia 2 z 2. decembra 2018, ktorý je pripojený k replike (ďalej len „znalecký posudok“), obsahuje ocenenie 2 zjavne nesprávne posúdenie.

572 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že ocenenie Banco Popular, ktoré sa uskutočnilo pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, zahŕňa dve správy, ktoré sú pripojené k programu riešenia krízovej situácie.

573 Ocenenie 1 z 5. júna 2017 vypracovala SRB podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014 a jeho cieľom bolo poskytnúť informácie, na základe ktorých by sa dalo určiť, či sú splnené podmienky na začatie postupu riešenia krízovej situácie, definované v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

574 Ocenenie 2 zo 6. júna 2017 vypracovala spoločnosť Deloitte ako nezávislý expert podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

575 V programe riešenia krízovej situácie je uvedené, že vzhľadom na naliehavosť situácie bolo cieľom ocenenia 2, vykonaného v súlade s článkom 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014, odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, pričom na základe týchto informácií môže SRB určiť, čo predstavuje komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

576 V ocenení 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že vychádza z požiadaviek článku 36 smernice 2014/59 (ktorý zodpovedá článku 20 nariadenia č. 806/2014) a z kapitoly 3 konečného návrhu regulačných technických predpisov EBA č. 2017/05 a 2017/06 z 23. mája 2017 o ocenení na účely riešenia krízových situácií a o ocenení na určenie rozdielu v zaobchádzaní v dôsledku riešenia krízových situácií, ktoré stanovuje smernica 2014/59 (ďalej len „technické predpisy EBA“).

577 Článok 36 ods. 15 smernice 2014/59 oprávňuje EBA na vypracovanie návrhov regulačných technických predpisov spresňujúcich kritériá, na základe ktorých sa majú vykonať ocenenia v rámci postupu riešenia krízovej situácie.

578 Kapitola 3 technických predpisov EBA sa týka návrhu regulačných technických predpisov č. 2017/05 o ocenení na účely riešenia krízových situácií (ďalej len „regulačné technické predpisy“) a v súlade s článkom 36 ods. 15 smernice 2014/59 obsahuje najmä návrh delegovaného nariadenia Komisie, ktorým sa smernica 2014/59 dopĺňa o regulačné technické predpisy špecifikujúce kritériá metodiky, ktorá sa má použiť na ocenenie hodnoty aktív a pasív inštitúcií alebo subjektov.

579 Ďalej treba poznamenať, že ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie tieto regulačné technické predpisy neboli záväzné, keďže článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že na SRB, Radu a Komisiu sa vzťahujú záväzné regulačné a vykonávacie technické predpisy vypracované orgánom EBA, ak boli prijaté Komisiou. Tieto regulačné technické predpisy boli začlenené do delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/345 zo 14. novembra 2017, ktorým sa dopĺňa smernica 2014/59, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa stanovujú kritériá týkajúce sa metodiky odhadovania hodnoty aktív a záväzkov inštitúcií alebo subjektov (Ú. v. EÚ L 67, 2018, s. 8).

580 V článku 6.3 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že pri rozhodovaní o odpísaní a konverzii kapitálových nástrojov banky Banco Popular sa opierala o ocenenie 2, doplnené a potvrdené výsledkami postupu predaja, ktorý viedol FROB.

581 Keďže ocenenie 2 obsahuje komplexné technické a ekonomické posúdenie, je potrebné priznať SRB širokú mieru voľnej úvahy, keď dospela k záveru, že ocenenie 2 je právoplatným základom pre rozhodnutie o opatrení riešenia krízovej situácie.

582 V súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 114 až 119 vyššie teda Všeobecný súd vykonáva obmedzené posúdenie, ktorým len overí, či sa SRB nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že ocenenie 2 je v súlade s požiadavkami článku 20 nariadenia č. 806/2014. Žalobkyni prináleží predložiť dostatočné dôkazy o tom, že ocenenie 2 nie je prípustné.

1) O prvej výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

583 Žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila svoju povinnosť odôvodnenia, keďže ocenenie 2 nebolo pripojené k programu riešenia krízovej situácie a následným sprístupnením cenzurovanej verzie tohto ocenenia porušenie nebolo ukončené. Domnieva sa, že nedostatok odôvodnenia nemožno napraviť po podaní žaloby.

584 Treba pripomenúť, že ocenenie 2 bolo uverejnené na internetovej stránke SRB 2. februára a 31. októbra 2018 v zneniach, ktoré boli čoraz menej upravené.

585 V tomto smere treba poukázať na to, že v nadväznosti na tieto uverejnenia žalobkyňa v replike neuvádza nijaké tvrdenie týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia ocenenia 2. Tvrdí len to, že sprístupnenie neutajenej verzie ocenenia 2 neodstránilo porušenie povinnosti odôvodnenia.

586 Okrem toho treba konštatovať, že následné zverejnenia na internetovej stránke SRB sa týkajú programu riešenia krízovej situácie a ocenení 1 a 2 v pôvodných verziách. Cieľom týchto zverejnení bolo poskytnúť verejnosti prístup k častiam týchto dokumentov, ktoré sa pôvodne považovali za dôverné.

587 Nešlo o to, aby SRB zverejnila informácie, ktoré pôvodne neboli zahrnuté do programu riešenia krízovej situácie ani do ocenení 1 a 2 a ktoré mali doplniť ich odôvodnenie. Týmto tvrdením si žalobkyňa zamieňa uverejnenie rozhodnutia, teda zverejnenie odôvodnenia, a doplnenie odôvodnenia o dodatočné informácie, ktoré v ňom v čase jeho prijatia neboli uvedené.

588 V dôsledku toho treba prvú výhradu zamietnuť.

2) O druhej výhrade týkajúcej sa spoľahlivosti ocenenia 2

589 Žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 2 nebolo spoľahlivé, keďže spoločnosť Deloitte uznala, že sa zakladalo na nedostatočných informáciách.

590 V tomto smere treba poukázať na to, že v sprievodnom liste k oznámeniu ocenenia 2 adresovanom SRB spoločnosť Deloitte uviedla, že vzhľadom na zlý stav likvidity banky Banco Popular bola požiadaná o vykonanie ocenenia v mimoriadne krátkom čase. Hlavnú časť práce vykonala za dvanásť dní odo dňa, keď získala prístup k dokumentácii, hoci taký projekt by mal za normálnych okolností trvať šesť týždňov. Spoločnosť Deloitte poukázala na to, že medzi dostupnými informáciami sa vyskytlo niekoľko medzier a nezrovnalostí. Uviedla, že ocenenie treba brať ako vysoko neisté a predbežné podľa článku 36 smernice 2014/59 a že rezerva na dodatočné straty bola zahrnutá do ocenenia v súlade s článkom 36 ods. 9 smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

591 Článok 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 výslovne upravuje prípad, keď vzhľadom na naliehavosť situácie nie je možné dodržať požiadavky uvedené v odsekoch 7 a 9 tohto článku, konkrétne najmä prípad, keď nie je možné doplniť ocenenie určitými informáciami z účtovných kníh a záznamov. Navyše toto ustanovenie uznáva existenciu neistoty, ktorá je vlastná každému predbežnému oceneniu, keď v druhom pododseku stanovuje, že toto ocenenie zahŕňa rezervu na dodatočné straty.

592 V súlade s týmto ustanovením tak spoločnosť Deloitte len uviedla, že vzhľadom na obmedzený čas, ktorý mala k dispozícii na vykonanie ocenenia, musela vychádzať z neúplných informácií. Spresnila, že ňou vykonané ocenenie treba považovať za predbežné ocenenie v zmysle článku 36 ods. 9 smernice 2014/59.

593 Navyše z článku 20 ods. 13 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že vzhľadom na naliehavosť situácie SRB mohla pri prijímaní programu riešenia krízovej situácie vychádzať z ocenenia 2 vykonaného podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014, čo žalobkyňa nespochybňuje.

594 Treba preto vychádzať z toho, že vzhľadom na časové obmedzenia a dostupné informácie sú určité neistoty a aproximácie vlastné každému predbežnému oceneniu vykonanému podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 a že výhrady, ktoré vyjadrila spoločnosť Deloitte, neznamenajú, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

595 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 2 môže byť spoľahlivé len vtedy, ak je doplnené o konečné ocenenie. SRB však potvrdila, že konečné ocenenie *ex post* sa neuskutoční.

596 V tomto smere SRB 30. júla 2018 v odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania uviedla, že po ocenení 2 nebude nasledovať konečné ocenenie *ex post*. Uviedla, že z dôvodu osobitostí prejednávanej veci dospela k záveru, že konečné

ocenenie *ex post* by nemalo nijaký praktický význam v rámci článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 ani by neviedlo k rozhodnutiu o kompenzácii upravenej v článku 20 ods. 12 tohto nariadenia.

597 Treba poukázať na to, že konečné ocenenie *ex post* stanovené v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 sa zo svojej podstaty vykonáva po prijatí programu riešenia krízovej situácie a rozhodnutia Komisie.

598 Navyše, ako je uvedené v bode 593 vyššie, podľa článku 20 ods. 13 nariadenia č. 806/2014 také predbežné ocenenie, akým je ocenenie 2, predstavuje právoplatný základ na prijatie programu riešenia krízovej situácie.

599 Stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa zákonnosť aktu Únie posudzuje na základe skutkových alebo právnych okolností existujúcich v deň prijatia aktu (pozri rozsudok z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že je vylúčené, aby sa pri posudzovaní zákonnosti tohto aktu zohľadnili skutočnosti, ktoré nastali po dátume prijatia aktu Únie (pozri rozsudok zo 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisia, T-201/11, EU:T:2014:1096, bod 64 a citovanú judikatúru).

600 Z toho vyplýva, že to, či po prijatí programu riešenia krízovej situácie bolo alebo nebolo vykonané konečné ocenenie *ex post*, nemá vplyv na platnosť napadnutých rozhodnutí, keďže také ocenenie je zjavne vykonané až po prijatí programu.

601 V dôsledku toho treba druhú výhradu zamietnuť.

3) O tretej výhrade týkajúcej sa metódy použitej pri ocenení 2

602 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že spoločnosť Deloitte v ocenení 2 vychádzala z toho, že ocenenie Banco Popular sa musí vykonať v rámci scenára likvidácie, čo znamená uplatnenie kritérií článku 20 ods. 16 a 17 nariadenia č. 806/2014, to je však zjavne nesprávne posúdenie a je to v rozpore s článkom 20 ods. 8 tohto nariadenia. Domnieva sa, že v ocenení 2 sa nemohlo uplatniť kritérium hodnoty banky pri likvidácii, ktoré je relevantným kritériom pre ocenenie 3, ktoré je odlišné od ocenenia 2.

603 Treba poukázať na to, že toto tvrdenie je založené na nesprávnom pochopení metodiky použitej v ocenení 2. Ocenenie 2 sa totiž skladá z dvoch častí, pričom prvá obsahuje predbežné ocenenie banky Banco Popular a druhá spočíva v simulácii scenára likvidácie. Cieľom prvej časti je určiť hospodársku hodnotu banky Banco Popular v rámci uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Cieľom druhej časti je určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania podľa španielskych právnych predpisov.

604 SRB prijala program riešenia krízovej situácie po zohľadnení prvej časti ocenenia 2, ktorá obsahuje ocenenie aktív a pasív banky Banco Popular ako také. Naopak, keďže spoločnosť Deloitte uviedla, že v danom štádiu nemá k dispozícii všetky potrebné informácie ani dostatočný čas na vykonanie odhadu, ktorý by bol viac ako orientačný, druhá časť ocenenia 2 zodpovedá prvej simulácii podľa článku 20 ods. 9 nariadenia č. 806/2014. Ocenenie 3, ktoré je konečným ocenením a má v súlade s článkom 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania, bolo vykonané po vyriešení krízovej situácie.

605 Hodnota pri likvidácii, ktorej použitie spoločnosťou Deloitte žalobkyňa spochybňuje, však zodpovedá druhej časti ocenenia 2. V rámci prvej časti spoločnosť Deloitte vzala do úvahy hodnotu banky Banco Popular pri odpredaji.

606 Pokiaľ ide o použitú metodiku, spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uviedla, že na určenie hospodárskej hodnoty použila scenár predaja banky v súlade s nástrojom odpredaja obchodnej činnosti. V súlade s článkom 20 ods. 5 písm. f) nariadenia č. 806/2014 bolo cieľom ocenenia podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj znalosti SRB o tom, čo predstavuje komerčné podmienky na účely článku 24 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia.

607 Spoločnosť Deloitte vysvetlila, že „cieľom [jej] hospodárskeho ocenenia je poskytnúť odhad hodnoty, ktorú by bolo možné ponúknuť potenciálnemu nadobúdateľovi banky ako celku po otvorenej, spravodlivej a konkurenčnej dražbe (‚hodnota pri odpredaji' v súlade s článkom 11 regulačných technických predpisov…)".

608 Z odôvodnenia 6 regulačných technických predpisov vyplýva, že najprimeranejšiu oceňovaciu základňu (hodnotu pri držbe alebo hodnotu pri odpredaji) treba vybrať v závislosti od konkrétnych opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré plánuje prijať orgán na riešenie krízových situácií.

609 Pokiaľ ide o výber oceňovacej základne, článok 11 ods. 4 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 11 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/345, stanovuje:

„Ak sa v opatreniach na riešenie krízových situácií uvedených v článku 10 ods. 1 požaduje, aby subjekt, ktorý naďalej nepretržite pokračuje v činnosti, si ponechal aktíva a záväzky, tak odhadca používa hodnotu pri držbe ako primeranú oceňovaciu základňu. Hodnota pri držbe môže predpokladať normalizáciu trhových podmienok, ak sa to považuje za spravodlivé, obozretné a realistické.

Hodnota pri držbe sa nepoužíva ako oceňovacia základňa, ak sú aktíva prevedené na subjekt pre správu aktív v súlade s článkom 42 smernice 2014/59/EÚ alebo na preklenovaciu inštitúciu v súlade s článkom 40 uvedenej smernice, alebo ak sa používa nástroj odpredaja obchodnej činnosti podľa článku 38 smernice 2014/59/EÚ."

610 Podľa článku 12 ods. 4 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/345, „ak situácia bráni subjektu držať aktívum alebo pokračovať v obchodnej činnosti, alebo ak orgán pre riešenie krízových situácií odpredaj inak považuje za potrebný na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií, očakávané peňažné toky sa uvádzajú v hodnotách pri odpredaji očakávaných v zmysle daného obdobia odpredaja".

611 Faktory, ktoré je potrebné zvážiť pri určovaní hodnoty pri odpredaji na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti, sú definované v článku 12 ods. 5 až 7 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 5 až 7 delegovaného nariadenia 2018/345.

612 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže tvrdiť, že hodnota pri odpredaji nepredstavovala správnu metodiku na stanovenie hodnoty banky Banco Popular v rámci ocenenia 2.

613 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 2 nezohľadňovalo trhovú hodnotu Banco Popular pred riešením krízovej situácie.

614 Treba poukázať na to, že trhová hodnota akcie Banco Popular pred prijatím rozhodnutia o riešení krízovej situácie nemôže byť kritériom na posúdenie hodnoty Banco Popular pri odpredaji v rámci uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

615 Článok 2 ods. 1 regulačných technických predpisov stanovuje:

„Pri vykonávaní ocenenia odhadca zohľadňuje okolnosti, ktoré majú vplyv na očakávané peňažné toky, ako aj diskontné sadzby uplatniteľné na aktíva a záväzky subjektu, a usiluje sa verne zobraziť finančnú pozíciu subjektu v súvislosti s možnosťami a rizikami, s ktorými sa zaoberá.“

616 Pokiaľ ide konkrétnejšie o hodnotu pri odpredaji, článok 12 ods. 5 regulačných technických predpisov stanovuje:

„Odhadca určuje hodnotu pri odpredaji tak, že vychádza z peňažných tokov po odpočítaní nákladov na likvidáciu a očakávanej hodnoty všetkých poskytnutých záruk, ktoré subjekt môže odôvodnene očakávať za v súčasnosti prevládajúcich trhových podmienok prostredníctvom riadneho odpredaja alebo prevodu aktív alebo záväzkov. Ak je to primerané, odhadca môže určiť hodnotu pri odpredaji uplatnením zníženia pre prípadnú zľavu pri urýchlenom odpredaji na pozorovateľnú trhovú cenu uvedeného odpredaja alebo prevodu, pričom zohľadňuje opatrenia, ktoré sa majú prijať v rámci programu riešenia krízových situácií. S cieľom určiť hodnotu pri odpredaji aktív, pre ktoré neexistuje likvidný trh, odhadca zohľadňuje pozorovateľné ceny na trhoch, na ktorých sa obchoduje s podobnými aktívami, alebo modelové výpočty, pričom používa pozorovateľné trhové ukazovatele, v prípade potreby odrážajúce zľavy pre nelikviditu.“

617 Cieľom ocenenia 2 bolo určiť, koľko by bol potenciálny nadobúdateľ ochotný zaplatiť za Banco Popular za okolností existujúcich v čase prijatia programu riešenia krízovej situácie. V tomto smere, pokiaľ ide o metodiku použitú v ocenení 2, spoločnosť Deloitte uviedla, že prijala prístup podľa jednotlivých kategórií, pričom upravila účtovné hodnoty každej triedy aktív a pasív s cieľom odhadnúť straty a zisky, ako aj ďalšie úpravy, ktoré by na hodnotu uplatnil každý nadobúdateľ. Vytvorila rozpätie ocenenia pre každú triedu aktív a pasív.

618 Na jednej strane je potrebné vychádzať z toho, že trhová hodnota Banco Popular pred vyhlásením jej zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania nemôže predstavovať kritérium na určenie hodnoty banky pri odpredaji. V tejto súvislosti, ako uvádza Komisia, trhy nevedeli o blížiacom sa riešení krízovej situácie Banco Popular, o rozsahu zamýšľaných opatrení a o tom, že ak by sa riešenie krízovej situácie neuskutočnilo, Banco Popular by bola predmetom konkurzného konania, takže cena akcií tejto inštitúcie pred riešením krízovej situácie nevyhnutne nezodpovedala jej skutočnej hospodárskej hodnote.

619 Na druhej strane trhová hodnota akcie Banco Popular nemôže predstavovať postačujúcu informáciu na to, aby bolo možné vykonať odhad podľa kategórií alebo skupín aktív.

620 Z týchto dôvodov na rozdiel od toho, čo sa uvádza v znaleckom posudku, trhovú hodnotu Banco Popular nemožno považovať za ukazovateľ jej hodnoty na účely ocenenia 2.

621 Okrem toho spoločnosť Deloitte v ocenení 2 vysvetlila, prečo trhová hodnota Banco Popular nie je vhodnou metodikou na posúdenie jej hodnoty pri odpredaji. Spoločnosť Deloitte predovšetkým uviedla, že vzhľadom na situáciu, v ktorej sa banka ocitla, cena akcií zaznamenala značnú volatilitu.

622 V tejto súvislosti sa v znaleckom posudku uvádza, že „prevládajúca cena akcií je priamym dôkazom ceny, ktorú bol kupujúci ochotný zaplatiť za malý balík akcií bez ohľadu na jeho volatilitu“. Stačí však pripomenúť, že hodnota pri odpredaji, ktorú mala spoločnosť Deloitte odhadnúť, sa týkala akvizície celej spoločnosti Banco Popular, a nie iba niekoľkých akcií.

623 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 2 zahŕňa neopodstatnené rezervy na straty, čo je v rozpore s článkom 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

624 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 20 ods. 10 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 spresňuje, že predbežné ocenenie uvedené v prvom pododseku zahŕňa rezervu na dodatočné straty spolu s primeraným odôvodnením.

625 Článok 13 regulačných technických predpisov vymedzuje metodiku výpočtu a zahrnutia rezervy na dodatočné straty v rámci predbežného ocenenia a stanovuje:

„1. Na riešenie neistoty v prípade predbežného ocenenia vykonaného v súlade s článkom 36 ods. 4 písm. b) až g) smernice 2014/59/EÚ odhadca zahŕňa do ocenenia rezervu, aby mohol zohľadniť skutočnosti a okolnosti potvrdzujúce existenciu dodatočných strát neistej sumy alebo časového hľadiska. Predpoklady, z ktorých vychádza výpočet rezervy, sú primerane vysvetlené a odôvodnené odhadcom, aby sa zamedzilo dvojitému započítavaniu neistoty.

2. S cieľom určiť veľkosť rezervy odhadca identifikuje faktory, ktoré môžu ovplyvniť očakávané peňažné toky v dôsledku pravdepodobne prijatých opatrení na riešenie krízových situácií.“

626 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že spoločnosť Deloitte v sprievodnom liste k oceneniu 2 výslovne uviedla, že toto ocenenie zahŕňa rezervu na dodatočné straty v súlade s článkom 36 ods. 9 smernice 2014/59 a že uplatňuje regulačné technické predpisy, ktoré stanovujú, že ocenenie musí zahŕňať rezervu na dodatočné straty. Spoločnosť Deloitte uviedla, že rezerva na dodatočné straty je neoddeliteľnou súčasťou ocenenia 2 a že podrobnosti sú uvedené v správe o ocenení 2 a jej prílohe.

627 Pokiaľ ide o odôvodnenie tejto rezervy, treba poukázať na to, že v ocenení 2 spoločnosť Deloitte pre každú kategóriu aktív poskytla vysvetlenia týkajúce sa rôznych okolností, ktoré by mohli viesť k dodatočným stratám, a spomenula neistoty týkajúce sa ich posúdenia. Spoločnosť Deloitte tak odôvodnila zahrnutie rezervy na dodatočné straty v súlade s požiadavkami regulačných technických predpisov.

628 Treba poukázať na to, že žalobkyňa neuvádza nijaké tvrdenie, ktoré by spochybňovalo tieto vysvetlenia uvedené v ocenení 2. V znaleckom posudku znalec tvrdí len to, že spoločnosť Deloitte nevyčíslila, nevysvetlila ani neodôvodnila rezervu na dodatočné straty.

629 V dôsledku toho treba tretiu výhradu zamietnuť.

4) O štvrtej výhrade týkajúcej sa rozporu s ocenením 1

630 Žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 2 je v rozpore so skutočnosťou, že Banco Popular bola považovaná za platobne schopnú v ocenení 1 a v posúdení situácie Banco Popular s cieľom zistiť, či zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré vykonala ECB, ako aj so skutočnosťou, že Národná banka Španielska 5. júna 2017 vyhlásila Banco Popular za platobne schopnú.

631 Treba pripomenúť, že 5. júna 2017 SRB schválila ocenenie 1 podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorého cieľom bolo poskytnúť informácie na účely určenia, či sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov. SRB predovšetkým uviedla, že účelom ocenenia 1 bolo pomôcť určiť, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014.

632 Je pravda, že technické predpisy EBA prijaté 23. mája 2017 neboli záväzné, ale boli k dispozícii ku dňu vykonania ocenenia 2. V ocenení 2 spoločnosť Deloitte výslovne uvádza, že splnila požiadavky technických predpisov EBA.

633 V úvodnom zhrnutí sa v technických predpisoch EBA uvádza potreba rozlišovať medzi dvoma typmi ocenenia pred riešením krízovej situácie, a to na jednej strane ocenením 1, vykonaným podľa článku 36 ods. 4 písm. a) smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, a na druhej strane ocenením 2, vykonaným podľa článku 36 ods. 4 písm. b) až g) smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 5 písm. b) až g) nariadenia č. 806/2014.

634 Odôvodnenie 1 regulačných technických predpisov, prebraté do odôvodnenia 1 delegovaného nariadenia 2018/345, pripomína toto rozlišovanie medzi počiatočným ocenením, v ktorom sa odhaduje, či sa splnili podmienky na riešenie krízovej situácie alebo na odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov, na jednej strane a následným ocenením, z ktorého vychádza rozhodnutie uplatniť jeden alebo viaceré nástroje na riešenie krízových situácií, na strane druhej. Regulačné technické predpisy stanovujú rôzne kritériá na vykonanie ocenenia 1 a ocenenia 2.

635 Okrem toho treba pripomenúť, že podľa článku 18 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014 posúdenie tejto podmienky vykoná ECB alebo SRB.

636 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sú závery ocenení 1 a 2 protichodné, stačí konštatovať, že je neúčinné.

637 Ocenenie 1 prijaté 5. júna 2017, ktoré malo určiť, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a teda či sú splnené podmienky na začatie riešenia krízovej situácie alebo na odpísanie či konverziu kapitálových nástrojov, sa totiž stalo zastaraným v dôsledku posúdenia, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré ECB vykonala 6. júna 2017.

638 Je pravda, že v ocenení 1 SRB uviedla, že k referenčnému dátumu posúdenia, t. j. k 31. marcu 2017, bola Banco Popular platobne schopná. Treba však na jednej strane pripomenúť, že ECB na základe významného odlevu vkladov banky Banco Popular od apríla a mája 2017 a jej neschopnosti vytvoriť novú likviditu dospela 6. júna 2017 k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Na druhej strane záver ECB vychádzal z toho, že Banco Popular nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky v zmysle článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, a nie z toho, že Banco Popular je platobne neschopná z hľadiska súvahy. Závery ocenenia 1 teda už v čase riešenia krízovej situácie neboli relevantné.

639 Okrem toho treba poukázať na to, že rozdielne závery ocenenia 1 a ocenenia 2 sa dajú vysvetliť skutočnosťou, že vzhľadom na rôzne ciele sú založené na rozdielnych kritériách posudzovania vymedzených v technických predpisoch EBA. V súlade s technickými predpismi EBA tak je

hlavným cieľom ocenenia 1 určiť, či celková hodnota majetku subjektu prevyšuje hodnotu jeho záväzkov, inými slovami, či je subjekt platobne schopný z hľadiska súvahy, zatiaľ čo ocenenie 2 sa má opierať o hospodársku hodnotu, a nie o účtovnú hodnotu subjektu.

640 Nakoniec, keďže ocenenie 2 musí zohľadňovať hospodársku hodnotu, a nie účtovnú hodnotu banky Banco Popular, žalobkyňa nemôže namietať rozpor medzi konštatovaním, že Banco Popular je platobne schopná, ktoré vyplýva z ocenenia 1, posúdenia ECB alebo vyjadrení Národnej banky Španielska, a záverom ocenenia 2.

641 V dôsledku toho treba štvrtú výhradu zamietnuť.

5) O piatej výhrade založenej na existencii zjavne nesprávneho posúdenia

642 Žalobkyňa tvrdí, že podľa znaleckého posudku ocenenie 2 obsahuje zjavne nesprávne posúdenie.

643 V prvom rade treba poukázať na to, že žalobkyňa tvrdí, že podľa znaleckého posudku je ocenenie 2 podhodnotené, keďže nezohľadňuje údaje o trhu a údaje audítorov, ktorí mali čas na posúdenie Banco Popular.

644 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o trhovú hodnotu, treba odkázať na analýzu uvedenú v bodoch 614 až 621 vyššie. Pokiaľ ide o údaje audítorov, treba poukázať na to, že hodnota, ktorú títo audítori pripisujú aktívam Banco Popular, zodpovedá ich účtovnej hodnote. Tieto údaje teda nemožno porovnávať s údajmi týkajúcimi sa hospodárskej hodnoty aktív, ktoré musela spoločnosť Deloitte zohľadniť pri určovaní hodnoty Banco Popular pri odpredaji.

645 Po prvé, pokiaľ ide o úvery a pohľadávky, žalobkyňa na základe znaleckého posudku tvrdí, že ich ocenenie nie je realistické, keďže je v rozpore s podielmi rezerv schválenými orgánom dohľadu, ako aj s ocenením 1, v ktorom nebola znížená účtovná hodnota úverového portfólia.

646 Stačí pripomenúť, že z bodu 644 vyššie a z analýzy štvrtej výhrady vyplýva, že údaje orgánu dohľadu a ocenenie 1 nie sú relevantné na účely porovnania s ocenením 2, keďže zohľadňujú len účtovnú hodnotu majetku Banco Popular.

647 Navyše treba poukázať na to, že úvery a pohľadávky patria medzi faktory, pri ktorých existuje značná neistota a ktorým hodnotiteľ venuje osobitnú pozornosť podľa článku 8 písm. a) regulačných technických predpisov, ktorý stanovuje:

„Úvery alebo úverové portfóliá, očakávané peňažné toky, od ktorých závisí schopnosť, ochota alebo motivácia protistrany dodržať svoju povinnosť, ak takéto očakávania vychádzajú z predpokladov týkajúcich sa mier nesplácania dlhu, pravdepodobností zlyhania, straty v prípade zlyhania alebo vlastností nástroja, najmä ak sú doložené modelmi strát pre portfólio úverov.“

648 Okrem toho na stranách 4 až 11 prílohy k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte vysvetlila úpravy, ktoré vykonala v súvislosti s ocenením úverov a pohľadávok, najmä pokiaľ ide o riziká platobnej neschopnosti. Žalobkyňa neuvádza nijaké tvrdenie, ktorým by tieto úpravy spochybnila.

649 Po druhé, pokiaľ ide o nehnuteľný majetok, žalobkyňa na základe znaleckého posudku tvrdí, že v ocenení 2 je jeho hodnota neodôvodnene znížená tým, že nezohľadňuje ohodnotenie tohto majetku vykonané znalcami poverenými Národnou bankou Španielska. Ocenenie 2 neberie do úvahy hodnotu, ktorú tomuto majetku pripisujú audítori Banco Popular, a odporúčania Národnej banky Španielska na ich ocenenie.

650 Toto tvrdenie treba zamietnuť v rozsahu, v akom sa zakladá na porovnaní s posúdením vykonaným audítormi, ktoré nie je relevantné.

651 Okrem toho treba poukázať na to, že toto tvrdenie nie je dostatočne jasné na to, aby bolo možné pochopiť jeho pôsobnosť. Žalobkyňa najmä nespresňuje, ktorí znalci sú poverení Národnou bankou Španielska, ani ktoré odporúčania Národnej banky Španielska spoločnosť Deloitte ignorovala.

652 V každom prípade zo znenia znaleckého posudku vyplýva, že „odporúčania Národnej banky Španielska“ odkazujú na jej obežník č. 4/2016. Znalec uvádza, že pokiaľ ide o ohodnotenie zaisteného nehnuteľného majetku, spoločnosť Deloitte na vykonanie úprav použila Orden ECO/805/2003, sobre normas de valoración de bienes inmuebles y de determinados derechos para ciertas finalidades financieras (vyhláška ECO/805/2003 o pravidlách oceňovania nehnuteľného majetku a niektorých práv na určité finančné účely) z 27. marca 2003 (BOE č. 85 z 9. apríla 2003, s. 13678), čo viedlo k nižšej hodnote, než keby postupovala podľa obežníka č. 4/2016. V tejto súvislosti stačí uviesť, že znalec nespochybňuje uplatniteľnosť vyhlášky ECO 805/2003.

653 Okrem toho v správe o ocenení 2 spoločnosť Deloitte odhadla, že spravodlivé ocenenie zaisteného nehnuteľného majetku si vyžaduje úpravu o 42 % až 47 % v porovnaní s ohodnotením, ktoré poskytla Banco Popular. V prílohe k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že väčšina zistených nezrovnalostí je spôsobená nedostatočným zohľadnením vyhlášky ECO/805/2003, ktorá stanovuje záväzné pravidlá pre oceňovanie nehnuteľností v španielskom bankovom sektore. Spoločnosť Deloitte predovšetkým uvádza, že tieto nezrovnalosti sa týkajú okrem iného posúdenia očakávaní v oblasti urbanizmu a rozpracovanosti.

654 V znaleckom posudku znalec neuvádza nijaké tvrdenie, ktoré by spochybňovalo posúdenie vykonané spoločnosťou Deloitte v ocenení 2. Uvádza len, že znalci poverení Národnou bankou Španielska boli tiež kvalifikovaní na ohodnotenie nehnuteľného majetku Banco Popular.

655 Z toho vyplýva, že spoločnosť Deloitte vysvetlila metódu použitú v ocenení 2 na ocenenie nehnuteľného majetku spoločnosti Banco Popular a uviedla dôvody, pre ktoré sa jej ocenenie zaistených nehnuteľností líši od ocenenia, ktoré poskytla Banco Popular.

656 Po tretie, pokiaľ ide o odložené daňové pohľadávky, žalobkyňa tvrdí, že spoločnosť Deloitte vykonla ich ocenenie bez toho, aby mala k dispozícii potrebné dokumenty, a že toto ocenenie je v rozpore s ocenením 1.

657 Stačí pripomenúť, že z analýzy štvrtej výhrady vyplýva, že tvrdenie žalobkyne týkajúce sa rozporu s ocenením 1 je neúčinné.

658 Pokiaľ ide o ocenenie odložených daňových pohľadávok, spoločnosť Deloitte v prílohe k oceneniu 2 uviedla, že jej posúdenie je postihnuté neistotou, čo sa týka času a dostupných informácií, pričom táto neistota vyplýva zo samotnej povahy týchto aktív. V tejto súvislosti spoločnosť Deloitte vysvetlila metodiku použitú na posúdenie odložených daňových pohľadávok a predpoklady, ktoré zohľadnila.

659 Spoločnosť Deloitte napríklad v správe k oceneniu 2 uviedla, že posúdenie nechránených odložených daňových pohľadávok závisí od očakávaných zdaniteľných ziskov nadobúdateľa (podnikateľský plán) a od úrovne existujúcich daňových úľav. V prílohe k oceneniu 2 predovšetkým uviedla, že ocenenie nechránených odložených daňových pohľadávok závisí od nadobúdateľa, najmä od toho, či pôjde o španielsky alebo cudzí subjekt, a že ak bude nadobúdateľom španielska banka, ich návratnosť a možnosť zahrnutia do súvahy bude závisieť od podnikateľského plánu banky Banco Popular a nadobúdateľa. V správe o ocenení sa uvádza, že posúdenie vykonané spoločnosťou Deloitte zohľadňuje tieto rôzne predpoklady.

660 Nakoniec treba pripomenúť, že existencia neistoty je vlastná každému predbežnému oceneniu vykonanému na základe článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

661 Žalobkyňa však neuvádza nijaké tvrdenie smerujúce k spochybneniu metódy oceňovania odložených daňových pohľadávok použitej spoločnosťou Deloitte, ktorá je vysvetlená na stranách 27 až 33 prílohy k oceneniu 2.

662 Po štvrté, pokiaľ ide o rezervy na právne riziká, žalobkyňa odkazuje na znalecký posudok, podľa ktorého ocenenie 2 neodôvodnene zvýšilo tieto rezervy.

663 Stačí konštatovať, že znalecký posudok sa obmedzuje na porovnanie výsledkov ocenenia právnych rizík, ktoré vykonala spoločnosť Deloitte, s ocenením uvedeným v správe z auditu Banco Popular.

664 Tieto posúdenia nemôžu spochybniť úpravy vykonané spoločnosťou Deloitte na základe jej vlastných skúseností a trendov v odvetví, ktoré viedli k rozličným predpokladom vysvetleným na stranách 34 až 38 prílohy k oceneniu 2.

665 Žalobkyňa sa okrem toho domnieva, že ocenenie 2 nezohľadňovalo významné synergie, ktoré Banco Popular predstavovala pre banku Banco Santander, čo dokazuje výrazné zvýšenie kótovania akcií Banco Santander 7. júna 2017 a nasledujúce dva dni.

666 V tejto súvislosti stačí uviesť, že cieľom ocenenia 2 bolo určiť hodnotu Banco Popular pri odpredaji pre každého potenciálneho nadobúdateľa. Spoločnosť Deloitte teda nemohla v ocenení 2 zohľadniť synergie týkajúce sa nadobúdateľa, ktorého totožnosť nepoznala. Konkrétna hodnota pripísaná aktívam a pasívam Banco Popular v účtovníctve banky Banco Santander po jej integrácii je preto nepodstatná.

667 Žalobkyňa teda nepreukázala existenciu zjavne nesprávneho posúdenia v ocenení 2 a piatu výhradu treba zamietnuť.

668 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že treba zamietnuť druhú časť žalobného dôvodu, ako aj deviaty žalobný dôvod v celom rozsahu.

10. O desiatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 14 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ

669 Žalobkyňa tvrdí, že SRB v programe riešenia krízovej situácie porušila článok 14 nariadenia č. 806/2014, svoju povinnosť náležitej starostlivosti a článok 296 ZFEÚ tým, že vykonala odpísanie akcií a odpredaj obchodnej činnosti bez preskúmania, či existujú iné opatrenia, ktoré by viedli k menšiemu prepadu hodnoty pre akcionárov.

670 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že z odôvodnenia programu riešenia krízovej situácie nevyplýva, že SRB preskúmala iné riešenia, menej obmedzujúce pre akcionárov, pred odpísaním kapitálových nástrojov Banco Popular a odpredajom obchodnej činnosti. Neodôvodnila, či by iné riešenia zabránili prepadu hodnoty pre akcionárov v súlade s článkom 14 nariadenia č. 806/2014.

671 Treba poukázať na to, že tvrdenia žalobkyne sú založené na nesprávnom výklade článku 14 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014, citovaného v bode 521 vyššie.

672 Z tohto ustanovenia vyplýva, že ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 14 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014 je potrebné v rámci možností dosiahnuť pomocou nástroja na riešenie krízových situácií, ktorý má za následok čo najmenší prepad hodnoty. Ako je však uvedené v tomto ustanovení, ak je prepad hodnoty spôsobený zvoleným nástrojom riešenia krízových situácií nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov, a teda vo verejnom záujme, riešenie krízovej situácie nemožno považovať za neprimerané.

673 Navyše, ako zdôrazňuje Komisia, prepad hodnoty v zmysle článku 14 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014 sa netýka len majetkových záujmov akcionárov a držiteľov kapitálových nástrojov subjektu, ale aj vkladateľov, zamestnancov a ostatných veriteľov.

674 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, si toto ustanovenie nevyžaduje posúdenie primeranosti opatrenia na riešenie krízovej situácie z hľadiska zásahu do majetkového práva akcionárov.

675 Treba pripomenúť, že v článku 5.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že nástroj odpredaja obchodnej činnosti je vhodným, nevyhnutným a primeraným prostriedkom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií stanovených v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to predovšetkým na zabezpečenie kontinuity vykonávania zásadných funkcií a zachovanie finančnej stability. V článku 5.3 programu riešenia krízovej situácie, spomenutom v bode 339 vyššie, SRB vysvetlila dôvody, pre ktoré ostatné nástroje riešenia krízových situácií upravené v nariadení č. 806/2014 nie sú vhodné a neumožnili by dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií v rovnakej miere.

676 SRB teda uviedla dôvody, pre ktoré by ostatné nástroje riešenia krízových situácií, akým je oddelenie aktív, ktoré by podľa žalobkyne zabránilo prepadu hodnoty pre akcionárov, neumožnili dosiahnuť ciele stanovené v článku 14 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014.

677 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, keďže SRB odôvodnila, že nástroj odpredaja obchodnej činnosti je nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov, nemusela uvádzať, či by iné riešenia umožnili zabrániť prepadu hodnoty v zmysle článku 14 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014.

678 Navyše treba poukázať na to, že v článku 4.5 programu riešenia krízovej situácie SRB dospela k záveru, že riešenie krízovej situácie by prispelo aj k minimalizácii prepadu hodnoty vzhľadom na to, že likvidácia banky Banco Popular by mala pre veriteľov za následok väčšie straty ako riešenie krízovej situácie. SRB ďalej v článku 4.6 programu riešenia krízovej situácie uviedla, že nevýhody a náklady spojené s prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie, najmä straty, ktoré utrpia akcionári a podriadení veritelia, budú kompenzované výhodami, ktoré z toho vyplynú, a to zachovaním zásadných funkcií, obmedzením negatívnych účinkov na hospodárstvo a finančnú stabilitu a zabránením stratám, ktoré by mohli vzniknúť iným veriteľom.

679 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkyne SRB v programe riešenia krízovej situácie zohľadnila prepad hodnoty, ktorý mohol nástroj odpredaja obchodnej činnosti spôsobiť akcionárom Banco Popular.

680 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že SRB nepreskúmala, či by nástroj oddelenia aktív v kombinácii s úverom od JFRKS bol vhodný na vyriešenie problémov s likviditou a obnovenie dôvery trhu, a tým prekročila hranice svojej voľnej úvahy. Žalobkyňa tvrdí, že podľa znaleckého posudku pripojeného k žalobe, ktorý je spomenutý v bode 482 vyššie, bolo oddelenie aktív v kombinácii s inými opatreniami na zvýšenie likvidity v zásade uskutočniteľné a zabránilo by prepadu hodnoty pre akcionárov, ktorý je v rozpore s článkom 14 nariadenia č. 806/2014.

681 V prvom rade treba pripomenúť, že v článku 5.3 programu riešenia krízovej situácie, spomenutom v bode 339 vyššie, SRB konštatovala, že nástroj oddelenia aktív, či už v kombinácii s nástrojom záchrany pomocou vnútorných zdrojov alebo s preklenovacou inštitúciou, by neumožnil dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií v rovnakej miere ako nástroj odpredaja obchodnej činnosti.

682 Okrem toho žalobkyňa neuvádza nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že riešenie, na ktoré sa odvoláva, a to oddelenie aktív v spojení so zvýšením likvidity, bolo skutočne možné vzhľadom na stav likvidity Banco Popular a na naliehavú potrebu prijatia programu riešenia krízovej situácie, ani že toto riešenie mohlo obnoviť životaschopnosť Banco Popular z dlhodobého hľadiska.

683 Žalobkyňa tak v žalobe len odkazuje na časť znaleckého posudku, ktorá je k nej pripojená a má názov „Rozhodnutie dostatočne nezohľadňuje alternatívne nástroje riešenia krízových situácií“. Stačí však uviesť, že v tomto posudku vypracovanom 16. septembra 2017 na základe verzie programu riešenia krízovej situácie uverejnenej v júli 2017 znalci pripúšťajú mnohé medzery vo svojej analýze spôsobené tým, že verzia programu riešenia krízovej situácie, ktorú mali k dispozícii, bola upravená a že nepoznali rozsah problémov Banco Popular s likviditou. Poukazujú na to, že banka Banco Popular je platobne schopná, a opierajú sa o niekoľko čisto teoretických predpokladov týkajúcich sa predaja určitých aktív. Naproti tomu tento posudok neobsahuje nijakú analýzu, ktorej cieľom by bolo preukázať, že alternatívne riešenie k nástroju odpredaja obchodnej činnosti je v praxi uskutočniteľné vzhľadom na zhoršovanie stavu likvidity Banco Popular a naliehavosť situácie. Tento posudok nepreukazuje praktickú uskutočniteľnosť predaja týchto aktív za okolností existujúcich v deň riešenia krízovej situácie.

684 Ako uvádza SRB, žalobkyňa dostatočne nevysvetľuje, v akom zmysle by alternatívne riešenie bolo rovnako účinné, právne uskutočniteľné a menej nákladné ako predaj aktív prostredníctvom nástroja odpredaja obchodnej činnosti. V tomto smere treba poukázať na to, že znalci, ktorí vypracovali znalecký posudok zo 16. septembra 2017, vypracovali aj znalecký posudok pripojený

k replike, ktorý je spomenutý v bode 483 vyššie, v ktorom pripustili, že z dôvodu nedostatku dostupných informácií neboli v prvom posudku schopní podrobnejšie vysvetliť, ako by toto alternatívne riešenie mohlo fungovať.

685 Okrem toho znalecký posudok pripojený k žalobe nezohľadňuje ciele riešenia krízových situácií stanovené v článku 14 nariadenia č. 806/2014, a teda nepreukazuje, že uplatnenie iného nástroja riešenia krízových situácií, akým je oddelenie aktív, by umožnilo dosiahnuť tieto ciele rovnako účinne ako nástroj odpredaja obchodnej činnosti.

686 Nakoniec, ako zdôrazňuje Komisia a SRB, uplatnenie nástroja oddelenia aktív si vyžaduje čas, ktorý nebol k dispozícii v čase riešenia krízovej situácie.

687 V tejto súvislosti žalobkyňa v replike tvrdí, že SRB mohla urýchlene uskutočniť oddelenie aktív. V tomto ohľade odkazuje na oddiel 8 znaleckého posudku pripojeného k replike. Stačí však uviesť, že znalecký posudok pripojený k replike sa obmedzuje na konštatovanie, že najdôležitejšie časti takého úkonu by sa mohli vykonať v podstatne kratšej lehote, než je šesť až deväť mesiacov uvedených Komisiou. Tieto skutočnosti nepreukazujú, že nástroj oddelenia aktív bol prakticky uskutočniteľný v naliehavej situácii, v ktorej sa Banco Popular nachádzala.

688 Žalobkyňa ďalej tvrdí, že oddelenie aktív sa mohlo urýchlene uskutočniť, ak by bol plán riešenia krízovej situácie z roku 2016 riadne pripravený.

689 Rovnako ako Komisia treba konštatovať, že toto tvrdenie je irelevantné, keďže plán riešenia krízovej situácie z roku 2016 nemohol predvídať krízu likvidity, ktorej musela Banco Popular čeliť od apríla 2017.

690 V tejto súvislosti podľa článku 23 tretieho odseku nariadenia č. 806/2014 „pri prijímaní programu riešenia krízových situácií berú Jednotná rada, Rada a Komisia do úvahy a sledujú plán riešenia krízovej situácie, ako sa uvádza v článku 8, pokiaľ Jednotná rada neusúdi, so zreteľom na okolnosti prípadu, že ciele riešenia krízovej situácie sa účinnejšie dosiahnu prijatím opatrení, ktoré nie sú uvedené v pláne riešenia krízovej situácie“.

691 V prejednávanej veci SRB v odôvodneniach 44 až 46 programu riešenia krízovej situácie vysvetlila, z akých dôvodov nástroj riešenia krízových situácií navrhnutý v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016 nebol primeraný okolnostiam v čase riešenia krízovej situácie. Poukázala tak na to, že plán riešenia krízovej situácie z roku 2016 vychádzal z predpokladu, že zlyhanie banky Banco Popular súvisí so zhoršením stavu jej kapitálu. Keďže však zlyhanie banky Banco Popular vyplývalo zo zhoršenia stavu jej likvidity, SRB uviedla, že nie je zaučené, že nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, navrhnutý v tomto pláne, by umožnil okamžite a účinne vyriešiť krízu likvidity banky Banco Popular.

692 Z toho vyplýva, že prípadné nedostatky v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016 nemôžu viesť k zrušeniu napadnutých rozhodnutí a že tvrdenia žalobkyne v tejto súvislosti sú neúčinné. Predovšetkým osobitná správa Dvora audítorov č. 23/2017 nazvaná „[SRB] – ambiciózny projekt bankovej únie sa už začal, ale ani zďaleka sa neskončil“, ktorú žalobkyňa spomína, je irelevantná.

693 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti a dobrej správy vecí verejných tým, že nepreskúmala možné riešenia, ktoré ponúka článok 76 nariadenia č. 806/2014, a to úver od JFRKS, na účely vyriešenia problémov Banco Popular s likviditou.

694 V tejto súvislosti stačí uviesť, že podľa článku 76 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 v rámci programu riešenia krízových situácií pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií môže SRB využiť JFRKS iba v rozsahu potrebnom na zabezpečenie účinného uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií najmä na poskytnutie pôžičiek inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši. Z toho jasne vyplýva, že túto možnosť možno zvážiť len v rámci opatrenia na riešenie krízovej situácie a nepredstavuje alternatívu k tomuto opatreniu. Ako zdôrazňuje SRB, JFRKS nie je možné využiť samostatne na vyriešenie problémov subjektu s likviditou.

695 Po štvrté žalobkyňa subsidiárne tvrdí, že SRB mohla použiť iné opatrenia stanovené smernicou 2014/59. SRB porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti a prekročila hranice svojej voľnej úvahy tým, že nepreskúmala možnosť navrhnúť nástroj riešenia krízových situácií *ad hoc*, keďže cieľom nariadenia č. 806/2014 nie je riešiť problémy s likviditou.

696 Rovnako ako SRB stačí poukázať na to, že SRB môže použiť len nástroje riešenia krízových situácií uvedené v článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014.

697 V dôsledku toho treba desiaty žalobný dôvod zamietnuť.

11. O jedenástom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 ods. 14 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 20 ods. 11 a 15 tohto nariadenia, ako aj na porušení podstatných formálnych náležitostí

698 Týmto novým žalobným dôvodom uvedeným v replike žalobkyňa tvrdí, že SRB v odpovedi z 30. júla 2018 na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania uviedla, že nevykoná konečné ocenenie *ex post*, ako aj to, že program riešenia krízovej situácie porušuje článok 20 ods. 11, 14 a 15 nariadenia č. 806/2014. Program riešenia krízovej situácie bol prijatý, hoci neexistovali potrebné ustanovenia a mechanizmy na zabezpečenie toho, že ocenenie upravené v článku 20 nariadenia č. 806/2014 bude založené na čo najúplnejších a najaktuálnejších informáciách o aktívach a pasívach spoločnosti Banco Popular.

699 Žalobkyňa tvrdí, že tento nový žalobný dôvod je prípustný podľa článku 84 rokovacieho poriadku, keďže sa zakladá na novej skutočnosti, ktorá vyšla najavo v priebehu konania, a to na informácii, ktorú SRB poskytla vo svojej odpovedi z 30. júla 2018 na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, podľa ktorej sa konečné ocenenie *ex post* nevykoná.

700 Komisia tvrdí, že tento nový žalobný dôvod je neprípustný a v každom prípade nedôvodný v rozsahu, v akom sa žalobkyňa odvoláva na skutočnosť, ktorá nastala po prijatí programu riešenia krízovej situácie a ktorá nemôže mať vplyv na jeho zákonnosť. SRB a Banco Santander tiež tvrdia, že tento žalobný dôvod odkazuje na rozhodnutie SRB, ktoré bolo vydané po prijatí programu riešenia krízovej situácie, a že to nemôže mať vplyv na zákonnosť programu riešenia krízovej situácie.

701 Stačí uviesť, že z rovnakých dôvodov, aké sú uvedené v bodoch 596 až 599 vyššie, vykonanie alebo nevykonanie konečného ocenenia *ex post*, ktoré zjavne nastalo po prijatí programu riešenia krízovej situácie, nemôže mať vplyv na platnosť napadnutých rozhodnutí.

702 Okrem toho žalobkyňa v pripomienkach k vyjadreniu Banco Santander ako vedľajšieho účastníka konania vysvetľuje, že tento nový žalobný dôvod nie je založený na neexistencii konečného ocenenia *ex post*, ale jeho cieľom je tvrdiť, že program riešenia krízovej situácie bol chybný od okamihu svojho prijatia, keďže neexistovali záruky stanovené v článku 20 ods. 14 nariadenia č. 806/2014.

703 Stačí konštatovať, že týmto vysvetlením žalobkyňa spochybňuje dôvody, ktoré uviedla na odôvodnenie predloženia tohto nového žalobného dôvodu v štádiu repliky.

704 V dôsledku toho treba jedenásty žalobný dôvod zamietnuť.

12. O dvanástom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 20 ods. 3 a 5 tohto nariadenia

705 Týmto novým žalobným dôvodom uvedeným v replike žalobkyňa v nadväznosti na sprístupnenie znení ocenenia 2 uverejnených vo februári a v októbri 2018 tvrdí, že program riešenia krízovej situácie, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je ocenenie 2, porušuje článok 20 ods. 1 a 5 nariadenia č. 806/2014.

706 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 2 predpokladalo len jeden nástroj riešenia krízovej situácie, a to odpredaj obchodnej činnosti, čo je v rozpore s článkom 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého sa predbežné ocenenie musí vykonať pred rozhodnutím o opatrení na riešenie krízovej situácie. Bolo by v rozpore s týmto ustanovením vypracovať predbežné ocenenie po výbere opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má použiť. Po druhé program riešenia krízovej situácie porušuje článok 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, keďže ocenenie 2 nevykonala nezávislá osoba. Žalobkyňa tvrdí, že spoločnosť Deloitte pracovala podľa pokynov SRB, že si nemohla vytvoriť vlastný názor, keďže SRB jej nariadila, aby sa sústredila na nástroj odpredaja obchodnej činnosti, a že časť predbežného ocenenia, a to ocenenie 1, vykonala samotná SRB. Po tretie, keďže nástroj riešenia krízových situácií bol zvolený vopred, ocenenie 2 nemohlo splniť cieľ uvedený v článku 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014, ktorým je poskytnúť SRB informácie o type nástroja riešenia krízových situácií, ktorý sa má použiť.

707 Komisia tvrdí, že tento nový žalobný dôvod je neprípustný.

708 Podľa článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku je uvedenie nových dôvodov počas konania prípustné len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

709 Treba konštatovať, že všetky tvrdenia uvedené žalobkyňou v rámci tohto nového žalobného dôvodu sa v podstate zakladajú na skutočnosti, že ocenenie 2 bolo vykonané s prihliadnutím len na jeden nástroj riešenia krízových situácií, a to nástroj odpredaja obchodnej činnosti.

710 V tejto súvislosti odôvodnenie 42 programu riešenia krízovej situácie v znení pripojenom k žalobe stanovovalo:

„Vzhľadom na naliehavosť okolností prípadu vykonala spoločnosť Deloitte predbežné ocenenie v súlade s článkom 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Toto predbežné ocenenie bolo vykonané s cieľom:

…

c) zhromaždiť informácie, na základe ktorých bude možné rozhodnúť o tom, ktoré akcie alebo kapitálové nástroje sa majú previesť, a SRB bude môcť určiť, aké sú obchodné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“

711 Z toho vyplýva, že skutočnosť, že spoločnosť Deloitte vykonala predbežné ocenenie s cieľom posúdiť podmienky na uplatnenie nástroja odpredaja obchodnej činnosti, je informáciou, ktorá už bola uvedená v programe riešenia krízovej situácie, ktorý mala žalobkyňa k dispozícii v čase podania žaloby.

712 Žalobkyňa neuvádza nijaký nový dôkaz, o ktorom sa dozvedela v dôsledku sprístupnenia menej dôvernej verzie ocenenia 2, ktorá bola uverejnená na internetovej stránke SRB vo februári a októbri 2018, a ktorý by mohol odôvodniť skutočnosť, že tento žalobný dôvod bol uvedený až v replike. Žalobkyňa sa teda nemôže odvolávať na to, že k oceneniu 2 mala prístup až v priebehu konania, aby odôvodnila prípustnosť tohto nového žalobného dôvodu vzhľadom na článok 84 rokovacieho poriadku.

713 V dôsledku toho treba dvanásty žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

714 V každom prípade treba konštatovať, že tvrdenia žalobkyne nie sú dôvodné.

715 Po prvé na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, z článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, citovaného v bode 15 vyššie, nevyplýva, že ocenenie sa nemôže vykonať s prihliadnutím na konkrétny nástroj riešenia krízových situácií. Žalobkyňa teda nesprávne tvrdí, že skutočnosť, že ocenenie 2 rátalo len s nástrojom odpredaja obchodnej činnosti, je v rozpore s článkom 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

716 Po druhé treba poukázať na to, že článok 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 definuje ciele ocenenia v závislosti od uplatneného nástroja na riešenie krízových situácií. Článok 20 ods. 5 písm. f) nariadenia č. 806/2014 predovšetkým definuje ciele ocenenia v prípade uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti, ktoré sa líšia od cieľov uvedených v článku 20 ods. 5 písm. d) a e) tohto nariadenia, týkajúcich sa situácie, keď sa použije buď nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, alebo nástroj preklenovacej inštitúcie či oddelenia aktív.

717 Navyše článok 20 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 806/2014, ktorý stanovuje, že ak sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízových situácií, cieľom ocenenia je podložiť informáciami rozhodnutie o primeranom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má prijať v súvislosti so subjektom, sa musí vykladať v tom zmysle, že ocenenie má SRB poskytnúť technické a ekonomické podklady, na základe ktorých je možné použiť ňou zvolený nástroj riešenia krízových situácií.

718 Článok 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 nemožno vykladať v tom zmysle, že ukladá hodnotiteľovi povinnosť vykonať ocenenie s prihliadnutím na všetky potenciálne použiteľné nástroje riešenia krízových situácií. Žalobkyňa preto nesprávne tvrdí, že toto ustanovenie bránilo vykonaniu ocenenia 2 s prihliadnutím na nástroj odpredaja obchodnej činnosti, ktorý SRB považovala za najvhodnejší nástroj na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií.

719 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne smerujúce k spochybneniu nezávislosti hodnotiteľa, treba uviesť, že samotnému hodnotiteľovi neprináleží, aby definoval najvhodnejší nástroj na riešenie krízových situácií. Ako zdôrazňuje SRB, je na orgáne pre riešenie krízových situácií, aby zvolil nástroj, ktorý je najvhodnejší vzhľadom na situáciu dotknutého subjektu.

720 Preto skutočnosť, že SRB sa domnievala, že nástroj odpredaja obchodnej činnosti je najvhodnejší na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií, a že poverila spoločnosť Deloitte, aby vykonala ocenenie, ktoré zodpovedá cieľom tohto nástroja, nemožno považovať za narušenie nezávislosti spoločnosti Deloitte. Nakoniec treba poukázať na to, že žalobkyňa nevysvetľuje, ako by skutočnosť, že ocenenie 1 vykonala samotná SRB, mohla spochybniť nezávislosť spoločnosti Deloitte pri vykonávaní ocenenia 2, keďže tieto dve ocenenia majú odlišné ciele.

13. O návrhoch na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie dôkazných prostriedkov

721 Žalobkyňa navrhla, aby Všeobecný súd nariadil rôzne opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a dôkazné prostriedky.

722 Na jednej strane žalobkyňa v žalobe a v replike, ako aj v liste z 19. apríla 2021 navrhla, aby Všeobecný súd nariadil predloženie rôznych dokumentov. Okrem toho žalobkyňa listom zo 17. mája 2021 navrhla, aby Všeobecný súd položil Španielskemu kráľovstvu otázky na písomné zodpovedanie.

723 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd uznesením o nariadení dôkazného prostriedku z 12. mája 2021 podľa článku 91 písm. b), článku 92 ods. 3 a článku 103 rokovacieho poriadku nariadil SRB, aby predložila určité dokumenty uvedené v bode 95 vyššie. Uznesením z 9. júna 2021 Všeobecný súd rozhodol, že dokumenty, ktoré SRB predložila v dôvernom znení, nie sú relevantné na účely vyriešenia sporu. Naproti tomu list Banco Popular adresovaný ECB zo 6. júna 2017 bol s výnimkou prílohy sprístupnený ostatným účastníkom konania.

724 Na druhej strane žalobkyňa v žalobe navrhla vypočutie viacerých svedkov.

725 Pokiaľ ide o posúdenie návrhov na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania podaných účastníkom konania, treba pripomenúť, že len Všeobecný súd rozhoduje o prípadnej potrebe doplniť informácie, ktorými disponuje vo veciach, o ktorých rozhoduje (pozri rozsudky z 26. januára 2017, Mamoli Robinetteria/Komisia, C-619/13 P, EU:C:2017:50, bod 117 a citovanú judikatúru, a z 12. novembra 2020, Fleig/ESVČ, C-446/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:918, bod 53).

726 Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, aj keď návrh na vypočutie svedkov uvedený v žalobe presne označuje skutočnosti, s ohľadom na ktoré má byť vypočutý svedok alebo svedkovia, a dôvody odôvodňujúce ich vypočutie, Všeobecnému súdu prináleží posúdiť dôležitosť návrhu vo vzťahu k predmetu konania a k potrebe vykonať výsluch označených svedkov (pozri rozsudky z 26. januára 2017, Mamoli Robinetteria/Komisia, C-619/13 P, EU:C:2017:50, bod 118 a citovanú judikatúru, a z 22. októbra 2020, Silver Plastics a Johannes Reifenhäuser/Komisia, C-702/19 P, EU:C:2020:857, bod 29).

727 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že informácie uvedené v spise, ako aj vysvetlenia poskytnuté na pojednávaní sú dostatočné na to, aby Všeobecný súd mohol rozhodnúť, keďže bol schopný prijať užitočné rozhodnutie na základe návrhov, žalobných dôvodov a tvrdení uvedených počas konania, ako aj s prihliadnutím na dokumenty predložené účastníkmi konania.

728 Z toho vyplýva, že návrhy žalobkyne na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania treba zamietnuť, ako aj žalobu v celom rozsahu.

V. O trovách

729 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý nemal vo veci úspech, nariadi, aby nahradil trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je potrebné uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, ako aj nahradiť trovy konania vynaložené zo strany Komisie, SRB a Banco Santander v súlade s návrhmi týchto účastníkov konania.

730 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Španielske kráľovstvo, Parlament a Rada teda znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Spoločnosť Aeris Invest Sàrl znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii, Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB) a banke Banco Santander, SA.**

3. **Španielske kráľovstvo, Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. júna 2022.

Podpisy

Obsah

I. Právny rámec 2

II. Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby 6

A. O situácii banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie 6

B. O ďalších okolnostiach predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie 8

C. O programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zo 7. júna 2017 11

D. O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie . 13

III. Konanie a návrhy účastníkov konania 13

IV. Právne posúdenie 15

A. O novom návrhu dôkazov z 19. apríla 2021 15

B. O veci samej 16

1. O treťom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom články 21 a 24 nariadenia č. 806/2014 porušujú zásady týkajúce sa prenesenia právomoci 18

2. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom články 15 a 22 nariadenia č. 806/2014 porušujú právo vlastniť majetok zakotvené v článku 17 Charty, ako aj zásadu proporcionality stanovenú v článku 5 ods. 4 ZEÚ . . 22

3. O piatom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti v rozsahu, v akom články 18 a 20 nariadenia č. 806/2014 porušujú právo byť vypočutý zakotvené v článkoch 17 a 41 Charty 31

4. O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ 38

a) O prvej výhrade týkajúcej sa článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 39

b) O druhej výhrade týkajúcej sa článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 . . 43

5. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a práva na obhajobu, ktoré sú zakotvené v článkoch 15 a 296 ZFEÚ, ako aj v článkoch 42 a 47 Charty 45

a) O prvej výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia 46

b) O druhej výhrade založenej na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu 48

6. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady nemo auditur propriam turpitudinem allegans a článku 88 nariadenia č. 806/2014 55

7. O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok zakotveného v článku 17 Charty a na porušení článku 5 ods. 4 ZEÚ 62

8. O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva byť vypočutý zakotveného v článkoch 17 a 41 Charty 66

9. O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 14 a 20 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ 69

a) O prvej časti žalobného dôvodu, ktorá sa týka postupu predaja 69

b) O druhej časti žalobného dôvodu, ktorá sa týka ocenenia 2 76

1) O prvej výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia 77

2) O druhej výhrade týkajúcej sa spoľahlivosti ocenenia 2 78

3) O tretej výhrade týkajúcej sa metódy použitej pri ocenení 2 79

4) O štvrtej výhrade týkajúcej sa rozporu s ocenením 1 82

5) O piatej výhrade založenej na existencii zjavne nesprávneho posúdenia 84

10. O desiatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 14 nariadenia č. 806/2014, povinnosti náležitej starostlivosti a článku 296 ZFEÚ 87

11. O jedenástom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 ods. 14 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 20 ods. 11 a 15 tohto nariadenia, ako aj na porušení podstatných formálnych náležitostí 90

12. O dvanástom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 20 ods. 3 a 5 tohto nariadenia 91

13. O návrhoch na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na nariadenie dôkazných prostriedkov 93

V. O trovách 94